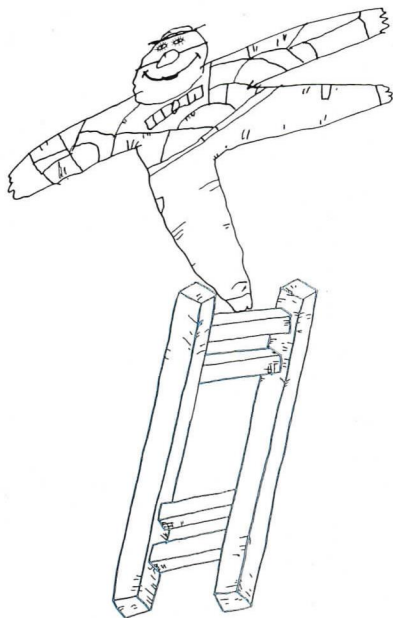

7

70. JIRÁSKŮV HRONOV

11. - 19. SRPNA 2000

aita
iata

70. Jiráskův Hronov 11. - 19. srpna 2000 Hronov
celostátní mezidruhová přehlídka amatérského divadla
a II. Festival Středoevropské sekce AITA/IATA
pod záštitou prezidenta republiky
pana Václava Havla a České komise pro UNESCO

p o ř á d a j í

České středisko AITA/IATA, IPOS-ARTAMA Praha
a město Hronov z pověření Ministerstva kultury ČR
v koordinaci s výborem Středoevropské sekce AITA/IATA
ve spolupráci s občanskými sdruženími: Kruh Hronov,
Svaz Českých divadelních ochotníků, Asociace divadelních
amatérů, Volné sdružení východočeských divadelníků
Česká sekce Unima, Kruh přátel umění ČR,
Sdružení pro tvořivou dramaturgii.

Finančně podpořili:

Ministerstvo kultury České republiky, Senát Parlamentu ČR,
Okresní úřad Náchod, Východočeská energetika a.s. Hradec Králové,
Čs. živnostenská pojišťovna, Východočeské plynárny
a mnoho dalších sponzorů.

**70th Jirásek's Hronov 11th – 19th August 2000
in Hronov**

National Amateur Theatre Festival
and 2nd CEC AITA/IATA Festival

Under the auspices of Václav Havel,
President of Czech Republic and Czech UNESCO Commission
organized by Czech Centrum of AITA/IATA, IPOS-ARTAMA
Praha and Hronov Municipality authorised by the Ministry of
Culture of Czech Republic in coordination with AITA – CEC.
and

in cooperation with these unions and institutions: Kruh
Hronov, Svaz Českých divadelních ochotníků, Asociace
divadelních amatérů, Volné sdružení východočeských
divadelníků, Česká sekce Unima, Kruh přátel umění ČR,
Sdružení pro tvořivou dramatiku

Financial support:

Ministry of Culture of Czech Republic, Senat of the Parliament,
District Office Náchod, Východočeská energetika a.s. Hradec
Králové, Čs. živnostenská pojišťovna, Východočeské plynárny
and many other sponsors.

70. Jiráskův Hronov II. - 19. August 2000 in Hronov

Nationales Amateurtheaterfestival

und II. CEC AITA/IATA Festival

unter der Schirmherrschaft

des Präsidentes der Tschechischen Republik

und der tschechischen Kommission für Unesco

veranstaltet von dem Tschechischen Zentrum der AITA/IATA,

IPOS-ARTAMA Praha und von der Stadtgemeinde Hronov - im

Auftrag des Kulturministeriums der Tschechischen Republik

und in der Koordination mit dem CEC AITA/IATA Vorstand.

Zusammenarbeitende Verbände:

Kruh Hronov, Svaz Českých divadelních ochotníků, Asociace

divadelních amatérů, Volné sdružení východočeských

divadelníků, Česká sekce Unima, Kruh přátel umění ČR,

Sdružení pro tvořivou dramaturgii.

Gefördert von:

Kulturministerium der Tschech. Republik, Senat des Parlaments

Bezirksamt Náchod, Východočeská energetika a.s. Hradec Králové,

Čs. živnostenská pojišťovna, Východočeské plynárny

und vielen anderen Sponsoren.

Privítání starostky města Hronova

*Milí přátelé amatérského divadla a Jiráskova Hronova,
Srdečně Vás jménem města Hronova vítám na jubilejním
70. ročníku Jiráskova Hronova.*

*Mám upřímnou radost, že se nejstarší evropská divadelní
přehlídka stala skutečným mezinárodním festivalem, na
kterém přivítáme společně s českými soubory také hosty
z Německa, Nizozemí, Francie, Slovenska, Litvy, Ruska,
a mnoho přátel z dalších osmi zemí.*

*Význam festivalu potvrdili převzetím záštity nad jeho ko-
náním prezident České republiky pan Václav Havel a Česká
komise pro UNESCO. Svou podporu vyjádřila festivalu také
předsedkyně Senátu Parlamentu ČR paní Libuše Benešová.*

*Těší nás, že se naše město opět stane místem setkání Vás
všech, kteří milujete divadlo. Radost, smích, slzy, potlesk,
úspěch, setkání s přáteli, poznávání nových lidí i věcí, a hlav-
ně „vůně prken, která znamenají svět“, to vše na Vás i letos
v Hronově čeká.*

Bud'te po roce srdečně vítáni „mezi svými“.

*Hana Nedvědová
starostka*

Greetings of Mayor

*Dear Friends of Amateur Theatre and Jirásek's Hronov,
In the name of our Municipality I cordially welcome you at
the 70th anniversary festival Jirásek's Hronov.*

*I am very pleased that the oldest European theatre festival
has become really international event where we'll welcome
together with Czech amateur companies also the guests from
Germany, Netherlands, France, Slovakia, Lithuania, Russia
and many friends from other countries.*

*The significance of the festival was confirmed by the auspices
of the president of Czech Republic Václav Havel and Czech
Commission for UNESCO. Also the Chairwoman of the Senate
of the Parliament of Czech Republic Libuše Benešová
expressed her support to the festival.*

*We are pleased that our town becomes again the meeting
place of you all who love theatre. Joy, laugh, tears, applause,
success, meeting friends and new people and things, and last
but not the least „the smell of stage which means the world“ –
all these things are waiting for you in Hronov this year again.
Welcome after the year in „your town“.*

*Hana Nedvědová
Mayor of the Town Hronov*

Grusswort

Liebe Amateurtheaterfreunde und liebe Freunde des Festivals,

Gestatten Sie mir im Namen der Stadtverwaltung Sie herzlich in Hronov zu willkommen. Das Festival Jiráskův Hronov feiert in diesem Jahr sein großes Jubiläum. Zum 70. Mal kommen die Gruppen zusammen, um sich vorstellen. Es war uns eine große Freude, daß das wahrscheinlich älteste Theaterfestival Europas zum ersten Mal in seiner Geschichte den Status eines internationalen Festivals bekommen hat. So können wir nicht nur die besten tschechischen Gruppen, sondern auch Ensembles aus Deutschland, Frankreich, Litauen, Rußland, der Slowakei und Holland und auch die Gäste aus acht Ländern begrüßen. Die Bedeutung des Festivals unterstreicht die Tatsache, daß Václav Havel, Präsident der Tschechischen Republik und auch die tschechische Kommission der UNESCO, die Schirmherrschaft übernommen hat.. Das Festival hat auch Libuše Benešová, die Vorsitzende des Senat des Parlaments, unterstützt.

Es freut mich, dass gerade Sie, die Sie das Theater lieben, die Stadt Hronov besuchen. Es erwarten Sie hier Freunde, Lachen, Tränen, Applaus, Erfolg, das Zusammentreffen mit alten und das Kennenlernen neuer Freunde - und vor allem die Atmosphäre der Bretter, die die Welt bedeuten.

Herzlich Willkommen unter Freunden nach einem Jahr!

*Hana Nedvědová
Bürgermeisterin*

Úvodní slovo k II. Festivalu CEC v Hronově

CEC – Central European Committee (Středoevropská sekce) AITA/ IATA, mezinárodní organizace amatérského divadla – je zajisté jedním z kulturně nejmnohotvárnějších a také v sektoru amatérského divadla nejaktivnějších regionů na světě.

Po úspěšném uvedení prvního ročníku festivalu CEC v Krasnogorsku v Rusku v roce 1997 popošel tento festival na Západ a zastavil se v roce 2000 v České republice.

To mne naplňuje velikou radostí z mnoha důvodů.

České amatérské divadlo požívá ve světě výborné pověsti a na festivalech v celém světě garantuje vynikající kvalitu a hodnotné umělecké impulsy.

A ve stejnou dobu slaví jeden z nejznámějších festivalů amatérského divadla na světě, Jiráskův Hronov, své 70. výročí.

Dost důvodů k tomu, aby se zde sešly divadelní soubory z celé Evropy, aby prezentovaly vysokou uměleckou úroveň evropského amatérského divadla.

Děkuji zvláště Českému středisku mezinárodní organizace amatérského divadla v čele s jeho prezidentkou Lenkou Lázňovskou, která je současně i viceprezidentkou CEC, za iniciativu, s níž se k pořádání festivalu přihlásilo. Děkuji Ministerstvu kultury České republiky za finanční podporu, děkuji městu Hronovu a organizaci IPOS-ARTAMA za mimořádné organizační nasazení.

Přeji všem úspěšný 2. festival CEC se zajímavými představeními a mnoha setkáními v divadelním městě Hronov.

Váš

Ewald Polacek, prezident CEC

Introduction to 2nd Festival CEC in Hronov

CEC – Central European Committee AITA/ IATA, the International Amateur Theatre Association – is surely one of the most multiform and also the most active in the area of amateur theatre in all the world.

After the successful introducing of the 1st Festival CEC in Krasnogorsk Russia in 1997 the event moved western direction and stopped in Czech Republic in 2000. This fact feels me with a great pleasure that has many reasons.

Czech amateur theatre enjoys a very good reputation in the world and at the various festivals in all the world it guarantees outstanding quality and valuable creative impulses.

Recently one of the famous world festivals of amateur theatre Jirásek's Hronov, celebrates its 70th Anniversary.

These are good reasons for the meeting of the theatre companies and groups from all Europe and presenting the high art quality of European amateur theatre.

I would like to thank especially Czech Centre of International Amateur Theatre Association headed by President Lenka Lázněvská, who is in the same time the Vice-president of CEC, for the initiative in organisation of the festival. I would like to thank the Ministry of Culture in Czech Republic for financial support, the Municipality of Town Hronov and IPOS-ARTAMA Institution for exceptional organisational effort.

I wish you all very successful 2nd Festival CEC with interesting performances and many meetings in the town of theatre Hronov.

Yours

Ewald Polacek, President CEC

2. CEC Festival in Hronov (Vorwort)

Das CEC – Central European Committee der AITA/IATA – ist sicherlich eine der kulturell vielfältigsten und auch auf dem Amateurtheatersektor aktivsten Region der Welt.

Nach der erfolgreichen Etablierung eines CEC – Festivals in Krasnogorsk Rußland im Jahre 1997 ist dieses Festival westwärts gewandert und macht 2000 in der Tschechischen Republik Station.

Dies erfüllt mich aus mehreren Gründen mit großer Freude.

Das tschechische Amateurtheater genießt weltweit einen ausgezeichneten Ruf und garantiert bei Festivals in aller Welt für hervorragende Qualität und wertvolle künstlerische Impulse.

Zur gleichen Zeit feiert wohl eines der bedeutendsten Amateurtheaterfestivals der Welt, das Festival „Jirasek's Hronov“ sein 70-jähriges Jubiläum.

Grund genug, dass sich Theatergruppen aus ganz Europa treffen, um das hohe künstlerische Niveau des europäischen Amateurtheaters zu präsentieren.

Ich danke besonders dem tschechischen Zentrum des internationalen Amateurtheaterverbandes mit seiner Präsidentin Lenka Láznovská, gleichzeitig CEC – Vizepräsidentin, für die Bereitschaft, dieses Festival zu organisieren. Ich danke dem Kulturministerium der Tschechisch Republik für die finanzielle Unterstützung und der Stadtverwaltung der Stadt Hronov und der Institution IPOS-ARTAMA (die Haupt-veranstalter) für ihren enormen Einsatz.

Ich wünsche allen ein erfolgreiches 2. CEC – Festival mit interessanten Aufführungen und vielen Begegnungen in der Theaterstadt Hronov.

Ihr

Ewald Polacek, CEC - Präsident

Mediaálními partnery jubilejního **70. Jiráskova Hronova 2000** jsou Český rozhlas, Česká televize a Týdeník Rozhlas. Tato média přinášejí pravidelně informace z kultury, a v jejich pořadech mohou amatéři najít množství informací z kulturního dění, ale také inspiraci a podněty pro svou práci.

Kulturní tipy (nejen pro amatérské divadelníky):

Český rozhlas 1 – Radiožurnál:

- středa 20.05 **Večer s Kulturní revue** (revue novinek z kulturního dění v Čechách i na Moravě).

Český rozhlas 2 – Praha:

- denně od 8.00 do 12.00 **Host do domu** (rozhovory se zajímavými lidmi).
- neděle 20.00 **Nedělní divadelní večer** (tři neděle v měsíci jsou věnovány záznamům divadelních inscenací v interpretaci výrazných hereckých osobností minulosti i současnosti).
- pátek 20.00 tříhodinový **komponovaný pořad** věnovaný umělecké osobnosti, dílu, zajímavému kulturnímu tématu.
- denně 14.16 **Dialogy** (rozhovory s umělci).

Český rozhlas 3 – Vltava:

- sobota 14.30 **Svět jako jeviště čili Nejlepší role českého a světového dramatu** (aneb zajímavé typy dramatických postav – matka, hrdina, hrdinka, zloděj, podvodník atd. – v proměnách času a dramatických umění).
- pátek 10.00 **Život - osudy - osobnosti** (autentické vyprávění umělců o tom, jak šel život).
- neděle 14.00 **Setkávání** (se zajímavými lidmi o kultuře).
- denně 9.00 **Naše téma** (diskusní pořad, v jehož rámci se objevuje i diskuse nad problémy profesionálního i amatérského divadla).
- neděle 21.00 **Schůzky s literaturou** (hodinový koncipovaný pořad na jedno téma či věnovaný jednomu výraznému spisovateli, básníkovi či konkrétnímu dílu).
- **Poezie v rozhlase** (**Panoráma poezie** neděle 10.00, **Vyňatá slova a motivy v české a světové poezii** denně 10.20 a 22.50).

- úterý 21.30 **Klub rozhlasové činohry** (původní rozhlasová dramata, ale i výjimečná dramatická díla určená pro jeviště).

Česká televize – ČT 2

- pátek 20.00 **Zblízka** (portréty lidí, pro které je kultura přirozenou součástí života)
- neděle 21.45 **Salón** (z kultury profesionální a amatérské, festivalové dění v Čechách i na Moravě.)
- sobota 20.00 **divadelní inscenace** (to nejlepší z českých scén), ale také např. Shakespearovský cyklus s předními britskými herci
- neděle 9.00 **Nedělní ráno** (povídání se zajímavými osobnostmi z oblasti kultury, nahlédnutí do osudů zajímavých osobností).
- pátek 18.20 **Pěna dní** (revue informací a rozhovorů, kulturní tipy na víkend)

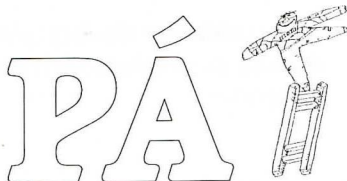
Týdeník Rozhlas

- každý týden úplný přehled rozhlasových a televizních pořadů, včetně programových tipů, ale také recenze ze všech oblastí kultury, příběhy zajímavých lidí, rozhovory z oblasti kultury.

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

<http://jiraskuv.hronov.cz>

PÁTEK 11. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.30 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Vybráno z nabídky členských zemí Středoevropské sekce AITA/IATA

Gut&Edel Theatregruppe Lörrach, Německo
Václav Špirit (podle románu Yanna Queffélec):

BARBARSKÁ SVATBA

Úprava, scéna a režie: Václav Špirit

Kostýmy: Ingrid Winmann-Zöllin

Hudba: Johanna Kremers

Světla: Holger Göller

Masky: Peter Strobel, Heidi Pfeiffer

Osoby a obsazení:

Nicole
Otec
Matka
Ludovic
Micho
Tatav
Učitel
Rakoff
Doudou
Žáci, děti

Couélan
Radní
Psychiatr
Snové figury

Katrin Mörgelin-Oehler
Helmut Porsche
Anita Fischer
Stefan Oesterlin nebo Thomas Stoll
Berthold Schmidt-Lahr
Bernhard Höchst
Ferdinand Reng
Anette Eckstein
Stefan Oesterlin nebo Thomas Stoll
Henrike Duttler, Sabine Ehrentreich,
Anita Fischer, Ingrid Weinmann-Zöllin,
Andreas Vaith, Peter Strobel,
Stefan Oesterlin, Thomas Stoll, Ferdinand
Reng, Helmut Porsche, Bernhard Höchst
Henrike Duttler
Andreas Vaith
Peter Strobel
Henrike Duttler, Sabine Ehrentreich,
Anita Fischer, Ingrid Weinmann-Zöllin

Délka představení 100 minut (s přestávkou)

PÁ

O souboru:

Gut&Edel patří ke kulturnímu spolku Nichtsdestotrotz (Nicméně navzdory – natruc) a byl založen v 70. letech studenty Vysoké pedagogické školy v Lörrachu pod názvem Divadelní kolektiv, kdy uvedl mj. Metuzalém od Yvana Golla a Baladu o velkém kostlivci od Michela de Ghelderoda. Prvními produkcemi v režii rodilého Čecha Václava Špirita byly v roce 1990 Ioneskovy Židle a v roce 1992 vlastní úprava Lišáka (Volpone) podle B. Jonsona a S. Zweiga, se kterými soubor hostoval i v Čechách. Od roku 1994 se soubor jmenuje Gut&Edel (Dobrý&šlechtý), což je slovní hříčka – narážka na výborné místní jihobádenské víno Gutedel. Následovaly inscenace her Yvonna, princezna burgundánská Witolda Gombrowicze, Komédie marnivosti Eliase Canettiho, Král jelenem Carla Gozziho a vlastní jevištní adaptace na motivy románu Yanna Queffélec Barbarská svatba. Gut&Edel je od roku 1994 pravidelným a úspěšným hostem renomovaných mezinárodních divadelních dnů v Göppingenu. S Barbarskou svatbou hostoval navíc na festivalech v Drážďanech a v Paderbornu (Theaterfestival der Europäischen Kulturen).

O autorovi a hře:

Yann Queffélec (1949), francouzský spisovatel a literární kritik. Barbarská svatba je jeho druhým, dosud nejúspěšnějším románem, za který obdržel Goncourovu cenu, nejvýznamnější literární ocenění ve Francii. Z dalších románů budiž zmíněn Mistr přeludů, tragikomický příběh herce.

PÁ

Stručný obsah: Krátce po skončení války, někde ve francouzské provincii. Patnáctiletá pekařská dcera Nicole se připravuje na večírek na rozloučnou s americkým vojákem Willem a je plná zamilovaného očekávání. Avšak setkání se stane „barbarskou svatbou“, pro dívku noční můrou, ze které se nikdy nezotaví: předčasné těhotenství, narození „narušeného“ syna Ludovica (Luda), sňatek s o mnoho starším vdovcem (Micho), který má také syna (Tatáv). Ludo nebude svou matkou nikdy milován, pouze odstrkován. Stává se životním outsiderem, je odsunut do ústavu pro mentálně postižené, odkud po určité době utíká, aby...

O inscenaci:

„Brutalita, se kterou jsou ničeny dva životy, se stává ještě křiklavější Queffélecovou senzibilitou, s níž líčí psychické utrpení, bezmoc, vyobcování a opuštěnost /.../ Kniha je znamenitou parabolou naděje proti citové chudobě a prohnitosti lidí.“ Uvedený citát z recenze rakouského rozhlasu je odpovědí na otázku, proč jsme tento románový příběh pro jeviště adaptovali a prostředky „chudého a krutého divadla“ se pokusili vyprávět.

Gut&Edel Theatregruppe Lörrach, Germany
Václav Špirit (inspiration from Yann Queffélec' novel):

BARBARIAN WEDDING

(chosen from the offer of CEC AITA/IATA) in German

Arrangement, stage-design and director: Václav Špirit

Costumes: Ingrid Winmann-Zöllin

Music: Johanna Kremers

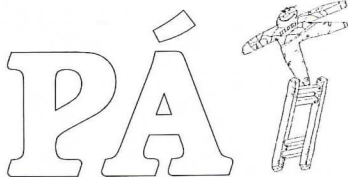
Lights: Holger Göller

Masks and make-up: Peter Strobel, Heidi Pfeiffer

The cast:

Nicole
Father
Mother
Ludovic
Micho
Tatav

Katrin Mörgelin-Oehler
Helmut Porsche
Anita Fischer
Stefan Oesterlin or Thomas Stoll
Berthold Schmidt-Lahr
Bernhard Höchst

Teacher	Ferdinand Reng
Rakoff	Anette Eckstein
Doudou	Stefan Oesterlin nebo Thomas Stoll
Pupils, institution	Henrike Duttler, Sabine Ehrentreich,
children, yoboes	Anita Fischer, Ingrid Weinmann-Zöllin,
	Andreas Vaith, Peter Strobel, Stefan
	Oesterlin, Thomas Stoll, Ferdinand Reng,
	Helmut Porsche, Bernhard Höchst
Couélan	Henrike Duttler
Councillor	Andreas Vaith
Psychiatrist	Peter Strobel
Dream figures	Henrike Duttler, Sabine Ehrentreich,
	Anita Fischer, Ingrid Weinmann-Zöllin

The length of the performance 100 minutes (with interval)

About the company:

Gut&Edel belongs to cultural group Nichtsdestotrotz (Notwithstanding) and was founded in seventies by the students of High Pedagogic School in Lörrach as the Theatre Company, they performed e.g. Methusalem by Yvan Goll and Ballad of Big Skeleton by Michel de Ghelderode. The first performances under the direction of Czech-born Václav Špirit was in 1990 Ionesco's play Chairs and in 1992 his own arrangement of Volpone based on B. Jonson's and S. Zweig's texts and these performances could be seen also in Bohemia. Since 1994 the name of the company is Gut&Edel (Good & Magnanimous), in German it is a pun – you can drink excellent Southbadenian wine Gutedel in this part of the country. These shows were followed by Witold Gombrowicz's Yvonna, the Princess of Burgundy, The Comedy of Vanity by Elias Canetti, King-Deer by Carlo Gozzi and their own stage adaptation of Yann Queffélec's novel Barbarian Wedding. Since 1994 Gut&Edel has been regular and successful guest of international days of theatre in Göppingen. They've showed their Barbarian Wedding also at the festival in Dresden and Paderborn (Theaterfestival der Europäischen Kulturen).

About the author and the play:

Yann Queffélec (1949), French writer and literary critic. Barbarian Wedding is his second, till now the most successful novel (it was awarded Goncourt Prize, the most significant prize for literature in France). The other well-known novel by this author is Master of Illusions, tragi-comic story of the actor.

Content of the story: Short time after the war in the French province. Fifteen years old baker's daughter Nicole is on her way to the farewell party with American soldier Willy and she is full of love expectations. But the date becomes „barbarian wedding“ and after it a nightmare for the girl she is never able to overcome: premature pregnancy, birth of handicapped son Ludovic (Luda), wedding with much older widower (Micho), who also has a son (Tatav). Ludo will never be loved by his mother, only slighted. He becomes life outsider, he is pushed away to the mental-hospital. He runs away from there after some time and...

About the staging:

„The brutality which destroys two lives becomes much more piercing through Queffélec's sensibility and his expressing psychic sufferings, powerlessness, excommunication and loneliness /.../ The book is excellent parable of the hope against poverty of sense and rottenness of the people“. The citation from the review of Austrian radio answers the question why we adapted the story for the stage and tried to tell it during the means of poor and cruel theatre.

Gut&Edel Theatregruppe Lörrach, Deutschland

BARBARISCHE HOCHZEIT

von Vaclav Špirit (frei nach Yann Queffélec)

In deutscher Sprache

Bühnenfassung, Regie und Bühnenbild: Václav Špirit

Assistenz und Kostüme: Ingrid Winmann-Zöllin

Musik: Johanna Kremers

Licht: Holger Göller

Herstellung der Masken: Peter Strobel, Heidi Pfeiffer

Technische Ausführung: Florian Porsche, Thomas Müller

Personen und ihre Darsteller:

Nicole

Katrin Mörgelin-Oehler

Vater

Helmut Porsche

Mutter

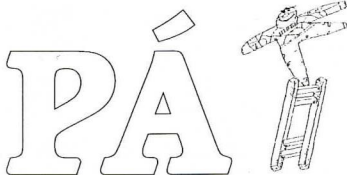
Anita Fischer

Ludovic

Stefan Oesterlin nebo Thomas Stoll

Micho

Berthold Schmidt-Lahr

Tatav	Bernhard Höchst
Lehrer	Ferdinand Reng
Rakoff	Anette Eckstein
Doudou	Stefan Oesterlin nebo Thomas Stoll
Schüler, Heimkinder, halbstarke	Henrike Duttle, Sabine Ehrentreich, Anita Fischer, Ingrid Weinmann-Zöllin, Andreas Vaith, Peter Strobel, Stefan Oesterlin, Thomas Stoll, Ferdinand Reng, Helmut Porsche, Bernhard Höchst
Couélan	Henrike Duttle
Bürgermeister	Andreas Vaith
Psychiater	Peter Strobel
Traumgestalten	Henrike Duttle, Sabine Ehrentreich, Anita Fischer, Ingrid Weinmann-Zöllin

Aufführungsdauer 100 minuten einschl. Pause

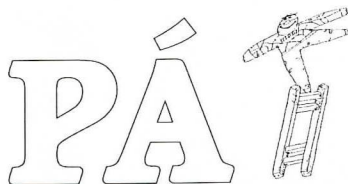
Über die Gruppe:

Das Lörracher Theater Gut&Edel, das zum Kulturverein „Nichtsdestotrotz“ gehört, ging aus dem Theaterkollektiv der ehemaligen Pädagogischen Hochschule hervor und gab sich 1994 seinen neuen Namen. Seit 1990 arbeitet es mit dem gebürtigen Tschechen Vaclav Spirit zusammen. Die Truppe um einen Kern von Darstellerinnen und Darstellern, die seit über anderthalb Jahrzehnten Theater machen wuchs ständig, so dass personenstarke Inszenierungen wie Gombrowiczs „Yvonne, Prinzessin von Burgund“ und erst recht Canettis Komödie der Eitelkeiten möglich waren. Bevor sie die Gruppe zum ersten Mal mit Queffélec's Barbarische Hochzeit an die Bearbeitung einer Romanvorlage wagte, führte sie im Stile der Comédie dell'arte im Frühjahr '98 König Hirsch von Carlo Gozzi auf.

Über das Stück und den Author:

Yann Queffélec, geb. 1949, arbeitet als Literaturkritiker beim Nouvel Observateur. Die Barbarische Hochzeit war sein zweiter und bisher erfolgreichster Roman. Er erhielt dafür mit dem Prix Goncourt den bedeutendsten französischen Literaturpreis. Danach erschienen die Romane Der Geisterbeschwörer, Lena in der Nacht und zuletzt Die Macht der Liebe.

1945 kurz nach Kriegsende irgendwo in der französischen Provinz. Die fünfzehnjährige Bäckerstochter Nicole geht im Sonntagskleid in den Stöckelschuhen der Mutter und voller verliebter Erwartung zum Abschiedsabend mit Will, dem amerikanischen Soldaten. Doch das Treffen wird zur „barbarischen Hochzeit“, zum Albtraum Für das Mädchen, aus dem sie sich

nicht mehr erholen wird. Die Vergewaltigung bleibt nicht ohne Folgen. Nicole bekommt einen Sohn, Ludovic. Mutter und Großeltern behandeln ihn mit Menschenverachtung, lassen ihn auf dem Dachboden hausen. In der Schule erfährt er nur Spott, von seinem Stiefbruder wird er reingelegt, während Ludovic verzweifelt vergebens um die Liebe seiner Mutter ringt. Schließlich wird er in ein Kinderheim für zurückgebliebene Kinder abgeschoben. Nach langem vergeblichen Warten auf seine Mutter gelingt dem inzwischen 16jährigen die Flucht hin zum Meer, das er so liebt.

PÁTEK 11. SRPNA 2000 v 18.00 a 20.30 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Nejhodnější medvídci Hradec Králové
Armlat Lionlöwe:

ARTIKULÁTOR
– SOUBOJ O TLUMOK

(první a původní akční divadlo poezie)

Nominace ze Šrámkova Písku 2000

Režie: Akram Camel Abdallah Georgij

Výtvarník: Milan Popelka, Šarko Mirko

Hudba: Stefan Maier

O s o b y :

Recitátor	}	bratři
Deklamátor		
Nejmladší		
Matka		bratrů těch
Fida		milá bratra nejmladšího
Athéma	}	divy krásné
Artemis		
Afrodité		

Délka představení 60 minut.

PÁ

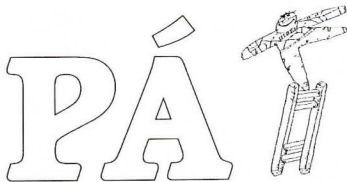
O souboru:

Seskupení výrazných osobností na sebe v roce 1991 upozornilo inscenací dadaistické poezie z textů R. Huelsenbecka nazvanou Kdo nevidí tlusté ďáblы, jak si mastí ryšavé vlasy. Jejimi znaky byla stylová vyhraněnost, rozkoš ze hry (hraní si, hravosti) samé. Autorem scénáře a režisérem byl René Levínský. V roce 1994 soubor uvedl sociální thriller Elena Štěpánová, navažující na poetiku zvláštního jevištního humoru jako mystifikace, která má v českém divadle tradici. V roce 1998 přišla další pozoruhodná, tentokrát loutková inscenace Kašpárek, četník koločavský. V tematické rovině využila oblíbenou komickou postavu starého loutkového divadla Kašpárka, motivy podkarpatského zbojníka Nikoly Šuhaje, spolu s některými historickými tématy také z tohoto období opět jako zdroje k modelovému hraní si s významy, motivy, které se splétají s mystifikací, fantazií, intelektuální břitkostí. Znovu u toho všeho byl René Levínský.

O hře:

Košatý, patetický, veršovaný text vypadá, jako kdyby ho napsal národní buditel žijící v 19. století. Jde o jakýsi pramýtus, v němž se odehraje souboj tří titánů o tři kouzelné rekvizity, pořízené kdysi z kůže jejich matky: klobouk, plášť a tlumok.

Snová poloha, bizarnost výtvarné složky, patetičnost slovního projevu dovoluje řadu výkladů. Od archetypálního až freudovského, přes moderní hravou postmodernost, jež setře všechny významy, až po naprostou mystifikaci. Dívejte se a nechte pracovat vlastní fantazii...

Nejhodnější medvídci (The Best Teddy-bears)

Hradec Králové, Czech Republic

Armlat Lionlöwe:

ARTICULATOR **– THE FIGHT FOR RUCKSACK**

(the first original action theatre of poetry)

Nomination from the festival Šrámkův Písek 2000

In Czech language

Director: Akram Camel Abdallah Georgij

Designer: Milan Popelka, Šarko Mirko

Music: Stefan Maier

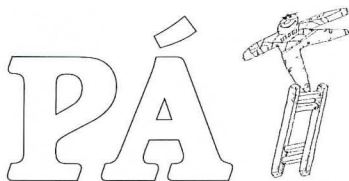
The characters:

Reciter	}	brothers
Declamator		
The Youngest		
Mother		of these brothers
Fida		beloved lady of the youngest brother
Athéma	}	lovely maidens
Artemis		
Afrodité		

The length of the performance 60 minutes.

About the company:

The group of outstanding personalities showed its qualities in 1991 in the staging of dada-poetry from the texts of R. Huelsenbeck named „Who doesn't see fat devils how they grease their rusty hair“. The typical signs of the group were crystallized style, joy of playing (to play with the play) itself. The author of the text and the director was René Levínský. In 1994 the company presented intellectual social thriller Elena Štěpánová. Both author and director was again René Levínský inspired by the poetics of the special kind of stage humour – mystification which has a long tradition in Czech theatre. In 1998 another outstanding performance came – this time it was puppet show Kašpárek, četník koločavský (Caspar, the gendarme of Kolochava). In the topic line it draws the inspiration from the comic cha-

racter of old puppet theatre Kašpárek (Caspar, some kind of Punch), the motives of Kolochava brigand Nikola Šuhaj (legend from Carpatian Russia which was a part of the 1st Czechoslovak Republic in the mid-war time), some historical topics also from that period and the model play of meanings mixed with mystification, fantasy, intellectual sharpness. There was René Levínský again.

About the play:

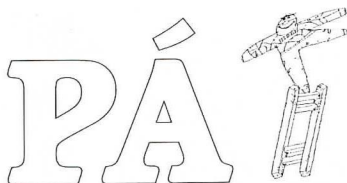
In this original text René Levínský showed again his inventiveness both in content and form. Huge, pathetic verse text seems as if it were written by some national revivalist from 19th century. Levínský has written some kind of grand-myth, where the fight of Titans for three magic props made of the skin of their Mother – the hat, the mantle and the rucksack takes place. The two older Titans Reciter and Declamator in the costumes of old-time dragons fight against the Youngest one who looks like the weary moulted teddy-bear. The Youngest wins his post, he is the bearer of the rucksack and his name becomes Articulator. It is interesting that those three names of brothers make together the characteristics of quality speaker.

About the staging:

The dream-like position, the bizarreness of the plastic element, pathos of the speaking enables many interpretations. From archetypal or Freudian, through modern playfulness of post-modernism which wipes out all the meanings, to the complete mystification. So, look and let your fantasy work...

VÝCHODOČESKÁ ENERGETIKA, a.s.
HRADEC KRÁLOVÉ

Nejhodnější medvídci (Die bravsten Bären)
Hradec Králové, Tschechische Republik

ARTIKULATOR – ZWEIKAMPF UM DEN RUCKSACK

von Arnlat Lionlöwe
(das erste und ursprüngliche Aktionstheater der Poesie)
in tschechischer Sprache

Regie: Akram Camel Abdallah Georgij
Bühnenbilder: Milan Popelka, Šarko Mirko
Musik: Stefan Maier

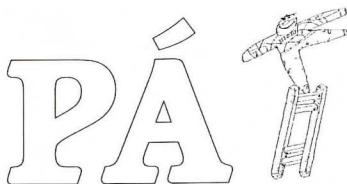
Personen:

Rezitator	}	Gebrüder
Deklamator		
Der Jüngste		
Mutter		von diesen Gebrüdern
Fida		Geliebte des jüngsten Bruders
Athema	}	schöne Divas
Artemis		
Aphrodite		

Vorstellungsdauer: 60 Minuten

Über die Gruppe:

Die Gruppierung ausgeprägter Persönlichkeiten wurde 1991 durch ihre Inszenierung dadaistischer Poesie nach Texten von R. Huelsenbeck „Wer die fetten Teufel nicht sieht, die sich ihre roten Haare schmieren“ bekannt. Ihre Merkmale waren ein ausgeprägter Stil und die Lust am Spiel, an der Verspieltheit. Regisseur und Autor war René Levínský. 1994 inszenierte die Gruppe den intellektuell anspruchsvollen Sozialthriller Elena Štěpánová. Autor und Regisseur war wieder René Levínský, der an die Poetik eines speziellen Bühnenhumors als Mystifikation anknüpfte, die im tschechischen Theater Tradition hat. 1998 kam eine weitere bemerkenswerte Inszenierung, diesmal mit Marionetten: „Der Kasper, der Gendarm von Kolotschawa“. Thematisch nutzt die Inszenierung die beliebte Gestalt des traditi-

onellen Marionettentheaters, den Kasper, ferner Motive des subkarpatischen Banditen Nikola Šuhaj (das Subkarpatische Rußland war ein Teil der ersten Tschechoslowakischen Republik zwischen den beiden Weltkriegen), überhaupt einige historische Themen aus dieser Periode, als Quelle zum Spiel mit Bedeutungen und Motiven, die Mystifikation, Phantasie und intellektuelle Schärfe miteinander verbinden.

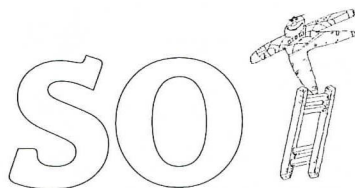
Über das Stück und den Autor:

Der Text von René Levínský zeigt Originalität im Inhalt und der Form. Der komplexe, pathetische und gereimte Text wirkt, als habe ihn ein Volksaufklärer des 19. Jahrhunderts geschrieben. Levínský hat eine Ur-Mythe geschaffen, in der ein Kampf dreier Brüder um drei Zauberrequisiten stattfindet, und zwar um einen Hut, einen Mantel und einen Rucksack, geschaffen aus der Haut ihrer Mutter. Die beiden Älteren, Rezitator und Deklamator, kämpfen in Kostümen von Sauriern mit dem Jüngsten, der wie ein kahler Plüschbär aussieht. Der Jüngste behauptet seinen Platz, bleibt der Besitzer des Rucksacks und bekommt den Namen Artikulator. Die Namen der drei Brüder entsprechen den drei Eigenschaften eines überzeugenden sprachlichen Ausdrucks.

Über die Inszenierung:

Die traumhafte Anlage, das Bizarre der einzelnen Komponenten, das Pathos des Ausdrucks legen eine Reihe von Interpretationen nahe, von einer archetypischen bis zur freudianischen, von einer spielerischen Postmoderne bis zu einer absoluten Mystifikation. Schauen Sie zu und lassen Sie ihre eigene Vorstellungskraft arbeiten!

SOBOTA 12. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Vybráno z nabídky zemí Středoevropské sekce AITA/IATA

Studio Ensemble, Herecké Studio Pulheim, Německo
Georg Büchner, Michal Nocon:

VOJCEK... POKUSY

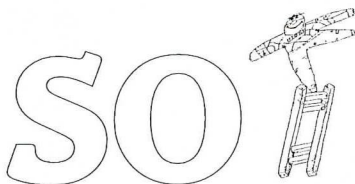
(Hra s Büchnerem, Dostojevským a publikem)

Režie: Michal Nocon
Hudba: Oliver Schmidt
Nápověda: NamKo

Hrají:

Margot Kieruj, Anke Maxein, Christoph Bloch, André Erlen, Klaus Zehe
a Divák s červenýmnosem.

Délka představení 90 minut.

O souboru:

Studio Ensemble je herecké divadlo. Vychází z Hereckého studia Pulheim, které bylo založeno v roce 1991. Je součástí Německo-polského institutu pro experimentální divadelní práci. Uměleckým vedoucím je polský producent, herec a režisér Michal Nocon. Po mnoha letech herecké praxe vyvinul vlastní metody tréninku k rozšíření možností hereckého projevu, a tím i potenciálu celého souboru. Vedle hraní jsou herci vzděláváni i v organizačních a technických oblastech divadelní práce, jako je výprava, osvětlení, kostýmy a rekvizity, aby pohlíželi na divadlo jako na kompaktní celek. Přijetím organizačních povinností si herci uvědomí, že divadlo je součástí konkrétní společnosti.

Od roku 1993 Herecké studio Pulheim spolupracuje s herci z Polské divadelní školy PWST v Krakově a divadlem Gardzienice. Studio Ensemble se pravidelně účastní mezinárodních divadelních festivalů v Německu a dalších zemích (Rusko, Korea, Francie, Polsko, Rakousko, Španělsko ad.).

O hře:

Büchnerovo nedokončené drama o vojákově, který zavraždil svou snoubenku, je založeno na pravdivé události. Johann Christian Woyzeck (Vojcek) byl v roce 1812 obviněn z vraždy své milenky a v roce 1824 po mnoha protestech se pokusili zkoumat jeho příčetnost prostřednictvím lékařských psychologických vyšetření.

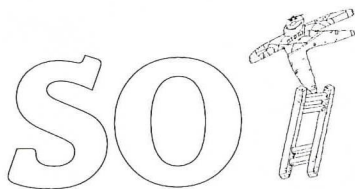
Büchnera více zajímá sociální pozadí jeho zločinu. Jeho Vojcek je outsider, vyvrženec společnosti a jeho hodnoty, čest a morálka, jsou společností odmítány. Vzhledem k tomu, že je závislý na vnějších okolnostech, jeho myšlení a konání začíná nenávratně spět k odcizení. Nevěrou své snoubenky Marie ztratil jediný důvod svého života. Zabíjí ji v sebeobraně, ve stavu, kdy je mimo sebe. Tento zločin je posledním činem, kterým se snaží ukázat svou svobodnou vůli.

O inscenaci:

Výchozím bodem inscenace je dramatický zlomek G. Büchnera Vojcek a v centru pozornosti stojí konflikt páru Vojcek-Marie, který je vyřešen zločinem. Vojckův zločin je pokusem formulovat protest proti vlastnímu oportunismu i společnosti. Herci se pokoušejí prostřednictvím Vojcka protestovat proti vlastní myšlenkové a herecké průměrnosti.

Děje se tak v několika akčních rovinách:

1. akční rovina: Herci se snaží srovnat s textem v různých komplementárních dramatických uměleckých formách. Text bude mluven a inscenován, komentován písněmi, satirizován loutkohrou a skrýván pod maskami.
2. akční rovina: Pár protagonistů je porovnáván s párem Raskolnikov a Soňa z Dostojevského Zločinu a trestu. Raskolnikov je v podobné výcho-

zí situaci jako Wojcek, ale jeho zločin je jiný. Zjevně společensky podmíněný zločin jako jediné řešení je srovnáván s Dostojevského rozdílným pohledem na lidstvo a společnost.

3. akční rovina: inscenace akcentuje formální a obsahovou rovinu příběhu. Když první pokusy narazí na omezující faktory, začíná hra s publikem. Diváci jsou vtahováni do hry, aby měli pocit přímé účasti, a jsou povzbuzováni herci k přímé interakci. Souvislosti a důsledky jejich jednání se pak objeví v následující scéně jako důkaz variability možností, jak zasáhnout do hry (nebo se jí zúčastnit). Publikum by si tímto prostřednictvím mělo uvědomit, jak pasivní roli v divadle obvykle hraje.

Studio Ensemble, Actor's Studio Pulheim e.V., Germany
G. Büchner, Michal Nocon:

WOYZECK... VERSUCHE

(Play with Büchner, Dostojewski and the audience)
In German language

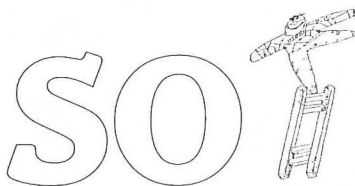
Directed by: Michal Nocon
Music: Oliver Schmidt

Performed by:
Margot Kieruj, Anke Maxein, Christoph Bloch,
André Erlen, Klaus Zehe and the Spectator with red nose.

The length of the performance 90 minutes.

About the company:

The Studio Ensemble is a theatre of the actor. It comes from the Actor's Studio Pulheim which was founded in 1991. It is a part of German-Polish Institute for Experimental Theatre Work. The art director is the Polish producer and actor Michal Nocon. After many years of acting he developed his own methods of training to broaden the possibilities of every actor and with that the potential of the whole ensemble. Besides the performing the actors are taught organizational and technical matters of theatre as stage setting, lighting, costume and props to comprehend theatre as a whole. By accepting organizational duties the actors get an awareness of theatre being a place within the real society.

Since 1993 Actors' Studio Pulheim e.V. cooperates with actors from Polish theatre school PWST Cracow and the theatre Gardzienice. The Studio Ensemble regularly attends the international theatre festivals in Germany and other countries (Russia, Korea, France, Poland, Austria, Spain).

About the play:

Büchner's unfinished drama about a soldier who murdered his fiancée is based on the real event. Johann Christian Woyzeck was 1812 charged with murder of his mistress and in 1824 after many protests his judges together with doctors tried to prove his unsoundness of mind through medical psychological experiments.

Büchner was more interested in the social background of his crime. His Woyzeck is an outsider, social inferior person, whose virtue and morality is refused by society. Because of dependence on the external circumstances, his thinking and acting begins the unavoidable process of personally estrangement. Unfaithfulness of his fiancée Marie causes the lost of his only purpose in life. He kills her in self-defence in apparent inevitability. This crime is the last act which is subject to sovereignty of his own personality.

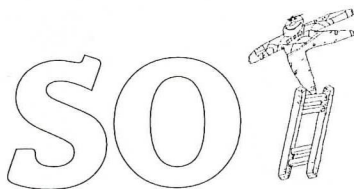
About the staging:

The starting point of the production is the scenic dramatic poem Woyzeck by Georg Büchner. In the centre is the conflict of the pair Woyzeck-Marie which will be resolved in the murder. Woyzeck's crime is a try to formulate a protest against the own opportunism and the society. The actors try to tempt Woyzeck against their own medium theatre. It happens on different action levels:

1st action level: The actors try their hand at the same text with complementary dramatic art forms. The text will be spoken and staged, commented by songs, satirized by puppet show and hidden in the play with masks.

2nd action level: The pair of protagonists is compared with Raskolnikow and Sonja in Dostojewski's novel Crime and Punishment. Raskolnikow is in similar starting situation as Woyzeck but his attempt leads him to another crime. The apparent social-deterministic crime as the only solution of problem is compared with Dostojewski's fundamental point of view about mankind and the society which is rather different.

3rd action level: The production disregrats the formal and content level. Where the first attempts come up against limiting factors, there's a point to start the play with the audience. The audience is included into the play, the actors tempt the audience to the interaction. The consequence of their action is shown in the following scene on the stage and it shows there are many possibilities to intervene, to take part in event. The spectator becomes aware how passive is the role he usually takes in theatre.

Studio Ensemble, Actors' Studio Pulheim e.V., Deutschland

WOYZECK...VERSUCHE

(Spiel mit Büchner, Dostojewski und einem Publikum)

In deutscher Sprache

Regie: Michal Nocon

Musik: Oliver Schmidt

Es spielen:

Margot Kieruj, Anke Maxein, Christoph Bloch, André Erlen, Klaus Zehe
und Zuschauer mit Rot Nase

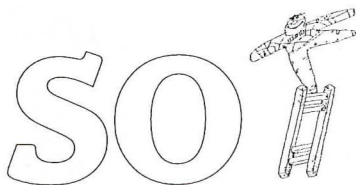
Aufführungsdauer 90 Minuten.

Über die Gruppe:

Actor's Studio Pulheim besteht seit 1991. Künstlerischer Leiter ist der Krakauer Regisseur und Schauspieler Michal Nocon. Nach langjähriger Arbeit als Schauspieler in Polen entwickelte er seine eigenen Trainingsmethoden, um die Möglichkeiten jedes Darstellers und damit das Potential des gesamten Ensembles zu erweitern. Die Akteure lernen neben der darstellenden Arbeit organisatorisch-technische Theater-bereiche kennen, um Theater als Gesamtkonzept begreifen zu lernen. Durch die Übernahme von Organisationsarbeit erlangen die Schauspieler ein Bewußtsein von Theater als Ort in der Gesellschaft. Gastiert hat das Studio-Ensemble des deutsch-polnischen Institut für experimentelle Theaterarbeit bereits bei internationalen Theaterfestivals in Rußland, Korea, Polen, Österreich, Frankreich, Deutschland u.a.

Über das Stück und die Inszenierung:

Ausgangspunkt dieser Inszenierung ist die szenische Dichtung Woyzeck von Georg Büchner. Im Mittelpunkt steht der Konflikt des Paares Woyzeck und Maria, der sich im Mord auflöst. Woyzecks Tat ist ein VERSUCH, den Protest gegen eine Gesellschaft und gegen den eigenen Opportunismus zu formulieren. Die Schauspielee VERSUCHEN Woyzeck gegen ihr eigenes Medium: das Theater. Dies geschieht anhand von unterschiedlichen Aktionsebenen. Zunächst wird dem Protagonisten-Paar das Paar Raskolnikow und Sonja aus Dostojewskis Roman Schuld und Sühne entgegengestellt. Dann setzt sich die Inszenierung über die formale und inhaltliche Ebene hinweg. Da, wo die ersten VERSUCHE ihre Grenzen finden, fängt das Spiel mit dem Publikum an.

SOBOTA 12. SRPNA v 17.00 a 20.00 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Doporučení z Loutkářské Chrudimi 2000

Loutkové divadlo Střípek Plzeň
Tomáš Pěkný:

HAVRANE Z KAMENE ANEB
ČARODĚJNICE Z BYČÍ HORY

Dramatizace a režie: Ivana Faitlová
Scéna a kostýmy: Milena Jelínková j.h.
Loutky: Dagmar Jandová
Hudba: Ivana Faitlová
Režijní a dramaturgická spolupráce: František Kaska

O s o b y a o b s a z e n í :

Mladá	Martina Hartmannová
Juliána	Eva Wasková
Havran	Miroslav Hartmann a sbor
Berta Braunová	Dagmar Jandová
Čarodějnice 1	Dagmar Fejfrlíková
Čarodějnice 2	Jitka Matějovicová
Berka	Miroslav Hartmann
Duchové lesa	František Kaska, Miroslav Hartmann
Hudební doprovod	Ivana Faitlová, Eva Wasková

Délka představení 50 minut

O s o u b o r u :

Loutkové divadlo Střípek vzniklo v roce 1978 v Plzni. Repertoár souboru se orientuje na děti předškolního a školního věku, přesto jsou představení přijímána s velkým ohlasem i dospělými. Autorkou textových předloh a hudby je už řadu let současná vedoucí Ivana Faitlová, která získala dvě ceny UNIMA za mimořádný umělecký počin v oblasti amatérského loutkového divadla. V 90. letech v divadle vznikly inscenace (autorkou všech je

SO

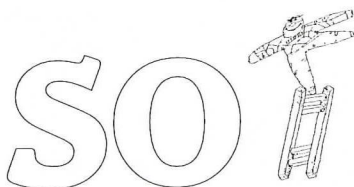
I. Faitlová) Kérkonošská pohádka, Cikánské princezny, Brum-pohádka, Modrý Mauricius. Všechny získaly ocenění na národní přehlídce loutkového divadla Loutkářská Chrudim a dalších českých festivalech. Za dobu své působnosti hostoval Strípek ve Francii, Polsku, Rakousku a Slovensku, na mezinárodním loutkářském festivalu ve španělské Tolose a německém Mistelbachu.

Slovo o hře a inscenaci:

„Večere, večere, ať tě den ubere,
rozplyň se, měsíci, zhasni večernici...“

...a rozsvít světlo pro velký příběh malé (vlastně mladé) čarodějnice. Příběh o samotě, touze po přátelství, příběh o hledání cesty. Kdo se zaplétá s nezdravými silami, kdo chce porušit zákony světa, platí sám sebou. Ale každá prohra přináší poznání. Každá mince má dvě strany. A každá cesta má naději...

Po stránce výrazové volí inscenace kombinaci lidí a loutek (svět čarodějnic zastupují herečky s maskami, svět lidí loutky), prolíná se tu magično pohádkového světa s realitou, což vnáší do příběhu napětí a tajemství.

Puppet Theatre Střípek Plzeň
Tomáš Pěkný:

RAVEN OF STONE OR WITCHES FROM BULL HILL

In Czech language

Dramatization and director: Ivana Faitlová
Stage-design and costumes: Milena Jelínková j.h.

Puppets: Dagmar Jandová

Music: Ivana Faitlová

Assistent to director: František Kaska

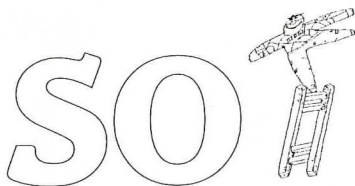
C a s t :

The Young Witch	Martina Hartmannová
Juliana	Eva Wasková
The Raven	Miroslav Hartmann and company
Berta Braun	Dagmar Jandová
Witch 1	Dagmar Fejfrlíková
Witch 2	Jitka Matějovicová
Berka	Miroslav Hartmann
The Forest Ghosts	František Kaska, Miroslav Hartmann
Accompanied by	Ivana Faitlová, Eva Wasková

The length of performance 50 minutes

About the company:

The puppet theatre Střípek was founded in 1978 in Plzeň. Its repertoire is dedicated to the pre-school and school children, but the performances are well welcome also by the adults. For many years the author of the texts and music has been the contemporary leader of the group Ivana Faitlová, who was awarded two prizes UNIMA for the remarkable artistic work in the area of amateur puppet theatre. In nineties there were prepared the stagings (the author of all of them is I. Faitlová) Kérkonošská pohádka (The Fairy Tale from Giant Mountains), Cikánské princezny (Gypsy Princesses), Brum-pohádka (Bear-tale), Blue Mauritius, all of them awarded many prizes at national festival Loutkářská Chrudim and many other Czech festivals. During the activity of the company they performed also

abroad – in France, Poland, Austria and Slovakia, at the International Puppet Festivals in Tolosa in Spain and Mistelbach in Germany.

About the play:

„Night, you night, let the day cuts you a little,
fade, you moon, switch off, you evening star...”

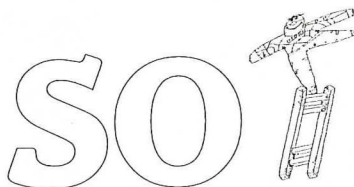
...and switch on the light for the big story of little (or young) witch. It is a story about loneliness, about the lust for friendship, the story about searching the way. That who crosses the dark powers, who wants to break the rules of world, must pay by his or her soul. But every lose brings the knowledge. Every coin has two sides. And every way has its hope...

During the Midsummer Night the Young Witch decides to undergo the examination of witchcraft because she doesn't want to be alone any more. But she fails and the witches want to dance her till death. But the sabat is interfered by the coming human being. It's Juliana (played by puppet) who is in love with Janko and she asks the witches for help. The witches fall upon her but the Young Witch saves her by finishing the night. And she asks Juliana for her friendship. The girl uses magical possibilities of her magic friend to gain Janko. The Young Witch puts „human face“ on and at the end she bewitches against all the world. After marriage Juliana's interested in other things than her friend. And Young Witch is alone... There comes Midsummer Night again, The Young one comes to the company of witches but they refuse her and rid her of the magic. The Raven of Stone, the only friend of Young Witch in the time of her sorrow, tells her in the end of story: „There are two ways – to petrify or to go to the human beings“.

The stage expression is mix of living actors and actresses and puppets (the world of witches is presented by the actresses with masks, the world of people by the puppets), the mixing of the magic of fairy-tale world and the reality brings the tension and mystery into the story.

ČS-ŽIVNOSTENSKÁ POJIŠŤOVNA, a.s.
člen Finanční skupiny České spořitelny

Puppentheater Střípek Plzeň

STEINRABE ODER HEXE VOM STIERBERG

(von Ivana Faitlová frei nach Tomáš Pěkný bearbeitet)

In tschechischer Sprache

Bühnenfassung und Regie: Ivana Faitlová

Bühnenbild und Kostüme: Milena Jelínková j.h.

Marionetten: Dagmar Jandová

Musik: Ivana Faitlová

Dramaturgische Mitarbeit: František Kaska

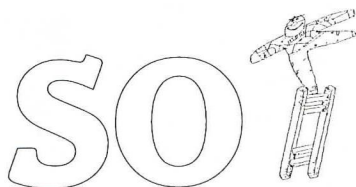
Personen und ihre Darsteller:

Junge Hexe	Martina Hartmannová
Juliána	Eva Wasková
Rabe	Miroslav Hartmann und company
Berta Braunová	Dagmar Jandová
Hexe 1	Dagmar Fejfrlíková
Hexe 2	Jitka Matějovicová
Berka	Miroslav Hartmann
Waldgeister	František Kaska, Miroslav Hartmann
Musikbegleitung	Ivana Faitlová, Eva Wasková

Aufführungsdauer 50 minuten

Über die Gruppe:

Das Puppentheater Střípek entstand 1978 in Pilsen. Das Theater konzentriert sich auf die Kinder im Vorschul- und Schulalter. Die Vorstellungen finden auch bei Erwachsenen begeisterte Zustimmung. Autorin der Texte und der Musik ist Ensembleleiterin Ivana Faitlová, die zwei Preise der UNIMA für ihre außerordentlichen Leistungen auf dem Gebiet des Amateur-Puppentheaters erhielt. In den 90er Jahren wurden die Märchen Riesengebirgs-Märchen, Zigeuner Prinzessin, Brum-Märchen und Die blaue Mauritius inszeniert, die alle auf verschiedenen Festivals Preise erhielten. Das Ensemble Střípek trat auch in Frankreich, Polen, Österreich und in der Slowakei auf, außerdem auf den internationalen Festivals in Tolosa/ Spanien und in Mistelbach/ Deutschland. .

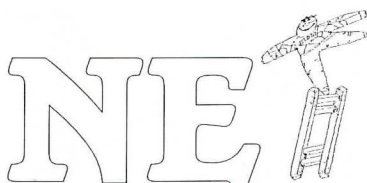

Über das Stück:

Es ist die Geschichte einer kleinen (eigentlich einer jungen) Hexe, eine Geschichte über Einsamkeit, über die Sehnsucht nach Freundschaft, die Suche nach dem Weg. Wer mit bösen Kräften spielt, wer die Gesetze der Welt übertritt, wird mit der eigenen Seele bezahlen. Jeder Verlust bringt jedoch eine Erkenntnis. Jede Münze hat zwei Seiten, und jeder Weg birgt Hoffnung.

Die Inszenierung kombiniert Schauspieler und Marionetten - die Hexenwelt stellen die Schauspielerinnen mit Masken dar, die Menschenwelt vertreten Marionetten. Die Realität wird durch das Magische durchdrungen, was Spannung und Geheimnis in die Geschichte hineinbringt.

TEXTONNIA
CZECH
HRONOV

NEDĚLE 13. SRPNA 2000 v 15.00 a 16.30 hodin SÁL JOSEFA ČAPKA

Vybráno z nabídky členských zemí Středoevropské sekce AITA/ IATA

Het Europa Toneel Amsterdam, Holandsko

Slawomir Mrožek:

SERENÁDA

Režie: Remke Wiekeraad

Osvětlení: Jirka Blom

Masky: Ingrid Krabbe

Hudba: Henk Jansen

Osoby a obsazení:

Lišák

Kohout

Blondýnka

Bruneta

Zrzka

Sybo Adema

Elias Tieleman

Lieke de Kwant

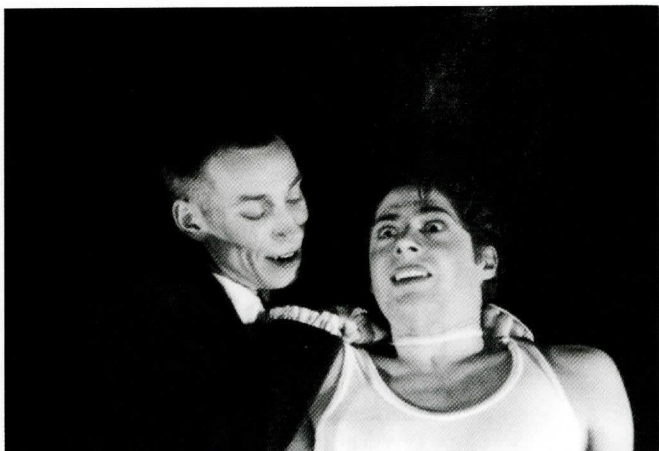
Milja Falentijn

Maartje Hofhuis

Délka představení 30 minut.

O souboru:

Holandský Het Europa Toneel, založený v roce 1989, je divadelním souborem nadšených amatérů, jejichž ctížádostí je vytvářet divadelní inscenace vysoké kvality. V souboru je 25 herců a dva stálí režiséři, Henk Jansen a Remke Wiekeraadová, kteří jsou zároveň odpovědní za umělecké vedení souboru a vytvářejí po jedné inscenaci ročně. Repertoár je velice rozmanitý, ale je tu viditelná tendence ke klasickým hrám v současné úpravě: antika, Shakespeare, Brecht, Lorca. Herci Het Europa Toneel by měli být schopni využívat jako základ pro interpretaci svých rolí pantomimu. Postava je vytvářena prostřednictvím postojů, gest a pohybových vzorců, takže pro znalost vnitřních pohnutek hrdinů není bezpodmínečně nutné znát jazyk. Většinu inscenací Het Europa Toneel můžeme charakterizovat jako směsici různých uměleckých forem: pantomima, video, hudba, opera.

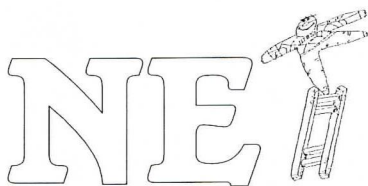
O autorovi a hře:

Polský dramatik Slawomir Mrozek patří mezi světoznámé autory absurdního divadla a je především znám svým kritickým pohledem na společnost. Jeho *Serenáda* vypráví příběh tří slepic a jejich kohouta. Jednoho dne se objeví lišák. K překvapení kohouta je zjevné, že slepice šarmu tohoto nebezpečného zvířete nemohou odolat.

Co může narušit bezpečnou, stabilní existenci kohouta a jeho tří žen-slepiček? Nic, nebo...? Vše v tomto útulném domečku probíhá podle pravidel, každý člen kurníku je naprosto spokojen se svým životem. Ale jen do doby, kdy se objeví pan Lišák. Najednou si slepice uvědomují, že by jejich životy mohly být napínavější, dobrodružnější, erotičtější, zkrátka ...úžasnější!

O inscenaci:

Členy souboru zaujal především Mrozkův kritický tón vůči společnosti, který se stal východiskem jejich tvůrčího procesu. Rozhodli se hledat odpověď na otázku, proč slepice navzdory množství dalších příležitostí stále zůstávají s kohoutem. Zjistili, že kohout pro ně reprezentuje jistotu, zatímco lišák stojí na druhém pólu pomyslné stupnice - symbolizuje vzrušení a dobrodružství. Herci jako hlavní výrazový prostředek zvolili fyzické jednání, aby ukázali svůdnost lišáka a především reakce na jeho chování. Aby byl dán hercům prostor k pohybu bez omezení tradičním kurníkem, byl vytvořen půdorys inspirovaný starou holandskou rodinnou hrou *Ganzenbord*. Lišák se tak ocitá ve středu scény (a také hry) a pokouší se zatáhnout slepice do hry s ním.

Het Europa Toneel, Amsterdam, Netherland
Slawomir Mrozek:

SERENADE

(In Holland language)

Director: Remke Wiekeraad

Lights: Jirka Blom

Make-up: Ingrid Krabbe

Music: Henk Jansen

The cast:

Mr. Fox
Cock
Blondie
Brunetta
Rossina

Sybo Adema
Elias Tieleman
Lieke de Kwant
Milja Falentijn
Maartje Hofhuis

The lenght of the performance 30 minutes.

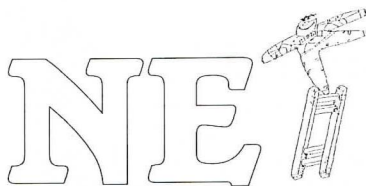
About the company:

The Netherlander Het Europa Toneel, founded in 1989, is a theatre company of enthusiastic amateurs who want to make theatre productions of high quality. The group consists of 25 players and 2 permanent directors, Henk Jansen and Remke Wiekeraad who are also responsible for the artistic management of the group and direct one production every year.

The repertoire is of great diversity, but there is a tendency towards classic plays in contemporary adaptations: the ancient Greeks, Shakespeare, Brecht, Lorca. The players of Het Europa Toneel have to be able to use mime as the basis for their role-interpretations. By using attitudes, gestures and movement-patterns a character is created which doesn't necessarily need language to clarify his or her inner motives. Most of the productions of Het Europa Toneel are characterized by a mixture of art forms: mime, video, music, opera.

About the author and the play

Polish playwright Slawomir Mrozek belongs to the world well-known authors of the absurd theatre and he is known for his criticism of the society.

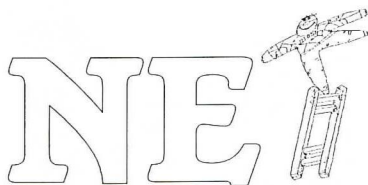
Serenade tells the story of three hens and a cock. One night the fox appears. The hens turn out to be very susceptible to the charms of this dangerous creature, much to the surprise of the cock.

What can possibly threaten the safe, cuddly existence of a cock and his three hen-wives? Nothing, or...? Everything in this cosy household happens according to the rules, and every member of his ménage-à-quatre is perfectly content with their everyday life. Until Mr. Fox appears. Suddenly, the hens realize that their lives could be more exciting, more adventurous, more sexy, more...everything!

When the hens Blondie, Brunetta and Rossina first see Mr. Fox they don't show their interest, but when their husband falls asleep, they appear one by one to check out this fox-man. Blondie is the first to attract the fox's attention in her typical innocent way. The fox, sly as always, immediately claims to be a victim of society, thus using Blondie's innocence: „Society has made me what I am. I play the part they expect of me. They say I'm wicked, so wicked I shall be.“ Blondie decides to go with Mr. Fox, and only the vanity saves her life. She leaves telling: „...I have to put something on first, I'll be right back.“ Mr. Fox waits patiently, but has to deal with Brunetta. She's the most intellectual of hens, and as soon as Mr. Fox discovers her fascination for psycho-analysis, he pretends to have no interest in her, because he's impotent. A magic word for Brunetta. Step by step, she analyses the impotence-problem of Mr. Fox, and he feeds cunningly her need to „save“ him. When his seduction is almost completed, Blondie returns, and, at the same time, Rossina appears at the doorway. Rossina is furious when she realizes the other hens were there before her, and with her yelling she awakens her husband. The hens accuse each other of cheating on their husband, but in the end they all go back to the hen-house, because the cock tells them so. Finally Mr. Fox and the Cock are alone. The latter is very pleased that Mr. Fox hasn't been able to seduce his hen-wives. But soon Mr. Fox discovers the endless curiosity and this „quality“ turns out to be a fatal one.

About the staging

The company was interested in Mrozek's criticism for society, so they used his point of view in their creative process. They decided to search for an answer to the question as to why the hens stay with the cock despite of all other possibilities. They found that the cock represents the safety for them, and the fox is on the other end of the safety-scale. He represents excitement and adventure. The actors choose the approach of physical acting to show the seductiveness of the fox and especially the reactions to his behaviour. To give the players room to move with the limitations of the traditional hen house in mind, there was designed a floor scenery, inspired by

old Dutch family game Ganzenbord. The fox is in the centre of the stage (and the game) and tries to lure the hens into playing with him.

Serenade by S. Mrozek was staged in December 1998 in honour of the anniversary of Tokodrama, a theatre course-centre in the heart of Amsterdam. Under the name The Comparison three theatre groups from Amsterdam performed the same one-act play on one evening. In August 1999 Het Europa Toneel took part at TAPS 2nd International Amateur Theatre Festival with Serenade.

Het Europa Toneel Amsterdam, Niederlande

SERENADE

von Slawomir Mrozek in holländischer Sprache

Regie: Remke Wiekeraad

Licht: Jirka Blom

Herstellung der Masken: Ingrid Krabbe

Musik: Henk Jansen

Personen und ihre Darsteller

Reineke Fuchs

Hahn

Blonde

Brunette

Rothaarige

Sybo Adema

Elias Tieleman

Lieke de Kwant

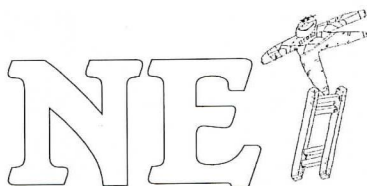
Milja Falentijn

Maartje Hofhuis

Aufführungsdauer 30 Minuten.

Über die Gruppe:

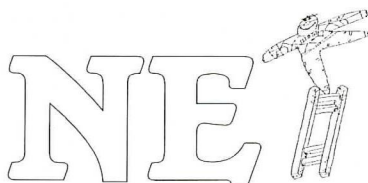
Das Theater wurde 1989 als Gruppe begeisterter Amateure gegründet, die den Ehrgeiz haben, Inszenierungen guter Qualität zu schaffen. Die Gruppe hat 25 Spieler und die beiden ständigen Regisseure Henk Jansen und Remke Wiekeraad, die gleichzeitig künstlerische Leiter des Theaters sind. Sie haben die Aufgabe, jährlich eine Inszenierung zu entwickeln. Das Spielplan ist sehr vielfältig mit einer deutlichen Tendenz zu Theaterklassikern in zeitgenössischer Bearbeitung (Antik, Shakespeare, Brecht, Lorca). Die

Schauspieler nutzen die Grundmittel Pantomime, Geste und Bewegung. Zum Verständnis der inneren Welt der Figuren braucht man die holländische Sprache nicht zu kennen. Mehrere Inszenierungen lassen sich als die Mischung aus Pantomime, Oper, Musical und anderer Genres charakterisieren.

Über das Stück und den Autor:

Der polnische Dramatiker Slawomir Mrozek ist einer der weltberühmten Autoren des absurden Theaters und als Gesellschaftskritiker bekannt. Sein Stück *Serenade* erzählt die Geschichte der drei Hennen und ihres Hahns. Eines Tag erscheint Reineke Fuchs. Zur Überraschung des Hahns ist offensichtlich, daß seine Hennen der Lockung des gefährlichen Tieres nicht widerstehen können. Was kann die sichere Existenz des Hahns und der Hennen zerstören? Nichts, oder...? Alles in diesem gemütlichen Häuschen ist wohl geordnet, jedes Mitglied des Haushalts ist mit seinem Leben zufrieden. Das gilt aber nur, bis Reineke Fuchs kommt. Die Hennen erkennen jetzt, daß ihr Leben sensationeller, abenteuerlicher, erotischer sein könnte. Nachdem die blonde, die brunette und die rothaarige Henne den Reineke Fuchs zum ersten Mal gesehen haben, trauen sie sich erst nicht, ihr Interesse zum Ausdruck zu bringen. Doch als der Hahn eingeschlafen ist, kommt eine nach der anderen zum Fuchs, um ihn zu prüfen. Die Blonde ist die erste. Der Fuchs ist wie immer listig und gibt vor, nur das Opfer der Gesellschaft zu sein, denn die Blonde ist sehr naiv. Er sagt: „Die Gesellschaft hat mich zu dem gemacht, was ich bin. Ich spiele nur die Rolle, die man von mir erwartet. Man sagt, ich sei böse, und deswegen bin ich wirklich böse“. Die Blonde entscheidet sich, mit dem Fuchs zu gehen. Ihr Leben rettet nur ihre Eitelkeit. Sie sagt ihm: „ich bin sofort zurück, ich ziehe nur etwas anderes an“. Der Fuchs wartet geduldig, aber inzwischen bekommt er es mit der Brunetten zu tun. Sie ist die Intellektuellste, und als der Fuchs entdeckt, daß sie von der Psychoanalyse fasziniert ist, gibt er vor, kein Interesse zu haben, weil er impotent sei. Das ist für die Brunette ein Zauberwort. Sie analysiert sein Problem und der gerissene Fuchs nutzt ihre Sehnsucht, ihn zu retten, aus. Als sie gerade verführbar ist, kehrt die Blonde zurück und gleichzeitig kommt die Rothaarige zur Tür heraus. Sie gerät in Wut, weil sie nicht die Erste ist. Sie kreischt, um den Mann/ Hahn zu wecken. Die Hennen beschuldigen sich gegenseitig, die Ehre verletzt zu haben, aber als der Hahn den Befehl zur Rückkehr in den Hühnerstall erteilt, gehen alle ordentlich zurück. Am Ende bleiben der Fuchs und der Hahn allein. Der Hahn hat die Genugtuung, daß der Fuchs die Hennen nicht verführt hat. Aber danach entdeckt der Fuchs, daß der Hahn zu neugierig ist - und das wird sein Schicksal.

Über die Inszenierung:

Die Gruppe hat das Stück vor allem wegen der Gesellschaftskritik ausgewählt. Das war Ausgangspunkt des schöpferischen Prozesses. Die Gruppe entschied, die Antwort auf die Frage zu suchen, warum die Hennen, obwohl sie so viel andere Möglichkeiten haben, immer beim Hahn bleiben. Sie kam zu dem Ergebnis, daß der Hahn ein Symbol für die Sicherheit ist - demgegenüber steht der Fuchs auf der verkehrten Seite der imaginären Skala. Er repräsentiert das Abenteuer. Die Darsteller wählten als Haupt-Ausdrucksmittel das physische Handeln, um den verführerischen Reiz des Fuchses zu zeigen und vor allem die Reaktion auf sein Verhalten. Zur Inspiration für die Bühne wurde das alte holländische Familienspiel Ganzenbord. Reinecke Fuchs ist Mittelpunkt der Bühne und auch des Spiels und er versucht, die Hennen ins Spiel hinein zu ziehen.

NEDĚLE 13. SRPNA 2000 v 16.30 a 20.30 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Divadlo Jesličky, Senior klub Hradec Králové
Aldo Nicolaj:

PODZIMNÍ KONCERT
ANEB AŽ SE ZIMA ZEPTÁ,
NEBUDU SE BÁT
(Tamboři aneb Tři na lavičce)

Překlad: Jan Makarius

Úprava textu, scénografie a režie: Alexander Gregar
Hudba: fragmenty z Podzimního koncertu C. Bargoni
na klavír hraje Jan Šimíček

Střih hudby: Josef Triton Zámečník

Na výrobě scény spolupracovala: Jana Portyková

Světlo a zvuk: Martin Sonda

Text sleduje: Jitka Pavlíková

NE

Osoby a obsazení:

Silvester Boccacio

Luigi Lapaglia

Ambra

Dívka

Rudolf Faltejsek

Alexander Gregar

Jarmila Faltejsková

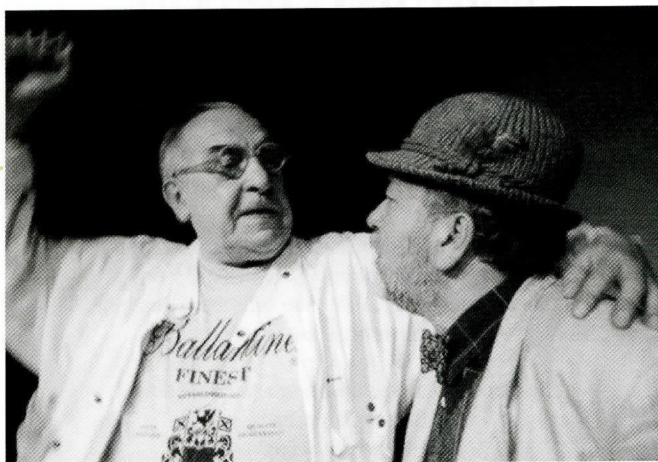
Jitka Pavlíková

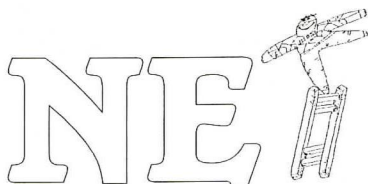
Délka představení 80 minut

O souboru:

Faltejskovi, Jarka a Rudolf (narozeni v polovině let třicátých) – známí východočeští divadelní ochotníci, kteří svou pouť za divadlem začali při vysokoškolských studiích v Praze v souboru, kde Rudolf režíroval společně s Ladislavem Smoljakem a dalšími dnes známými umělci, poté přední členové souboru Symposion v Třebechovicích nad Orebem.

Gregar Alexander (narozen začátkem let čtyřicátých) – působil v amatérských souborech v České Třebové, v Ústí nad Orlicí a v jiných městech, naposledy v královéhradeckých Jesličkách. Řada jeho inscenací se hrála na festivalech v Písku, v Třebíči, na Jiráskově Hronově i v zahraničí.

O autorovi a hře:

Luigi: Ale stejně, stárí je stárí...

Silvester: Leta! Říkej leta, ne stárí! To je rozdíl!

O čem ti dva dědci na lavičce vlastně rozmlouvají? O svých neduzích? O slabostech a strastech stárí? O nevděčnosti mladých a bídě doby, které přestávají rozumět? Či o jakési možné ještě naději a cíli, k němuž je třeba spěchat rychleji, než je dostihne ta s kosou?

Sentimentálních frází a slzivých vzpomínek nakladl italský dramatik Aldo Nicolaj víc než dost. Jeho hra se původně jmenovala Železná generace, v Čechách Tamboři nebo Tři na lavičce. Před třiceti lety slavila velké úspěchy, u nás vznikla i televizní inscenace, v níž zářilo brilantní herectví Martina Růžka, Ladislava Peška a Jiřiny Štěpničkové. Vždycky v této hře hráli herci znamenití nebo ti, kteří si to o sobě mysleli. Konečně i my jsme možná tak troufalí...

O inscenaci:

V naší inscenaci jsme se pokusili odpoutat od sentimentálních reminiscencí, navíc jsme neměli v úmyslu polarizovat problém mládí-stárí. Zajímalo nás vlastní sebepoznání, postoj k fenoménu stárí s jeho průvodními znaky a atributy. Včetně grotesknosti jeho marných myšlenkových návratů, falešnosti utkvělých představ, podléhání mýtům a legendám, které s odstupem času nabudou vždy pravdy pravdivější, než pravda sama. Proto také postavám naší hry, jimž se už, bohužel, věkem kvapem přibližujeme, dáváme trochu do těla. To abychom sami sebe, podobně jako šaman rituálním tancem, ochránili před nebezpečím ztráty vlastní identity.

Divadlo Jesličky, Senior klub Hradec Králové

Aldo Nicolaj:

AUTUMN CONCERT OR WHEN WINTER ASKS I WON'T BE AFRAID (Three on the Bank)

In Czech language

Translation: Jan Makarius

Arrangement of the text,

stage-design and director: Alexander Gregar

NE

Music: Fragments from Bargoni's Autumn Concert performed
on piano by Jan Šimíček

Music-editor: Josef Triton Zámečník

Stage building co-production: Jana Portyková

Light and sound: Martin Sonda

Text followed by: Jitka Pavlíková

The cast:

Silvester Boccacio

Luigi Lapaglia

Ambra

The girl

Rudolf Faltejsek

Alexander Gregar

Jarmila Faltejsková

Jitka Pavlíková

The length of performance 80 minutes

About the company:

Faltejsks, Jarka and Rudolf (born in the middle of thirties) – well-known theatre amateurs from Southern Bohemia who started their way to the theatre during their University studies in Prague, in the company where Rudolf was directing together with Ladislav Smoljak and other famous Czech artists nowadays. After that they both became the members of the amateur theatre company Symposium in Třebechovice nad Orebem.

Gregar Alexander (born in the beginning of forties) – was working in amateur groups in Česká Třebová, Ústí nad Orlicí and other towns, the last time in Jesličky Hradec Králové. Many of his stagings were performed at the festivals in Písek, Jirásek's Hronov and also abroad.

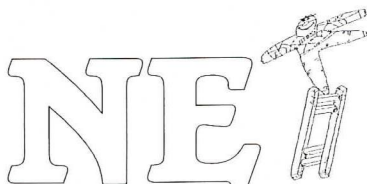
About the author and the play

Luigi: We must say, Old age is old age...

Silvester: Old age! Let's say only age... the years. That's different.

What do the two old man on the bank speak about? About their illnesses? About the weakness and aches of the old age? About the ingratitude of the youth and the poverty of time they aren't able to understand any more? Or maybe about some hope and aim that you must reach faster – before the person with the scythe takes you away...

The Italian playwright Aldo Nicolaj put enough sentimental phrases and lachrymose memories into the text. The original title of the play was Iron Generation, in Bohemia Three on the Bank or Drummers. Some 30 years ago it was very successful on the stage and there was made also the TV film in Czechoslovakia which was „the concert of acting“ with Martina Růžek, Ladislav Pešek and Jiřina Štěpničková. There were always excellent

players in Nicolaj's show, or those who thought they were excellent. By the way, our company is quite audacious too...

About the staging:

In our show we tried to unchain from sentimental reminiscences and our aim wasn't to polarize problem youth-old age. We were interested in introspection, attitude to the phenomena of old age with its signs and attributes. Including the grotesque of useless meditations about the past, falsehood of obsessions, yielding to myths and legends which seem more truthful than the true itself with the time passing. Alas we're approaching to the age of the characters of the play – and so we try similarly to the ritual dance of Indian Shaman to save ourselves from the danger of the lost of identity by our playing.

Seniorklub des Theaters „Jesličky“ Hradec Králové,
Tschechische Republik:

DAS HERBSTKONZERT ODER BIS MICH DER WINTER FRAGT, WERDE ICH MICH NICHT FÜRCHTEN (Die Tamboure oder Drei auf dem Bänkchen)

von Aldo Nicolaj in tschechischer Sprache

Übersetzung: Jan Makarius

Regie und Bühnenfassung: Alexander Gregar

Musik: Fragmente vom Herbstkonzert von Camillo Bargoni

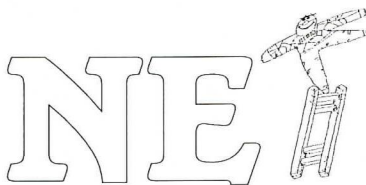
Auf dem Klavier spiel: Jan Šimíček

Musikschnitt: Josef Triton Zámečník

Bühnenbild: Jana Portyková

Licht und Ton: Martin Sond

Souffleurin: Jitka Pavlíková

Personen und ihre Darsteller

Silvester Boccacio

Luigi Lapaglia

Ambra

Mädchen

Rudolf Faltejsek

Alexander Gregar

Jarmila Faltejsková

Jitka Pavlíková

Aufführungsdauer 80 minuten

Über die Gruppe:

Die Faltejseks - Jarka und Rudolf, geboren Mitte der 30-er Jahre - sind bekannte ostböhmisches Theateramateure, die ihre Theaterreise während des Universitätsstudium begannen und zwar mit einer Gruppe, in der Rudolf zusammen mit Ladislav Smoljak und mit anderen bekannten Künstlern Regie führte. Später waren sie bekannt als führende Mitglieder der Gruppe Symposion in Třeběchovice pod Orebem.

Alexander, geboren Anfang der 40-er Jahre, wirkte in Amateurtheatergruppen in Česká Třebová, Ústí nad Orlicí und in anderen Städten, zuletzt in der Gruppe Jesličky in Hradec Králové. Seine Inszenierungen wurden bei Festivals in Písek, Třebíč, Hronov und im Ausland gespielt.

Der Autor und sein Stück:

Luigi : Ja, ja, Alter ist Alter...

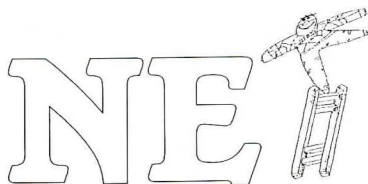
Silvester: Jahre! Sage Jahre, nicht Alter! Das ist ein Unterschied!

Der Stadtpark. Auf dem Bänkchen zwei Alterchen. Worüber sprechen sie? Über ihre Gebrechen? Über die Schwächen und Sorgen des Alters? Über den Undank der Kinder und über die Not der Zeit, die sie nicht mehr verstehen? Oder vielleicht über die Hoffnung und das Ziel, zu dem zu gelangen sie nicht beeilen müssen, bevor der Tod sie einholt?

Der italienische Dramatiker Aldo Nikolaj legte ein Übermaß an sentimentalen Wendungen und tränenreichen Erinnerungen in sein Stück. Sein Spiel nannte er ursprünglich „Die eiserne Generation“, in Böhmen dann Die Tamboure oder Drei auf dem Bänkchen. Vor 30 Jahren feierte es große Erfolg, es entstand auch eine Fernsehinszenierung, in der Martin Růžek, Ladislav Pešek und Jiřina Štěpničková brillierten. Dies Stück spielten immer ausgezeichnete Schaspieler - oder die, die sich darüber hielten. Vielleicht sind auch wir anmaßend.

Über die Inszenierung:

In unserer Inszenierung haben wir versucht, uns von den sentimental Reminiszenzen abzusetzen. Auch wollten wir nicht Alter und Jugend polarisieren. Es interessierte uns unsere eigene Selbsterfahrung, die Einstellung

zum Phänomen Alter mit seinen Begleiterscheinungen. Das Alter, das mit der vergeblichen gedanklichen Rückschau einhergeht, mit der Falschheit fixer Ideen, mit den unterschwelligten Mythen und Legenden, mit der Zeit wirklicher werden als die Wirklichkeit. Deshalb schonen wir auch die Gestalten unseres Stückes überhaupt nicht. Wir nähern uns schon dem Alter unserer Figuren. Wie der Schamane durch seinen rituellen Tanz, suchen wir durch unser Spiel, Schutz vor dem Verlust der eigenen Identität.

NEDĚLE 13. SRPNA 2000 v 18.30 a 20.30 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Okřídlený vůl Plzeň
Daniil Charms:

JELIZAVETA BAM

Překlad: Ondřej Mrázek, Václav Daněk

Režie: Alena Dvořáková

Technická spolupráce: Michal Herzog

Jelizaveta Bam
Ivan Ivanovič
Petr Nikolajevič
Otec
Matka
Muž

Eva Ichová
Pavel Batěk
Petr Batěk
Petr Soumar
Gabriela Vašková
Jiří Konečný

Délka představení 55 minut

O souboru:

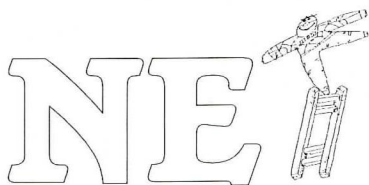
Plzeňský divadelní soubor Okřídlený vůl byl založen v roce 1998, a to herci amatérského souboru Dialog, které hnala nezkrotná potřeba seberealizace. Prvním krokem bylo studium díla a života ruského autora Daniila Ivanoviče Charmse. V tomto období vzniklo pásmo patnácti Charmsových absurdních povídek, které mělo v podání Okřídleného voľa premiéru na pražském festivalu Next Wave (říjen '98). Představení bylo nazváno Báby aneb Dobytku smíchu netřeba. Soubor na něm pracoval takřikajíc bez režijního vedení.

V červnu 1999 inscenace získala Cenu poroty WP a představila se na JH. Posléze nastudovala část souboru Charmsovy povídky v původním ruském jazyce a s nimi vystoupila na Staroměstském náměstí 7. 11. 1999. Další inscenaci připravila se souborem A. Dvořáková – byl to opět titul od D. Charmse, tentokrát Jelizaveta Bam. Premiéra byla 16. února 2000 v plzeňském Dialogu. Účast na Šrámkově Písku a Wolkrově Prostějově.

O autorovi, hře a inscenaci:

Jelizavetu Bam Daniila Charmse hraje pět herců. V jevištním čase probíhá „vteřina věčnosti“, v níž Jelizaveta čeká, kdy se prolomí zlovolní návštěvníci do místnosti, zatknou ji a zabijí. Hra je složena z absurdních výstupů různých žánrů, zcela organicky obohacena o operu, a odtikávána zlověstným komentátorem-cenzorem-vrchním manipulátorem s červenými deskami. Inscenace běží ve strhujícím tempu, situace se absurdně vyvíjejí a nenadále končí... Roztáčí se tu rej vši odporné praxe totalitní moci včetně fňukání, žebrání o solidaritu, pseudolaskavosti a směšně odporných obrázků toho, co mají sluhové diktatury za humor a důvěrnost či lidskost. Inscenace s pevně založenou koncepcí je naplněna uvědomělým herectvím, jež si je vědomo jemné groteskní stylizace Charmsova textu a tvůrčím způsobem interpretuje vše, co je z původní reality, společenské i kulturní, v níž text vznikl a k níž odkazuje, dnes nerozluštitelné.

Okřídlený vůl (Winged Ox) Plzeň, Czech Republic
Daniil Charms:

YELIZAVETA BAM

(in Czech language)

Translation by Ondřej Mrázek, Václav Daněk

Directed by Alena Dvořáková

Technical cooperation by Michal Herzog

Yelizaveta Bam

Ivan Ivanovič

Petr Nikolajevič

Father

Mother

Man

Eva Ichová

Pavel Batěk

Petr Batěk

Petr Soumar

Gabriela Vašková

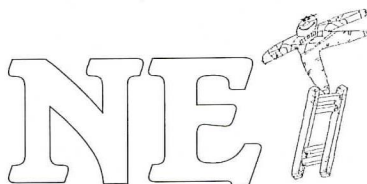
Jiří Konečný

The length of performance 55 minutes

About the company:

The Pilsner theatre company Okřídlený vůl (Winged Ox) was founded in 1998 by the actors of amateur group Dialog, who were drawn by very intensive need for self-realization. The first step was the studying of the work and life of Russian author Daniil Ivanovic Charms. During that time revue of 15 Charms's absurd short-stories emerged which was presented by Winged Ox in Prague at the festival of alternative theatre Next Wave (October 98). The show was named Old Women or The live-stock doesn't need laughing. The company worked on it almost without director (played by Petr and Pavel Batěks, Petr Soumar, Míra Elgr, Štěpánka Tesková, Luděk Sladký, Karel Luft).

In June 1999 the group became one of the winners of the festival Wolkrův Prostějov and took part at Jiráskův Hronov. Then one part of the company prepared Charms's stories in Russian original and presented them at Old-Town Square on 7th November 1999. The last performance of Old Women was in December 1999. After that came next staging of Charms's text - Yelizaveta Bam - which was prepared under the direction of Alena Dvořáková. The first night was in Pilsner Dialog on 16th February 2000. The show was presented successfully at the national festivals Šrámkův Písek and Wolkrův Prostějov.

About the author, play and staging:

Yelizaveta Bam by Daniil Charms is performed by five actors and actresses. In the performance time we witness „the moment of eternity“ when Yelizaveta waits for the break into the room by ominous visitors to take her in charge and kill her. The play is composed by absurd scenes of various genres, organically enriched by opera, and it is guarded by ominous commentator-chief manipulator with red covers. The performance runs in very fast speed, the situations develop absurdly and stop suddenly... Literally - we can feel the spinning wheels of the disgusting practise of totalitarian power including whining, the begging for solidarity, false kindness and funnily disgusting images that present the humour, confidence or humanity for the servants of dictatorship.

The show with firmly laid conception is filled by conscious performance of the individuals who are aware of gentle grotesque stylisation of Charm's text and it transforms and interprets for nowadays spectators the things rooted in social and cultural reality of the past and sometimes may seem quite undecipherable for us.

Okřídlený vůl Plzeň, Tschechische Republik

JELIZAVETA BAM

von Daniel Charms in tschechischer Sprache

Übersetzung: Ondřej Mrázek., Václav Daněk

Regie: Alena Dvořáková

Technische Assistenz: Michal Herzog

Personen und ihre Darsteller:

Jelizaveta Bam

Eva Ichová

Ivan Ivanič

Pavel Batěk

Petr Nikolajevič

Petr Batěk

Vater

Petr Soumar

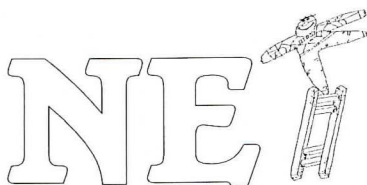
Mutter

Gabriela Vašková

Mann

Jiří Konečný

Aufführungsdauer 55 minuten

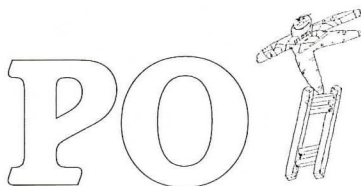
Über die Gruppe:

Das Pilsener Theater Okřídlený vůl (Der geflügelte Ochs) wurde 1998 von der Mitgliedern des Amateurstheaters Dialog gegründet. Sie hatten das Bedürfnis sich selbst zu verwirklichen. Der erste Schritt war das Studium des Lebens und des Werkes des russischen Schriftstellers Daniil Ivanovič Charms. In dieser Zeit entstand eine Folge aus fünfzehn absurden Erzählungen, die ihre Premiere auf dem Prager festival Next Wave hatte - Oktober 98. Die Aufführung ohne Regisseur einstudiert, hiess Alte Weiber oder Vieh braucht nicht zu lachen und im Jahr 1999 gewann den Hauptpreis des Nationalfestivals Wolkrův Prostějov und stellte sich auch in Hronov vor. Die Charmserzählungen in russischer Sprache wurden in Prag am 7. 11. 1999 gezeigt. Die nächste Production bereitete die Regisseurin Alena Dvořáková vor - wieder D. Charms, nun Jelizaveta Bam. Die Premiere wurde im Febr. 2000 im Pilsener Theater Dialog. Es folgten die Teilnahme auf dem Festival des Jungen Theaters/Šrámkův Písek/ und wieder Wolkrův Prostějov.

Über das Stück und die Inszenierung:

Auf der Bühne, wo sich fünf Schauspieler befinden, wird die Sekunde zur Ewigkeit, in der Jelizaveta wartet bis die unheilbringenden Gäste die Tür aufbrechen und sie verhaften und töten werden. Die Geschichte hat viele absurde Situationen von verschiedenen Genres, ihr organischer Bestandteil ist die Oper und unheilbringende Kommentator-Zensor-Obermanipulator mit der roten Mappe in der Hand. Die Inszenierung läuft im überwältigenden Tempo. Die einzelnen Situationen haben eine absurde Entwicklung und enden unerwartet. Eingesetzt werden alle ekelhaften Praktiken der totalitären Macht wie Betteln um die Solidarität, Heuchelei und die Absurditäten, die die Diener der Diktatur als Humor, Vertraulichkeit oder Menschlichkeit betrachten. Die Konzeption beruht auf der bewussten Darstellung mit einer feinen grotesken Stilisierung des Textes und auf der schöpferischen zeitgenössischen Interpretation der ursprünglichen Realität, in der der Text entstand und die heute nicht mehr zu entschlüsseln ist.

Elmertex k.s.
Velké Poříčí

PONDĚLÍ 14. SRPNA 2000 v 16.30 a 20.00 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Reprezentant regionu CIFTA AITA/IATA (země s latinskou kulturou)

Divadelní skupina „Le Valet de Coeur“ (Srdcový kluk)
Clermont-Ferrand, Francie
Molière:

GEORGE DANDIN
ANEB OŠÁLENÝ MANŽEL

Původní intermezza na texty ze 17. století
a skladby pro loutnu a zpěv

Režie: Jean Yves Lenoir
Kostýmy a spolupráce na výpravě: Denis Charlemagne
Asistent: Marie Chevillardová
Scéna a rekvizity: Francoise Plénatová, Jean Lenoir
Koně: Stéphane Bruyere
Světlo a zvuk: Mael Lenoir
Administrace: Audrey Lempereur

O s o b y a o b s a z e n í :

Angelika	Gaelle Brunatová
Claudina	Julie Plénatová
Colin	Carole Tirnadon
Paní z Hlupákova	Marie Francouse Savaryová
Clitandre	Yves Lenoir
Lubin	Stéphane Bruyere
Pan z Hlupákova	Sébastien Saint-Martin
George Dandin	Jean Yves Lenoir

Zpěv a loutna Yves Lenoir
(P. Guédron: Krásko, kteráš mě zranila
A. Boesset: Králové mého života odcházejí, Nedoufejte, oči moje)

Délka představení 120 minut (s přestávkou)

PO

Fotograf: Michel Wasielewski

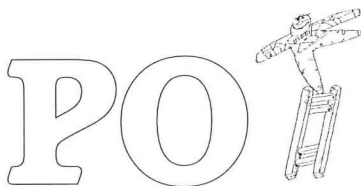
O souboru:

Soubor Le Valet de Coeur (Srdcový kluk) se postupně formoval od konce 70. let. V letech 1977-1990 se v programu činnosti objevovaly převážně komedie a dramata režiséra Jeana-Yvese Lenoira. Od 90. let soubor uvádí pestrý repertoár, v němž se mísí díla francouzských klasiků (Regnard, Tabarin, Musset, Molière, Claudel), dramatická díla starších i současných světových autorů (Ionesco, Dostojevský, Mishima, Pinter, Guernsey) i původní texty režiséra a uměleckého šéfa souboru Jeana-Yvese Lenoira. V sezóně 1999 až 2000 připravil soubor tyto inscenace: Molière: George Dandin, M. Durasová: Savannah Bay, H. Pinter: To bylo včera, N. Genka: Narimasu (dramatická původně rozhlasová poéma, kterou autor věnoval režisérovi divadla), Krabička hudby, pásmo původních Lenoirových básní v próze. Soubor sám se charakterizoval takto: „Herci ze souboru Valet de Coeur jsou básníky, básníky jeviště. Baví je hodiny a hodiny čist, zkoušet, cvičit. Hrají dobře, lépe, krásně, vytvářejí divadelní dílo pro diváka. Vytvářejí umění. Divák roku 2000, který je zvyklý na velké sály, složitou techniku, složité systémy, musí věnovat čas představení, aby se stal - nebo znovu stal - básníkem jeviště...“

Soubor je pravidelným účastníkem Avignonského divadelního festivalu a francouzské národní soutěže O zlatou masku.

O autorovi a hře:

Po podpisu smlouvy v Aix-la-Chapelle, díky níž připadly Flandry Ludvíku XIV., se konaly v červenci 1668 ve Versailles velkolepé slavnosti. Žádné

vítězství se neobejde bez slavností, a tak - stejně jako tomu bylo v roce 1664 - zve král svůj dvůr na zámek a u Molièra si objednává komedii. Molière chvatně píše komedii v próze o třech dějstvích, George Dandin, jejíž zápleтка je dost rozvolněná, takže bylo možné do ní v intermezzech vkomponovat další komedii - hudební - a balety.

Program slavností, který sepsal Molière nebo který byl připraven na základě jeho instrukcí a jmenoval se Velká královská obveselení, shrnuje komedii v užším slova smyslu: „*Námětem je vesničan, který si vezme dívku jednoho šlechtice a je za svůj záměr v průběhu komedie potrestán.*“

O inscenaci:

Při přípravě představení se osm herců souboru Valet de Coeur věnovalo dvěma typům analýzy - jednak vytvářeli portrét postavy, kterou hrají (na základě osnovy dané režisérem), jednak psali z hlediska své postavy, tedy tak, jako by text psala jejich postava: mohl to být deník nebo dopis nebo báseň... nebo mohli představu o své postavě vyjádřit v kresbě, v hudebním díle atd. Základní text doplnili herci vlastními intermezzy (mezihraní), která byla koncipována v duchu oslavy: míchají se v nich texty, hudba, tanec a zpěv.

Theatre company „Le Valet de Coeur“ Clermont-Ferrand,
France
Molière:

GEORGE DANDIN

Original intermezzos based on the text from 17th century
and compositions for lute and singing
In French language

Director: Jean Yves Lenoir
Costumes and assistance on the stage-design: Denis Charlemagne
Assistant: Marie Chevillardová
Stage-design and props: Francoise Plénat, Jean Lenoir
Horses: Stéphane Bruyere
Light and sound: Mael Lenoir
Administration: Audrey Lempereur

PO

The cast:

Angelika	Gaelle Brunat
Claudina	Julie Plénat
Colin	Carole Tirnadon
Mrs. Dull	Marie Francoise Savary
Clitandre	Yves Lenoir
Lubin	Stéphane Bruyere
Mr. Dull	Sébastien Saint. Martin
George Dandin	Jean Yves Lenoir

Singing and lute Yves Lenoir
(P. Guédron: Thee, Beauty who hurt me
A. Boesset The Kings of my life leave, Don't despait, my eyes

The length of the performance 120 minutes (with the interval)

About the company:

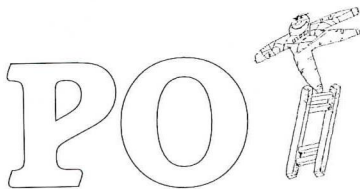
The company Le Valet de Coeur has been consequently formed since the end of seventies. During 1977-1990 there appeared mostly comedies and dramas by director Jean-Yves Lenoir on the repertoire. Since nineties the theatre has presented various titles mixing the works of French classics (Regnard, Tabarin, Musset, Molière, Claudel), dramatic texts both of older and contemporary world playwrights (Ionesco, Dostojewski, Mishima, Pinter, Guernsey) and also the original works of art director Jean-Yves Lenoir. In the season 1999-2000 the company prepared these shows: Molière: George Dandin, M. Duras: Savannah Bay, H. Pinter: It was yesterday, N. Genka: Narimasu (dramatic -originally radio- poem which was dedicated to the director of the company by author himself), Music-box, the revue of original Lenoir's poems.

The company's own characteristics is: „The actors from the company Valet de Coeur are poets, the poets of the stage. They enjoy reading, rehearsing, practising for many and many hours. They play better, nicely, beautifully, they form the theatre piece for the viewer. They make up the art. The spectator of the year 2000 is used to the large halls, difficult technics, complicated systems, he (or she) must take care about the performance to become the poet of the stage again.

The company is regular participant of the theatre festival in Avignon and French national competition Golden Mask.

About the author and the play:

After the signing the agreement in Aix-la-Chapelle, which passed Flanders

to the king Louis XIV., there were presented large celebrations in Versailles in July 1668. No victory is possible without celebration, and so – as it was in 1664 – the king invited his royal court to his castle and ordered the comedy from Molière. Molière quickly wrote the comedy in three acts in prose George Dandin, its plot is quite loose, so it was possible to put another music comedy and ballet in intermezzos into it.

The programme of the festival which was probably prepared by Molière himself or was prepared on the base of his instructions – under the name Great Royal Enjoyment, characterizes the comedy like that: „*The topic of the play is the villager who marries a girl-friend of one noble-man and is punished for this deed during the comedy.*”

The content of the play:

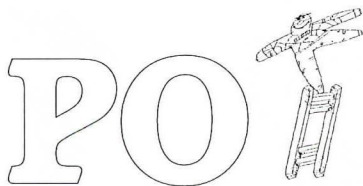
1st Act: - Married villager is returning home, he meets un-known man who tells him that his wife dates a noble-man who is in love with her. He complains to his parents-in-law and reproaches that they promised him their daughter. In spite of that he wants to apologize to the man whom he blames for his jealousy.

2nd Act: The girls looks down upon George Dandin. And at the end he finds out that his wife is in his house with her lover. He tells it to his parents-in-law. But his wife succeeds in explaining the matter to her parents, she takes the stick and beats her husband instead of her lover.

3rd Act: The villager's bad luck is on the top. He mentions that his wife dates her lover at night and when she comes back he refuses to close the gate. Wife is worried that her parents become the witnesses of her adventure, and she prays her husband desperately. When her husband is firm, she pretends that she'll kill herself. After a short time she succeeds to convict the parents that her husband is drunken. And father-in-law wants him to apologize. George Dandin is so desperate that he wants to drown himself.

About the staging:

During the work on the show eight actors and actresses of Valet de Coeur company produced two types of analyses – one was the forming the portraits of the characters performed by them (on the base given by director), the other one writing a text as if it was written by the character (it could be diary, letter or poem...) or they could express the idea of their characters by the painting, music composition etc. The basic text was completed by actors's own intermezzos that were composed according to the atmosphere of the celebration. It is a mixture of texts, music, dance and singing.

Theatergruppe Le Valet de Coeur,
Clermont-Ferrand, Frankreich

GEORGE DANDIN / DER BETROGENE GATTE

von Molière

Originale Intermezzos nach Texten aus dem 17. Jahrhundert
und Kompositionen für Laute und Gesang
In französischer Sprache

Regie: Jean -Yves Lenoir

Kostüme und Zusammenarbeit bei Ausstattung: Denis Charlemagne

Assistent: Marie Chevillard

Bühnenbild und Requisiten: Françoise Plénat, Jean Lenoir

Pferde: Stéphane Bruyère

Licht und Ton: Mael Lenoir

Administration: Audrey Lempereur

Personen und ihre Darsteller:

Angelika	Gaelle Brunat
Claudina	Julie Plénat
Colin	Carole Tirnadon
Frau aus Schilda	Marie Françoise Savary
Clitandre	Yves Renoir
Lubin	Stéphane Bruyère
Herr aus Schilda	Sébastien Saint Martin
George Dandin	Jean -Yves Lenoir

Gesang und Laute: Yves Lenoir

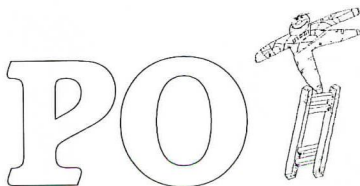
(P. Guédron: Du Schöne, die mich verletzt hast

A. Boeset: Die Könige meines Lebens gehen fort, Hoffen sie nicht, meine Augen)

Vorstellungsdauer: 120 Minuten (incl. Pause)

Über die Gruppe:

Die Gruppe Le Valet de Coeur entwickelte sich seit Ende der 70er Jahre.
Zwischen 1977 und 1990 hatte sie überwiegend Komödien und Dramen

des Regisseurs Jean-Yves Lenoir im Repertoire. Seit den 90er Jahren zeigt die Gruppe ein buntes Repertoire aus Werken der französischen Klassik (Regnard, Tabarin, Musset, Molière, Claudel), dramatischen Werken der älteren und zeitgenössischen Weltliteratur (Ionesco, Dostojewski, Mishima, Pinter, Guernsey) und Originalwerken des Regisseurs und künstlerischen Leiters Jean-Yves Lenoir. In der Saison 1999-2000 hat die Gruppe folgende Inszenierungen erarbeitet: Molière: *George Dandin*, M. Duras: *Savannah Bay*, H. Pinter: *Es war gestern*, N. Genka: *Narimasu* (Ein ursprünglich dramatisches Gedicht, das sein Autor dem Regisseur des Theaters gewidmet hat), *Eine Schachtel Musik*, eine Folge von Lenoirs Originalgedichten in Prosa.

Die Gruppe charakterisiert sich selbst wie folgt: „Die Schauspieler der Gruppe Valet de Coeur sind Dichter, Dichter der Bühne. Es macht ihnen Vergnügen, stundenlang zu lesen, zu proben und zu üben. Sie spielen besser, gut, schön, sie bilden ein Theaterwerk für den Zuschauer. Sie schaffen Kunst. Der Zuschauer des Jahres 2000, welcher an große Säle, komplizierte Technik gewöhnt ist, muß sich ganz auf die Vorstellung einlassen, um seinerseits Dichter der Bühne zu werden...“

Die Gruppe nimmt regelmäßig am Theaterfestival in Avignon und am französischen Nationalwettbewerb Um die Goldmaske teil.

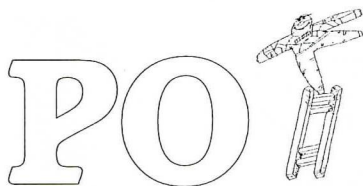
Über das Stück und den Autor:

Nach der Unterschrift unter den Vertrag von Aix-la-Chapelle, durch den Flandern Louis XIV. zufällt, fanden im Juli 1668 in Versailles große Festlichkeiten statt. Kein Sieg kann auf Festlichkeiten verzichten, und so lud der König, genau wie 1664, seinen Hof aufs Schloß und bestellte eine Komödie bei Molière. Der schrieb in aller Eile *George Dandin*, eine Komödie in Prosa in drei Akten. Sie ist so frei konstruiert, daß man in die Intermezzi eine heiter-musikalische Komödie und ein Ballett einbauen konnte.

Das Programm für die Festlichkeiten, das Molière verfaßte, das nach seinen Anweisungen vorbereitet und die „Die großen königlichen Belustigungen“ genannt wurde, faßt die Komödie zusammen: „*Das Thema ist ein Dörfler, der das Mädchen eines Edelmannes heiratet und der dafür im Lauf der Komödie bestraft wird.*“

Inhalt des Stücks:

1. Aufzug: Ein verheirateter Landwirt kehrt nach Hause zurück und trifft einen Unbekannten. Der teilt ihm mit, daß seine Frau gern auf Vorschläge eines jungen Adligen höre, der in sie verliebt sei. Der Landwirt beschwert sich über sie bei seinen Schwiegereltern und wirft ihnen vor, daß sie ihm doch ihre Tochter versprochen hätten. Trotzdem fühlt er sich verpflichtet, sich beim Urheber seiner Eifersucht zu entschuldigen.

2. Aufzug: Das Mädchen verhält sich gegenüber George Dandin überheblich. Schließlich erfährt er, daß seine Frau mit einem Geliebten in seinem Haus sei. Darauf macht er seine Schwiegereltern aufmerksam. Aber seiner Frau gelingt es, sich ihren Eltern gegenüber zu rechtfertigen. Sie packt einen Stock und verdrischt ihren Mann statt ihres Geliebten, den sie zum Schein gedemütigt hat ...

3. Aufzug: Das Unglück des Landwirts erreicht seinen Höhepunkt. Er bemerkt, daß seine Frau in der Nacht mit dem Geliebten weggeht, und als sie nach Hause zurückkehrt, lehnt sie es ab, das Tor zu verschließen. Die Ehefrau hat Angst, daß Vater und Mutter Zeugen ihres Abenteuers werden könnten, und dies zwingt sie zu einer verzweifelten Bitte. Aber der Mann ist unerschütterlich, und so täuscht die Frau vor, daß sie sich umbringen wolle. George Dandin geht mit einer Kerze hinunter, um nachzusehen. Gerade in diesem Augenblick trifft er auf seine Frau, die heimlich nach Hause zurückkehrt. Die Frau überzeugt ihre Eltern, daß ihr Mann betrunken sei. Der Schwiegervater bedrängt Dandin, daß er sich bei seiner Frau entschuldige. Zum Schluß beschließt Dandin in seiner Verzweiflung, sich zu ertränken...

Über die Inszenierung:

Bei der Erarbeitung der Vorstellung näherten sich die acht Schauspieler von zwei Seiten: einerseits entwickelten sie die Figur, die sie zu spielen hatten (aufgrund eines vom Regisseur vorgegebenen Entwurfs), anderseits schrieben sie den Text aus der Perspektive ihrer Figur, also als sei er von ihr geschrieben worden – sei es als Tagebuch, als Brief oder Gedicht. Sie hatten auch die Möglichkeit, die Darbietung aus der Perspektive ihrer Figur zu zeichnen, sie in Musikstück umzusetzen oder ähnliches. Der Grundtext wurde von den Schauspielern mit eigenen Intermezzi (Zwischenspielen) angereichert, die im Geist der Feier gestaltet wurden. In ihnen vermischen sich Texte, Musik, Tanz und Gesang.

pobočka Hradec Králové

PONDĚLÍ 14. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Doporučení odborné Rady ARTAMA a organizace ADA

Rádobydivadlo Klapý
 Per Olov Enquist:

NOC TRIBÁDEK

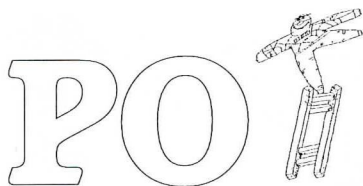
Scénografie a režie: Kateřina Baranowská
 Světla a zvuky: Pavel Hurych

Osoby a obsazení:

Strindberg
 Siri
 Karolina Marie
 Schwime

Ladislav Valeš
 Liběna Štěpánová
 Veronika Týcová
 Jiří Blail

Délka představení 100 minut (s přestávkou)

O souboru:

Soubor Rádobydivadlo Klapý vzniklo v roce 1986 a poprvé se představilo veřejnosti v lednu 1987. Někteří z jeho zakládajících členů přešli z okolních souborů (Libochovice, Roudnice nad Labem, Lovosice, Litoměřice) do Rádobydivadla jen proto, že chtěli hrát divadlo trochu jinak. Především šlo o výběr her, dramaturgii, režijní nápady, o zkvalitňování herecké práce. Od té doby mají za sebou přes deset inscenací (s některými se představili i na Hronově). V repertoáru se objevují úpravy známých titulů klasické i moderní světové dramatiky (Čechov, Lorca, Enquist). Soubor také několikrát vystupoval v zahraničí (Polsko, Estonsko, Španělsko, Německo). V čele souboru, jehož počet členů je velmi proměnlivý (spolupráce s cca 30 lidmi), stojí Ladislav Valeš.

O autorovi a hře:

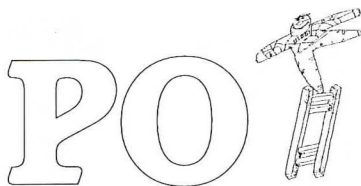
Instituce manželství a ženská otázka, to jsou témata pro tvorbu švédského dramatika Augusta Strindberga velice příznačná. Strindberg, leckdy (a ne zcela neprávem) označovaný za mysogina, prošel třemi manželstvími, která skončila krachem. Hra P. O. Enquista *Noc tribádek* zachycuje výšeč prvního z nich, manželství s herečkou šlechtického původu Siri von Essen. Během jednoho večera, divadelní zkoušky Strindbergovy hry *Silnější*, vyplouvají na povrch zjitřené vášně obou manželů, které se ještě více umocní návštěvou lesbické přítelkyně, intelektuálky a alkoholičky, Karolíny Marie Davidové.

O inscenaci:

Rádobydivadlo Klapý vstupuje hrou *Noc tribádek* do své čtrnácté sezóny. Touto hrou uzavírá triptych severských autorů. Cílem byla jistá provázanost směřující ke Strindbergově osobě. Hrdinka předcházející hry *A Ježíšek už dávno...*, je vyzvána v samotném závěru hry svou snachou, aby si zahráli Strindberga, toho všivého mysogina. Přistoupili jsme tedy ke *Slečně Julii*, kterou Strindberg napsal. Upravili jsme ji a hráli pod názvem *O svatém Jáně hledej sobě vránu*. A nyní přichází hra o samotném Strindbergovi. Musíme přiznat, že tato rádoby složená mozaika nás příjemně naplňuje jakousi touhou uskutečnit podobnou záležitost znovu. O někom jiném s někým jiným.

Královská huť
Royal glass works

Rádobydivadlo Klapý, Czech Republic

Per Olov Enquist:

THE NIGHT OF TRIBADES

In Czech language

Stage-design and director: Katerina Baranowská

Sound and light: Pavel Hurych

The cast:

Strindberg

Siri

Karolina Marie

Schwime

Ladislav Valeš

Liběna Štěpánová

Veronika Týcová

Jiří Blail

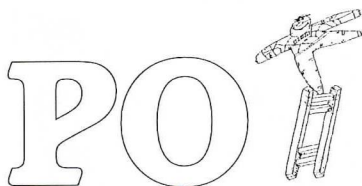
The length of the performance 100 minutes (with the interval)

About the company:

The Company Rádobydivadlo from Klapý was founded in 1986 and first presented on the stage in January 1987. Some of the founders were members of the other amateur companies (Libochovice, Roudnice nad Labem, Lovosice, Litoměřice) and they came to the Rádobydivadlo because they wanted to work and perform a little differently. The most important standards were: the choice of the repertoire, the dramaturgy, directing ideas, raising of the acting quality. Since the beginning of they work they've prepared more than ten shows (some of them could be seen at Hronov too). The head of the company with changing number of members (about 30 people) is Ladislav Valeš. The repertoire is mix of original dramatic works by the art director and re-arrangements of well-known titles from classic and modern world drama (Chekhov, Lorca, Enquist). The company also performed abroad (Poland, Estonia, Spain, Germany).

About the author and the play:

The institution of marriage and problems of womanhood are the topics typical for Swedish author August Strindberg. He is often – not unjustly – characterized as a misogynist, he went through three marriages that ended with failure. The play by P. O. Enquist *The Night of Tribades* describes the situation from the time of his first marriage with the actress of noble birth Siri von Essen. During one night's rehearsal of Strindberg's one-act

play The Stronger One, we can witness discovering of secret passions of both partners on the surface which are raised also by the presence of lesbian friend, intellectual and alcoholic Karoline Marie David.

About the staging:

Rádobydivadlo Klapý enters the 14th season with the staging of Night of Tribades. With this play they close the triptych of the authors of Northern Europe. The aim should be some kind of connection with the person of Strindberg. The heroine of previous play „And long long ago Santa Claus...” is invited in the end of play by her sister-in-law „to play Strindberg, that silly misogynist“. The next play of interest was „Miss Julie“ written by Strindberg. We rearranged it and played with the title „At Midsummer Eve look for your own fellow...“ And now there comes the play about Strindberg himself. We must confess that this kind of patchwork is inspiration for us and we would like to do similar task again. About somebody else with somebody else.

Rádobydivadlo Klapý, Tschechische Republik

NACHT DER TRIBADEN

von Per Olov Enquist

In tschechischer Sprache

Bühnenbild und Regie: Kateřina Baranowská

Licht und Ton: Pavel Hurych

Personen und ihre Darsteller:

Strindberg

Ladislav Valeš

Siri

Liběna Štěpánová

Karolina Marie

Veronika Týcová

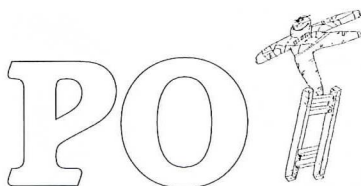
Schwime

Jiří Blail

Vorstellungsdauer 100 Minuten (mit Pause)

Über die Gruppe:

Das Ensemble Rádobydivadlo Klapý entstand 1986 und trat im Januar 1987 zum ersten mal die Öffentlichkeit. Einige Mitglieder kamen aus Theatergruppen in anderen Orten (Libochovice, Roudnice nad Labem, Lo-

vosice, Litoměřice), weil sie andere Formen des Theaters suchten. Das neue Theater unterschied sich durch die Auswahl der Stücke, die Dramaturgie, Ideen und eine bessere schauspielerische Leistung. Das Ensemble zeigte mehr als zehn Inszenierungen, einige davon wurden bereits auf dem Festival in Hronov präsentiert. Das Repertoire umfasst vor allem die vom Theaterleiter Ladislav Valeš verfasste Stücke sowie seine Arrangements bekannter klassischen und moderner Werke (Tschechov, Lorca, Enquist). Die Theatergruppe trat mehrmals auch im Ausland auf (Polen, Deutschland, Spanien u.a.).

Über das Stück und den Autor:

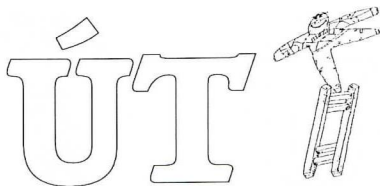
Die Ehe und die Frauenfrage sind typische Themen des schwedischen Dramatikers August Strindberg. Strindberg - auch Mysogin genannt - war dreimal unglücklich verheiratet. Das Schauspiel von P. O. Enquist *Nacht der Tribaden* schildert einen Zeitabschnitt aus seiner ersten Ehe mit Siri von Essen, einer Schauspielerin aus adeligem Hause. Eines Abends, während der Probe zu Strindbergs Spiels „die Stärkere“, zeigt sich die leidenschaftliche Mentalität der beiden Eheleute. Die Leidenschaften werden gesteigert durch den Besuch der Intellektuellen und Alkoholikerin Karolina Marie David, einer lesbischen Freundin der Ehefrau.

Über die Inszenierung

Das Theater Rádobydivadlo Klapý tritt mit dem Titel *Nacht der Tribaden* in seine vierzehnte Saison ein. Mit dieser Inszenierung wird der Zyklus dreier Werke von skandinavischen Autoren abgeschlossen. In allen drei Stücken erscheint Strindbergs Gestalt. Die Schwiegertochter der Heldin im Spiel „Und Jesulein schon damals...“ wollte zum Abschluss des Dramas ein Werk von Strindberg spielen. Das Ensemble entschied, „Fräulein Julie“ zu inszenieren. Das Drama wurde arrangiert und unter dem Titel „Am St. Johannisstag suche eine Krähe“ aufgeführt. Dann folgte das Spiel, das sich um Strindberg selbst dreht. Das Theater hat vor, in Zukunft einen ähnlichen Zyklus über einen anderen Autor aufzuführen.

 Rubena

Člen skupiny ○ Česká gumárenská společnost

ÚTERÝ 15. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Nominace z Dětské scény 2000

Spolčení Dramatického činění PRASETAUN
při Dětském výchovném ústavu Jihlava
Lenka Lagronová, Peter Gábor, Jiří Juráš:

SKUPINKA

(scénická montáž vzpomínek, pocitů, nálad, myšlenek, přání a snů)

Sestavil: Jiří Juráš
Dramaturgická úprava: Jiří Juráš, Bára Jandová
Režie a výprava: Jiří Juráš
Výběr hudby: Jiří Juráš, Petr Junášek
Světla a technická spolupráce: Petr Junášek

H r a j í :

Lídr	Tomáš Mézl
Přicmrnd	David Lakatoš
Hezoun	Bohumil Janeček
Pochybák	Josef Drška
Autsajdr	Daniel Vejchoda

O souboru:

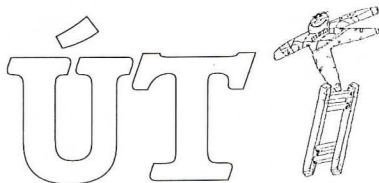
Soubor vznikl na podzim 1999 díky pochopení a ochotě vedení Dětského výchovného ústavu v Jihlavě. Výchovná dramatika je součástí resocializačního programu pro sociálně a výchovně problémovou mládež a jejím posláním je především terapie. Vedení ústavu i pedagog Jiří Juráš chtěli vytvořením divadelní inscenace dát práci neustále se obměňujících aktérů-svěřenců výchovného ústavu závazný rámec a chlapce motivovat. Inscenace proto vedle divadelní výpovědi je vlastně přímým střetnutím s okolním světem, s často neradostnou realitou, do níž se chlapci vrátí. Termín spolčení v názvu souboru vyjadřuje dočasnost projektu i divadelního působení chlapců.

ÚT

O inscenaci:

Východiskem bylo téma identity jedince a jeho střetnutí s komunitou, v níž žije. Chaos a řád. Na základě elementárních cvičení v rámci dramatické výchovy vznikaly pohybové obrazy a kratičké scénky. Protože režisérovi a vedoucímu skupiny připadaly jako výpovědi divadelním obrazem, začal je záměrně formovat a přiřazovat k sobě. Nemohl vzniknout příběh v pravém slova smyslu, ale spíše asociační motivická linie, která je sice výsostně subjektivní, ale současně otevírá prostor pro autentičnost. Tento klíč byl zvolen i pro výběr dalších jevištních prostředků (smetiště vytvořené ze zmačkaných novin jako základní scéna, choreografie, výběr hudby). Tak vznikla velmi osobitá výpověď o chlapcích, o jejich světě. Inscenace byla uvedena na národních přehlídkách mladého divadla (Šrámkův Písek) a dětského divadla (Dětská scéna) v roce 2000.

Drama Clique PRASETAUN in Youth Home Jihlava,
Czech Republic
Lenka Lagronová, Peter Gábor, Jiří Juráš:

THE CLUMP

(scenic montage of memories, feelings, moods, ideas,
wishes and dreams)
In Czech language

Composed by Jiří Juráš
Arrangement by Jiří Juráš, Bára Jandová
Directed and designed by Jiří Juráš
The choice of music by Jiří Juráš, Petr Junášek
The lights and technical co-operation by Petr Junášek

Performed by:

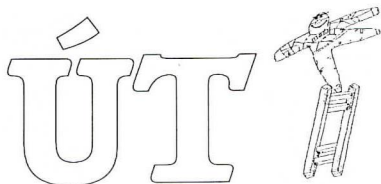
Tomáš Mezl
David Lakatoš
Bohumil Janeček
Josef Drška
Daniel Vejchoda

About the company:

The company was founded in autumn 1999, thanks to the willingness and sympathy of Jihlava Youth Home's managers for drama education as an integral tool of resocializing programme for troublesome youth. Its aim is the therapy at first. It turned out that the motivation of inmates, who are continuously fluctuating, was dependent on a feedback, namely on direct confrontation with the environmental world. Thus, a stage structure directed by J. Juráš, The Clump, came into existence, its sense being not only the dramatic expression but also the reintroduction of its protagonists into „normal“ life. The word Clique has been woven into the group's name to point out the temporariness of the project. When the Clique's undertaking is finished, the boys will set for their lives and hardly ever again perform on stage. PRASETAUN, though? Well, a word for its own sake.

About the staging:

The starting point was the theme of one's own identity and its encounter with community the person lives in. Chaos and order. Based on elementa-

ry exercises in drama education, action scenes and very short sketches were emerging, and finding them imaginative we intentionally began to form them and add them to each other. Considering the personal specifics of the participants, we do not present a story in its proper sense but rather an associatively originated line of motives, which on one hand is problematic in its subjectivity, but on the other hand opens a large space for authenticity. This key has also been chosen to select the other stage media (the basic stage as a waste-land made up of crumpled newspapers, choreography, the music mix). That's how is made very special declaration about the boys, their world. The staging was presented at the national festivals of young theatre (Šrámkův Písek) and children's theatre (Dětská scéna) in 2000.

Bündelei des Dramatischen Tuns PRASETAUN
beim Kindererziehungsinstitut Jihlava,
Tschechische Republik

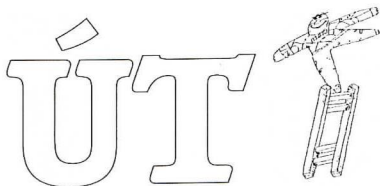
GRÜPPCHEN

von Lenka Lagronová, Peter Gábor, Jiří Juráš:
(eine szenische Montage aus Erinnerungen, Gefühlen, Gedanken,
Wünschen und Träumen)
In tschechischer Sprache

Zusammenstellung: Jiří Juráš
Dramaturgische Bearbeitung: Jiří Juráš, Bára Jandová
Regie und Bühnenbild: Jiří Juráš
Musikauswahl: Jiří Juráš, Petr Junášek
Licht und technische Mitarbeit: Petr Junášek

Es spielen:

Tomáš Mezl
David Lakatoš
Bohumil Janeček
Josef Drška
Daniel Vejchoda

Über die Gruppe:

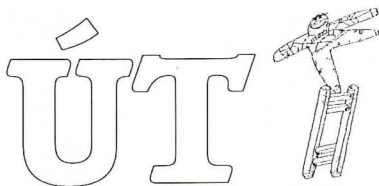
Die Gruppe entstand im Herbst 1999 dank des Verständnisses und dem Entgegenkommen der Leitung des Kindererziehungsinstituts der Stadt Jihlava. Die Erziehungsdramatik ist Bestandteil des Resozialisierungsprogramms für Jugendliche mit sozialen und erzieherischen Problemen, ihr Ziel ist in erster Linie die Therapie. Mit der Inszenierung wollten die Leitung des Instituts und der Leiter und Lehrer Jiří Juráš der Arbeit seiner dauernd wechselnden Schützlinge und Akteure im Erziehungsinstitut einen verbindlichen Rahmen geben und die Jungen motivieren. Deshalb hat die Inszenierung nicht nur eine Aussage im Sinne des Theaters, sie hat auch einen direkten Bezug zur Wirklichkeit, zu einer oft freudlosen Realität, in die die Jungen zurückkehren werden. Das Wort „Bündelei“ im Namen der Gruppe drückt den zeitweiligen Charakter des Projekts und der Aktivität der Jungen auf der Bühne aus.

Über die Inszenierung:

Der Ausgangspunkt war das Thema der Identität des Einzelnen und ihr Zusammenstoß mit der Gesellschaft, in der er lebt - Chaos und Ordnung. Aufgrund von Elementarübungen im Rahmen der dramatischen Erziehung entstanden Bewegungsbilder und kurze Auftritte. Weil sie dem Regisseur und Leiter der Gruppe wie Aussagen mittels eines Bühnenbilds vorkamen, begann er, sie gezielt zu formen und aneinander zu reihen. Es konnte keine geschlossene Geschichte entstehen, aber eine Assoziationskette, die zwar höchst subjektiv ist, aber gleichzeitig einen Raum für Authentizität öffnet. Dieser Schlüssel wurde auch für die Auswahl von weiteren Bühnensmitteln (ein Müllhaufen aus zerknüllten Zeitungen als die Grundszenen, Choreographie, Musikauswahl) gewählt. So ist diese sehr persönliche Aussage über die Jungen und ihre Welt entstanden. Die Inszenierung wurde bei nationalen Treffen des jungen Theaters (Šrámkův Písek) und des Kindertheaters (Kinderszene) im Jahre 2000 gezeigt.

HRADEC KRÁLOVÉ

ÚTERÝ 15. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Nominace z Loutkářské Chrudimi 2000

Tatrmani Sudoměřice u Bechyně
Steven Spielberg, František Hrubín, Josef Brůček:

ZACHRAŇTE VOJÍNA KUŘÁTKO

Autor, režisér, scénograf: Josef Brůček

H r a j í:

Josef Brůček, Lenka Crhová, Hana Prančlová, Jana Bohačíková, Jiří Otec

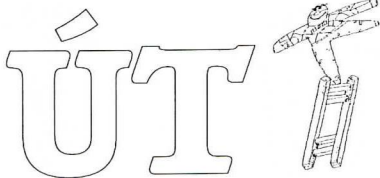
Délka představení 30 minut

O souboru:

Soubor TATRMANI byl původně souborem dětským, jehož jádro tvořili členové loutkářské rodiny Brůčků (otec Josef, synové Petr a Jan). Zakladatel otec Josef Brůček v sobě kumuluje autora, režiséra, scénografa a loutkoherce. Vždy přichází s neotřelými, provokujícími, někdy až revolučními nápady. Je pro něj charakteristické, že se vždy vydává na cestu objevování nových možností loutkového divadla ve spojení s tradičními loutkářskými technikami (např. stínohrou). Tatrmany proslavily inscenace Příběh, Klasické romantické drama, Kašpárkova poslední šance, O hadu a Šivarovi. V posledních letech pracuje J. Brůček se žáky a studenty středních škol v Bechyni, kde působí rovněž jako ředitel kulturního domu.

O hře a inscenaci:

Inscenace Zachraňte vojína Kuřátko měla být původně individuálním představením jednoho herce s loutkou, později se okruh účinkujících rozšířil. Parodický příběh je inspirován Spielbergovým filmem Zachraňte vojína Ryana a epickou básní pro děti Františka Hrubína Kuřátko a obilí. Spřádá příběh o vojínovi Kuřeti, který se ztratil ve válečném poli, a zatímco jeho starostliví nadřízení dělají vše (včetně atomového bombardování), aby ho zachránili, on sám zachrání a vrátí šílené matce ztracené nemluvně. Z recenze M. Černého: „Zachraňte vojína Kuřátko je mnohem víc než výborná parodie. Mohl bych se domnívat, že stojí na temných základech existencialismu, z kterých vyrůstají hříby absurdity. Mohl bych se intelektuál-

ně prosmát ke konci představení. Kuřátko zasáhne a všechny tyto kategorie zbourá, stejně jako dekoraci na jevišti. Ironizuje, aniž by se zasmálo. Bourá Svět i Nebe, odmítá spasení a zůstává „sám se svým vítězstvím.“

Tatrmani Sudoměřice u Bechyně, Czech Republic
Steven Spielberg, František Hrubín, Josef Brůček:

SAVING PRIVATE CHICKEN

In Czech language

Author, director, stage-designer: Josef Brůček

Played by

Josef Brůček, Lenka Crhová, Hana Pránčlová, Jana Boháčiková, Jiří Otec

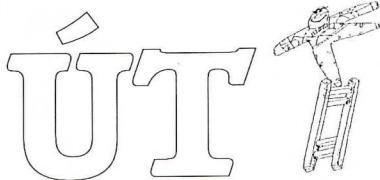
The length of performance 30 minutes

About the company:

The company Tatrmani is originally children's group, the core of which was formed by the members of Brůček family (father Josef and sons Petr and Jan). The founder of the company cumulates author, director, stage-designer and puppet-player in himself. He always comes with original, provocative, often even revolutionary ideas. It is characteristic for him that he often goes the way exploring and examining new possibilities of puppet theatre in the connection with traditional puppet techniques (shadow-play). The best known productions of the company are The Story (Příběh), The Classical Romantic Drama (Klasické romantické drama), Punch's last chance (Kašpárkova poslední šance), About the Snake and Shivar (O hadu a Šivarovi). Recently Josef Brůček has been working with the pupils and the students of High Schools in Bechyně and also as a director of Cultural House there.

About the play and staging:

The production of Saving Private Chicken should be originally individual show of one player with the puppet, later the circle of performers extended. Parodical story is inspired by Spielberg's film Saving Private Ryan and children's poem The Chicken and the Field by Czech poet František Hrubín. It tells the story about the soldier Chicken who was lost on the war fi-

eld and while his careful superiors do everything (including the atom bombing) to save him, meanwhile he himself saves the lost baby and gives him back to insane mother.

From the review of M. Černý: „Saving Private Chicken is much more than excellent parody. I could suppose that it is built on the dark base of existentialism from which the mushrooms of absurdity grow. I could intellectually laugh through the performance till the end. But Chicken pulls down all the categories as he pulls down the stage scenery. He ironizes without laughing at. He pulls down both World and Heaven, he refuses salvation and stays „alone with his victory“

Die gruppe TATRMANI (die Gaukler),
Sudoměřice u Bechyně, Tschechische Republik.

RETTEN SIE DEN SOLDATEN KUŘÁTKO (DAS HÜHNCHEN)

von Josef Brůček, frei nach dem Film von Steven Spielberg und
dem Gedicht von František Hrubín in tschechischer Sprache

Regie und Bühnenbild: Josef Brůček

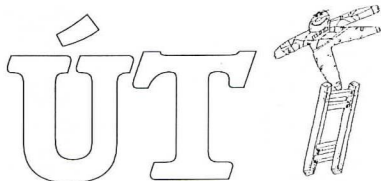
Es spielen:

Josef Brůček, Lenka Crhová, Hana Prančlová, Jana Boháčiková, Jiří Otec.

Aufführungsdauer 30 minuten

Über die Gruppe:

Die Gruppe Tatrmani entstand als Kindertheater. Den Kern bildete die Familie Brůček, der Vater mit den Söhnen Petr und Jan. Gründer Josef Brůček ist Autor, Regisseur, Bühnenbildner und auch Darsteller. Immer wieder kommt er mit neuen sonderbaren manchmal prokativen Einfällen. Charakteristisch für ihn ist die Suche nach neuen Verbindungen zwischen Puppentheater und traditionellen Techniken, z. B. dem Schattenspiel. Die Gaukler wurden durch die Inszenierungen „die Geschichte“, „Ein traditionelles Drama“, „Kasperls letzte Chance“ und „Über die Schlange und den Shiwar“ bekannt. Jetzt arbeitet Brůček mit Studenten der Mittelschulen im Städtchen Bechyně /Ostböhmen/, wo er als Direktor des Kulturhauses wirkt.

Über das Stück und die Inszenierung:

Die Inszenierung „Retten Sie den Soldaten Hühnchen“ war ursprünglich Ein-Mann-Stück für einen Puppenspieler, später wurde die Zahl der Spieler erhöht. Für die parodistische Geschichte dienten als Inspiration-Quellen der Spielberg-Film „Das Leben des Soldaten James Ryan“ und das epische Gedicht für Kinder „Das Hühnchen und das Getreide“, des tschechischen Dichters František Hrubín. Die Geschichte erzählt von einem Soldaten, der im Schlachtgetümmel verloren geht. Sein besorgter Befehlshaber tut alles, bis hin zur Atom-Bombardierung, um ihn zu retten. Er selbst aber rettet ein Baby und gibt es der wahnsinnig gewordenen Mutter zurück.

„Die Inszenierung ist mehr als eine Parodie. Ich gehe davon aus, dass sie auf den dunklen Fundamenten des Existentialismus beruht, aus denen das Absurde erwächst. Ich hätte bis zum Ende der Vorstellung lachen können. „Das Hühnchen“ greift ein und reißt alle Kategorien nieder, am Ende auch die Bühnendekoration. Es ironisiert, ohne dass es lacht. Es reißt die Welt und den Himmel nieder, lehnt das Hell ab und bleibt mit seinem Sieg allein“ (Aus einer Rezension).

ÚTERÝ 15. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Vybráno z nabídky členských zemí Středoevropského regionu AITA/IATA

V.S.O.P. Hviezdoslav pri MsKS Dolný Kubín, Slovensko
P. O. Hviezdoslav, S. Lavrík a K. Horváth:

HÁJNIKOVA ŽENA **(ZABÍJALA...)**

Úprava: Silvester Lavrík, Karol Horváth

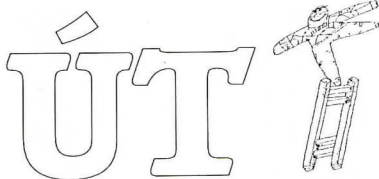
Dramaturgie: Karol Horváth

Scéna a kostýmy: Silvester Lavrík

Hudba: Michal Lorenc (z filmu Bandyta)

Světlo a zvuk: Adela Vieriková

Režie: Silvester Lavrík

Osoby a obsazení:

Hanka I.	Martina Kutlíková
Hanka II.	Jana Piecková
Hanka III.	Eva Rošteková
Hanka IV.	Táňa Zálhorová
Miško Čajka	Miroslav Beňušík
Artuš Villáni ml.	Milan Ilčík
Artuš Villáni st.	Dalibor Petkáč
Básník	Karol Horváth

Délka představení 50 minut.

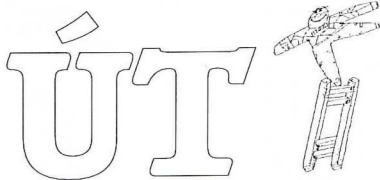
O souboru

V.S.O.P. Hviezdoslav je amatérské divadlo založené v roce 1956 v Dolném Kubíně, v malém městečku na Slovensku, známém svými statečnými psy a hloupými kočkami, ale také jako oblíbené místo slavného slovenského spisovatele Pavola Országa Hviezdoslava. Amatérské divadlo je jednou z hlavních zdejších aktivit už od roku 1875 a právě v této době P. O. Hviezdoslav, jeden z nejlepších slovenských básníků, účinkoval v některých divadelních hrách místních ochotníků. Jeho jméno v názvu našeho divadla znamená to samé, jako Dantovo jméno na pekelné bráně, kdyby mohlo něco takového vzniknout. Není to jenom náš podpis, ale zároveň i stín. Je to něco jako krvavé tetování vyryté na ženském lokti. ... Hrajeme mnohé ze slovenského i zahraničního kulturního dědictví ve vlastním ztvárnění, přičemž dodržujeme zásady místa, času a osobního vkladu všech, kdo se podílejí na přípravě inscenací." Tak se charakterizoval soubor sám. Dodejme, že V.S.O.P. Hviezdoslav dnes patří mezi nejznámější a nejvýraznější slovenské amatérské soubory. Získal množství cen na slovenských i zahraničních soutěžích a festivalech.

O hře:

Zabíjala... je volným přepisem Hviezdoslavovy patrně nejznámější básně Hájnikova žena, která byla napsána před více než sto lety. Vypráví příběh novomanželské dvojice Miška a Hanky, kteří začínají společný život v malé chatě hluboko v lesích.

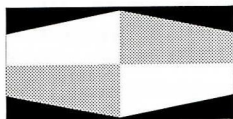
Miško je myslivec (horár) a vzorný sluha svého pána Artuše Villaniho. Jeho hezká mladá žena zůstává sama doma a stará se o domácnost. Jednou z jejích povinností je prát šaty v nedalekém potoce. Vévoda Artuš se stále vrací k jejich domu a projevuje zájem o mladou ženu. Hanka je nevinná a má velmi silný charakter. Ale pamatujme, že žádná žena není anděl. Mož-

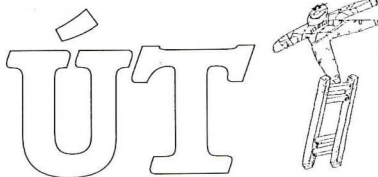
ná, že se Hanka usmívala trochu přespříliš a teď začíná mít obavy o svou bezpečnost. Artuš žádá o polibek. To je fakt a Miško, její manžel a Artušův poddaný, je někde daleko v lese. Vévodův nátlak se stále stupňuje, a tak Hanka ... zabíjí. Miško se vrací domů, všechno pochopí a rozhodne se vzít vinu za zločin na sebe a vydat se spravedlnosti. Hanka se z prožité hrůzy pomátla. Miško odchází z lesa, opouští svou nešťastnou ženu, stává se z něj vězeň. V průběhu vynášení rozsudku za zabití se k vině přiznává Hanka. Ale příběh tím nekončí... Přijďte se podívat na příběh o Hájnikově ženě. A nezapomeňte – zabíjela...

O inscenaci:

Svéráznou adaptaci kultovního slovenského díla vytvořili režisér a dramatik Silvester Lavrík a dramaturg Karol Horváth. Pokusili se interpretovat báseň nejslavnějšího slovenského básníka moderním divadelním jazykem, aby byla nejen srozumitelná mladým divákům, ale zároveň dokázala umělecky účinnými prostředky vypovídat o problémech mladých lidí, které jsou ve všech dobách stejné. Tvůrci o inscenaci říkají, že se pokusili rozpustit poezii v jiných uměleckých žánrech. Vyšli z toho, že nejsilnější a nejpoetičtější na předloze není slovo, tj. verš, nýbrž poetická atmosféra, duch poezie. Základním principem je pak metafora v nejširším slova smyslu. Inscenace byla oceněna v roce 1999 Cenou za tvůrčí čin Kop Thálie.

Marius Pedersen Group

V.S.O.P. Hviezdoslav Theatre Dolný Kubín, Slovakia
P. O. Hviezdoslav, S. Lavrík, P. Horváth:

THE FORESTER'S WIFE (SHE WAS KILLING...)

(In Slovak language)

Arrangement of text: Silvester Lavrík, Karlo Horváth

Dramaturgy: Karol Horváth

Stage and costumes: Silvester Lavrík

Music: Michal Lorenc (from film Bandyta)

Light and sound: Adela Vieriková

Director: Silvester Lavrík

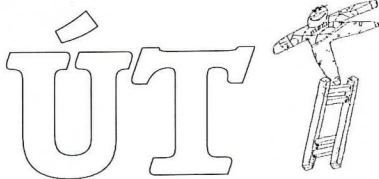
The cast:

Hanka I.	Martina Kutlíková
Hanka II.	Jana Piecková
Hanka III.	Eva Rošteková
Hanka IV.	Táňa Záhorová
Miško Čajka	Miroslav Beňušík
Artuš Villáni Junior	Milan Ilčík
Artuš Villáni Senior	Dalibor Petkáč
The Poet	Karol Horváth

The length of the performance 50 minutes

About the Company:

V.S.O.P. Hviezdoslav „is an amateur theatre group founded in 1956 in Dolný Kubín, small town in Slovakia known by its brave dogs, silly cats as well as the favourite place of famous Slovak writer Pavel Ország Hviezdoslav. Amateur theatre is one of the main cultural activities here since 1875 and just in that time P. O. Hviezdoslav, one of the best Slovak poets, was acting in some performances of town's amateur group. His name in the title of the amateur group means not only signature but the shadow too. It is something like bloody tattoo stick placed on the lady's elbow at least... We are performing a lot of traditional items in Slovak and worldwide cultural heritage in our own way respecting the place, date and personal additions of the people participating in the process of creating the shows.“ That's the special characteristics of the group by itself. V.S.O.P. Hviezdoslav is now-

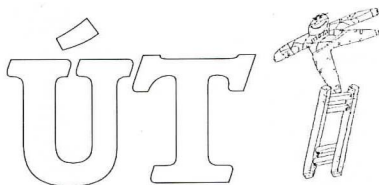
days known as one of the most well-known and most progressive representatives of Slovak amateur theatre. It was awarded many prizes on various festival and competitions of amateur theatre both in Slovakia and abroad.

About the play:

She was killing... is loose transcription of Hviezdoslav's famous poem Forester's Wife that was written more than hundred years ago. The story is telling about young couple Misko and Hanka starting after their marriage in the small cottage deep in forest. Misko is forester and a perfect servant to his duke Artus Villani. His pretty young wife stays at home alone, she takes care of the house. One of her duties is to wash clothes in the nearby creek. Duke Artus use to pass by the forester's house very often interested in his young wife.... Hanka is innocent and has very strong character. But remember, no woman is an angel. Maybe Hanka was smiling too much and now she is afraid of her safety. And Artus is asking for a kiss. That's the fact. And Misko, her husband and duke's servant is somewhere far from here in the forest. Duke's effort to seduce her is growing up – so she is killing him. Misko comes home and after recognizing the situation he lays the blame for crime on himself and asks for punishment. Hanka becomes insane. Misko leaves the forest and his unhappy wife, and he becomes the prisoner. In the moment of judgement for Misko mad Hanka comes to the law court and she declares her fine. But the story goes on. Come to see the story about Forester's wife. And don't forget – she was killing.

About the Staging:

The special adaptation of the Slovak „cult“ poem was made by Silvester Lavrík (playwright and director of professional theatre too) and Karol Horváth. They tried to interpret the poem of most famous Slovakian poet by the modern theatre language to be understandable to young spectators and to speak about the problems of young people that are similar in every time by artistically effective means of expression. The creators of the show say that they tried to melt poetry in other genres of art. They are convicted that the strongest and the most poetic at the basic text is not the word (text), but the poetical atmosphere, the soul of poetry. The basic principle of the production is the metaphor in the widest sense. The staging was awarded Prize at Kop Thalia in 1999.

V.S.O.P. Hviezdoslav pri MsKS Dolný Kubín, Slowakei

DIE HEGERSFRAU

von Pavol Orzágh Hviezdoslav in einer Bearbeitung
von Silvester Lavrík und Karol Horváth in slovakischer Sprache

Regie: Silvester Lavrík

Bühnenbild und Kostüme: Silvester Lavrík

Musik: Michal Lorenc - Aus dem Film Bandyta

Licht und Ton: Adela Vieriková

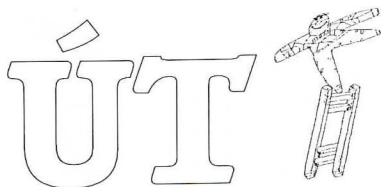
Personen und ihre Darsteller:

Hanka I.	Martina Kutílková
Hanka II.	Jana Piecková
Hanka III.	Eva Rešteková
Hanka IV.	Táňa Záhorová
Miško Čajka	Miroslav Beňušík
Artuš Villáni Jn.	Milan Ilčík
Artuš Villáni Sn.	Dalibor Petkáč
Dichter	Karol Horváth

Aufführungsdauer 50 minuten

Über die Gruppe:

Das Amateurtheater V.S.O.P. Hviezdoslav wurde 1956 gegründet im Städtchen Dolný Kubín, die nicht nur durch die mutigen Hunde und dummen Katzen bekannt ist, sondern auch als der beliebteste Ort des berühmten slowakischen Dichters P.O. Hviezdoslav. Seit 1875 gehört hier das Amateurtheater zu den zahlreichsten Kulturaktivitäten. Zu dieser Zeit spielte Hviezdoslav in einigen Aufführungen des Laientheaters im Ort mit. Der Name Hviezdoslav ist nicht nur unser Titel, sondern auch unser Schatten. Es ist wie eine blutige Tätowierung auf der Arm einer Frau... Unsere Stückwahl orientiert sich an den klassischen Stoffen der Weltbühnendichter und ebenso an der slowakischen Literatur in einer Bearbeitung, die den Standort, die Zeit und den persönlichen Einsatz aller Mitspieler respektiert. Die Gruppe gehört zur Zeit zur erfolgreichsten in der Slowakai und hat viele Preise auf Festivals in der Republik und auch im Ausland gewonnen.

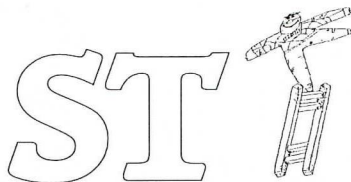

Über das Stück und die Inszenierung:

Das Stück ist eine freie Bearbeitung des wohl bekanntesten Gedichts Hviezdoslavs -Die Hegersfrau- das vor mehr als hundert Jahren geschrieben wurde. Es ist die Geschichte vom jungen Ehepaar Miško und Hanka. Ihr gemeinsames Leben beginnt in einer kleinen Waldhütte. Miško ist der Heger und der Musterdieners seines Herren Artuš Villáni. Seine hübsche Frau bleibt zu Hause und versorgt das Haus. Eine ihrer Pflichten ist Wäschewaschen im unweiten Bach. Der Graf Villáni interessiert sich für die junge Frau und kehrt immer wieder zurück zum Hegerhaus. Aber Hanka ist eine reine Unschuld und hat einen festen Charakter. Aber keine Frau ist ein Engel. Möglicherweise lächelte Sie zu viel freundlich und jetzt hat Sie Angst. Artuš fordert einen Kuss, als Miško im Wald ist, und wird immer aufdringlicher und deswegen Hanka tötet ihn. Miško kehrt nach Hause zurück und alles ist für ihn klar. Es entschließt sich, die Schuld auf sich zu nehmen und eine gerechte Straffe zu empfangen. Hanka ist irrsinnig geworden. Miško wird ins Gefängnis eingesperrt. Während des Prozesses nimmt Hanka die Schuld auf sich. Aber es ist noch nicht das Ende der Geschichte... Vergessen Sie nicht, sie hat getötet.

Sie Schöpfer der eigewilligen Bearbeitung des größten Gedicht der slowakischen Literatur sind der Regisseur des Amateurs- und auch Profitheaters und auch Schriftsteller Silvester Lavrík und Karol Horváth. Sie versuchten das Gedicht zeitgenössisch zu interpretieren um es jungen Leuten näherzubringen, weil ihre Probleme sind immer die gleichen sind. Sie haben einen Versuch gemacht, die Poesie in einem anderen Genre aufzulösen. Ihre Meinung war, dass die stärkste und poetischste Seite der Vorlage nicht das Wort sei, sondern die poetische Atmosphäre, der Geist der Poesie. Das Grundprinzip ist die Metapher im allgemeinen. Mit der Aufführung wurde 1999 der Preis des Kulturministeriums für das einfallreichste Werk des Jahres gewonnen.

STŘEDA 16. SRPNA 2000 v 18.00 a 20.30 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Reprezentant regionu NEATA AITA/IATA
(severské země Evropy a Pobaltí)

Městské divadlo Jonava, Litva
E. Salola, J. Andriulevicius:

ŽENY (BOBOS)

Překlad: Rita Miliniene
Úprava a režie: Jonas Andriulevičius
Scéna: Donata Butiene
Světla: Virgilijus Šakenas
Technická spolupráce: Virginijus Milinis

O s o b y a o b s a z e n í :

Ženy

Vaiva Andriulevičiene
Regina Kestenienė
Vitalija Kraučeliene
Danguole Lukodiūniene
Tivile Antanavičiene
Tivile Martinaitiene
Lolita Vadkelienė

Stařík

Darius Kačėnauskas

Matis (Mathy)

Valdas Antanavičius

Saulė, Mėnulis (Slunce, Měsíc)

Adelija Mykolaitienė

Muzikant

Jonas Kestenis

Délka představení 45 minut.

O souboru:

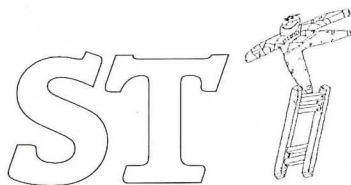
Město Jonava s 38 000 obyvatel leží přímo v srdci Litvy, asi 100 km od hlavního města Vilnius. Městské divadlo funguje od roku 1985, kdy tu začal pracovat producent a režisér Jonas Andriulevičius. Divadlo našlo základnu v budově Městského kulturního centra. Skupina tu má malou zkušebnu, skladovací prostory a může si pronajímat velkou scénu. V roce

1994, kdy tu začala pracovat Regina Kestenienė, získalo divadlo status Městského divadla. Je financováno krajským úřadem a získává také peníze od soukromých sponzorů. Každoročně se účastní různých amatérských soutěží a festivalů a na jeho kontě už je řada ocenění. Umělecký šéf Andriulevičius v roce 1996 obdržel Cenu B. Dauguviecia, a groteska *Ženy od E. Saloly* byla zahraničními odborníky prohlášena za nejlepší inscenaci roku. Divadlo je členem Litevské asociace amatérského divadla AITA/IATA. Herci pracují jako amatéři. V divadle je 6 herců, hlavní 15-členná skupina se skládá z reprezentantů různých profesí jako učitelé, doktoři, dělníci, státní zaměstnanci, atd. Průměrný věk je 35 let. Většina herců prošla odbornými kursy v hereckých studiích, zbytek získal divadelní vzdělání přímo v divadelním studiu. Hlavní část repertoáru tvoří klasické hry litevských i zahraničních autorů. Za dobu existence divadla už bylo inscenováno na 20 her (komedie, dramata a klasické hry). Soubor hledá nové možnosti vyjadřování a nové prostory ke svým produkcím (hrají nejen v divadelních budovách, ale také v otevřeném prostoru). Připravují dramatizace, spolupracují se současnými autory a nabízejí publiku srozumitelný divadelní jazyk založený na pohybech, gestech a pantomimě. O roku 1993 organizují každé dva roky Mezinárodní festival AIDAS věnovaný místnímu dramatikovi R. Samuleviciusovi. Skupina hostovala v Polsku, Rusku a Lotyšsku.

O autorovi a hře:

Hříčka *Ženy* je scénickou adaptací vycházející z humorných povídek a vtipů knihy finského autora Erasa Saloly *Vesnice bláznů*. Je to groteskní pří-

běh o neobvyklé komunitě žen a jejich bláznivých dobrodružstvích, mozaika nejruznějších komických situací z každodenního života.

I když jsou venkovanky neobyčejně činorodé, hodně o všem diskutují, jejich akce a dobré úmysly většinou končí naprostým fiaskem. Neschopnost venkovanek orientovat se v životě dává příležitost chytrákovi z vedlejší vesnice.

Když sledujeme jejich vážně míněnou snahu vypořádat se s problémy, vznikají pro diváky směšné a zábavné situace. Plyne z toho poučení - v normálním životě je nezbytný zdravý rozum a přemýšlení.

O inscenaci:

Styl inscenace je groteskní, přímočarý, charakterizovaný výraznými barvami. Kulisy a rekvizity jsou velmi barvité. Inscenace je postavena na zvláštním textu a situacích, které soubor vidí jako stylizovanou poetickou prezentaci lidové tvorby, folkloru. Cílem inscenace je ukázat podivnost a bizarnost chování venkovanů, jejich neschopnost řešit i ty nejbanálnější problémy každodenního života, a tak pobavit obecenstvo.

The Municipality Theatre Jonava, Lithuania

E. Salola, J. Andriulevicius:

WOMEN (BOBOS)

In Lithuanian language

The arrangement and director: Jonas Andriulevičius

Translator: Rita Miliniene

Stage-design: Donata Butiene

Light: Virgilijus Šakenas

Technique cooperation: Virginijus Milinis

C a s t:

Women

Vaiva Andriulevičiene

Regina Kestenienė

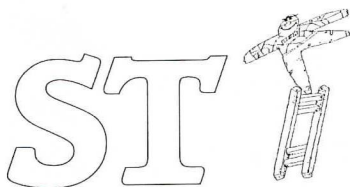
Vitalija Kraučeliene

Danguolė Lukodiūniene

Ūvile Antanavičiene

Ūvile Martinaitienė

Lolita Vadkelienė

The Old Man
Matis (Mathy)
Saulė, Mėnulis (The Sun, The Moon)
Musician

Darius Kačėnauskas
Valdas Antanavičius
Adelija Mykolaitienė
Jonas Kestėnis

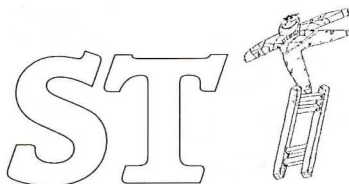
The Length of Performance 45 minutes.

About the company:

The town Jonava with the population of 38 000 inhabitants is situated right in the heart of Lithuania, some 100 km from the capital of the country Vilnius. The activity of the theatre has begun in 1985 when producer Jonas Andriulevicius started to work there. The theatre is established in the building of the Town Cultural Centre. There the group has small hall for rehearsals, storing facilities and can rent the big stage. In 1994 when the theatre was assigned the status of Municipality Theatre, Regina Kestėniene started to work as a director of the theatre. The theatre is financed by the region municipality, but it gets the money also from private supporters. The theatre takes regularly part in various amateur competitions and festivals every year (7-9 times a year) and has won numerous prizes. The producer Andriulevicius was given the Second Republican B. Dauguviecio Award in 1996, and the grotesque by E. Salola Bobos was recognized as the best staging of the year by the foreign experts. The theatre is a member of Lithuania Amateur Theatre Association AITA/ IATA. The actors work as volunteers. There are 6 actors in the theatre, the main troupe is made of 15 people representing different professions as teachers, doctors, workers, civil servants etc., the average age is 35 years. Most of the actors have completed the course at the theatre studios, the rest were trained right in Theatre-studio. The major part of the repertoire is formed by the classical plays of Lithuanian and foreign authors. They have staged 20 plays (comedies, dramas and classical plays). The company searches for various spaces (not only the theatre building, but also open-air) and new means of expression. They prepare dramatizations, cooperate with modern playwrights and present their audience the perceptible language based on movement, gestures and mime. The theatre takes part in many events organized in the region – since 1993 they organize every two years the International Festival AIDAS dedicated to the local playwright R. Samulevicius. The group has visited Poland, Russia, Latvia.

About the author and the play:

The Women (Bobos) is the stage adaptation based on the collection of humorous stories and jokes from the book „Village of Fools“ by Finnish au-

thor Eras Salola. The author of the adaptation and the director of the show is director Jonas Andriulevicius.

It is grotesque story about unusual community of women and their adventures. It is made as a patch work of various comic situations from the "everyday life".

The women live together in the „village of fools“, where only one old man is present, so the women have to take care of everything.

Here are they: The women decide to live „more brightly“, so they take the darkness out from a log hut and bring the light in. After that only thanks to clever boy Matis from the neighbour village they are provided with light.

Further we see, how the old man finds some money and he tries to use it with his wife to improve their life. After that the wife threads a needle to turn out a jacket to the husband. But he turns the jacket without using the needle and thread and goes to church boasting in front of their neighbours. Before they leave for church, the wife fries some eggs. The daughter wants to eat them but mother explains they will eat later. After their leaving for church Matis comes. He pretends to be fool and he eats the eggs. After the family comes home they are disappointed – nobody can be trust.

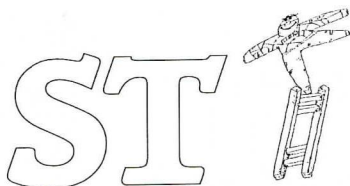
The family wants to have a rest, but their relaxation is broken by rural women who want them to help with tearing flax. Tired after the work the women bathe in the lake. But there is a problem – no water in the lake. In spite of it one of the women looks like to be drown. Clever Matis helps again.

The tired women have decided to have a rest, but woken up they again get in trouble – they cannot distinguish their mixed legs. Matis occurs in time! The daughter promises to give back a cow to one of the women, but the cow having become angry for sneers dies.

After unsuccessful solving of all problems the women are overtired and feel down. After return home they decide to pound the grain by legs. They prepare porridge and add a soap in it to swallow better.

The next day they go fishing and hunting the squirrel. They know that squirrel meat and pea-soup is good and nutritious meal... But all efforts are unsuccessful. After they returned home, lazy old man goes to mow. Before leaving he orders his wife to protect the door of a log hut to be safe from stealing the money. Tired by staying indoor, the woman unhooks the door and goes to her husband. At that time Matis steals the money. Then the rural women decide they need some authority to put all the matters in order. But they hesitate – if they choose clever one he'll frequently deceive them, the silly one would ruin them. Therefore it is better let it remain as before. It is better when all is managed by the „man's head“ directed by the wife.

Though the rural women are active, they discuss very much, their actions and good intentions have silly endings. It shows the inability of rural peo-

ple to orientate in life and it gives the opportunity for the cleverer guy from other village. To follow their serious efforts to catch the problem and solve it is a source of laughter for audience. We understand that in normal life the sober mind and thinking is necessary.

About the staging:

The style of the staging is grotesque, direct, condensed by paints. And the used background and props are very colourful. It is built up on the curious text and the situations which are seen by the company as a matter of stylised poetic creativity of the folks. The intention is to show ridiculousness and bizarreness of the behaviour of the rural people, their inability to solve the most usual problems of the life and by this way make the audience laugh.

Stadttheater Jonava, Litauen

DIE FRAUEN (BOBOS)

von J. Andriulevicius (frei nach Buch von E. Salola)
in litauerer Sprache

Bearbeitung und Regie: Jonas Andriulevičius

Übersetzung: Rita Miliniene

Bühnenbild: Donata Butiene

Licht: Virgilijus Sakenas

Technische Ausführung: Virginijus Milinis

Personen und ihre Darsteller:

Die Frauen

Vaiva Andriulevičiene

Regina Kesteniene

Vitalija Kraučeliene

Danguole Lukodiūniene

Zivile Antanavičiene

Zivile Martinaitiene

Lolita Vadkeliene

Darius Kačenauskas

Valdas Antanavičius

Adelija Mykolaitiene

Jonas Kestenis

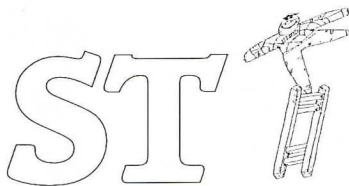
Der Alt Mann

Matis (Mathy)

Saulė, Mėnulis (die Sonne, der Mond)

Musikant

Aufführungsdauer 45 minuten

Über die Gruppe:

Die Stadt Jonava mit 38 000 Einwohnern liegt direkt im Herzen Litauens, etwa 100 Kilometer von der Hauptstadt Vilnius entfernt. Das Stadttheater existiert seit 1985 und entstand unter dem Spielleiter und Produzenten Jonas Andriulevicius. Es gehört zum städtischen Kulturzentrum, wo der Gruppe der Probensaal und Lagerräume zur Verfügung stehen. Seit 1994, als Regina Kesteniene hier zu arbeiten begann, hat es den Status eines Stadttheaters. Das Theater ist Mitglied des nationalen Zentrums der AITA. Es hat 21 Spieler, der Altersdurchschnitt liegt bei 35 Jahren. Sie arbeiten unter anderem als Lehrer, Arzt, Arbeiter oder Beamte. Alle sind ausgebildete Schauspieler, die Fachseminare im Theaterstudio absolviert haben, das kurze Zeit als Ersatzteillager des Theaters wirkte. Es werden überwiegend klassische Autoren und Komödien gespielt. Es entstanden insgesamt 20 Inszenierungen, auf für Freilichttheater. Gespielt wurden auch zeitgenössische Autoren und Bearbeitungen literarischer Vorlagen. Die Gruppe bietet dem Zuschauer die Stilmittel Pantomime, Bewegung, Geste. Jedes zweite Jahr ist die Gruppe Veranstalter des internationalen Festivals AIDAS, das dem Lokaldramatiker S. Samulevicius gewidmet wird. Das Theater gastierte in Polen, Russland und Lettland.

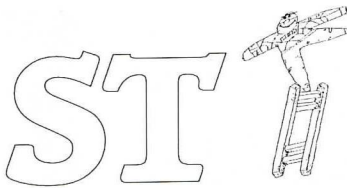
Über das Stück und den Autor:

Die Kammerspiel „Die Frauen“ ist die szenische Umsetzung humorvoller Erzählung und Witze aus dem Buch „Das Dorf der Narren“ des finnischen Autors Eras Salola. Es ist die groteske Geschichte über eine sehr ungewöhnliche Frauengesellschaft und über ihre närrischen Abenteuer, es ist ein Mosaik der verschiedensten komischen Alltagssituationen.

Im Dorf leben fast nur Frauen – mit Ausnahme eines Mannes. Deswegen müssen die Frauen für alles sorgen, und wie sie Situationen bewältigen, ist manchmal sehr eigenartig. Sie wollen zum Beispiel nicht im Dunkeln leben, und darum tragen sie das Dunkel aus dem Haus heraus und bringen das Licht nach innen. Nur dank des kleinen Burschen Matis aus dem Nachbarort bleibt das Dorf nicht ohne Licht.

Weiter sind wir Zeugen der Situation, wie ein alter Mann Geld findet und sich entscheidet, mit seiner Frau ein besseres Leben zu leben. Seine Frau bemüht sich, ihm den Mantel umzunähen, damit er neu aussieht. Aber er wartet nicht, bis sie fertig ist, und hat den Mantel nur wenden lassen. Er geht in die Kirche, um vor den Nachbarinnen zu prahlen. Vor dem Weggang in die Kirche brät die Frau Eier. Ihre Tochter ist hungrig, aber die Mutter erklärt ihr, daß sie später gemeinsam essen werden. Als sie in der Kirche sind, kommt Matis. Er gibt vor, ein Narr zu sein und ißt ihnen die Eier weg. Die Familie kommt nach Hause zurück und ist verbittert – niemandem kann man trauen.

Die Familie will ausruhen, wird aber durch die Landfrauen gestört – sie

wollen, daß die Familie mit ihnen gehe, den Flachs zu rupfen. Die müden Frauen wollen danach im See baden, aber da gibt es ein Problem – im See ist kein Wasser. Trotzdem sieht eine der Frauen, als sei sie ertrunken. Wieder klärt der kluge Matis die Situation.

Die müden Frauen beschließen auszuruhen, doch nach dem Erwachen kommen sie erneut in Schwierigkeiten: sie haben dermaßen ineinander verknäuelte Beine, daß sie nicht wissen, wem welches gehört. Doch Matis ist wieder rechtzeitig zur Stelle. Die Tochter verspricht einer der Frauen, daß sie für die gute Arbeit eine Kuh bekommt, aber die Kuh wird rasend und verendet.

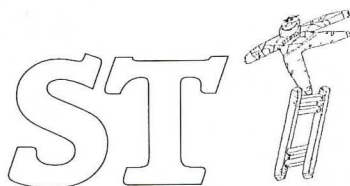
Nach der unerfolgreichen Lösung aller Probleme sind die Frauen todmüde und völlig am Boden. Nach dem Heimkehr beschließen sie, mit den Füßen Korn zu Mehl zu mahlen. In den Brei geben sie aber auch Seife, damit es besser rutscht. Am nächsten Tag gehen sie fischen und ein Eichhörnchen jagen. Sie wissen, daß Eichhörnchen-Fleisch zu Erbsensuppe ein gutes und nahrhaftes Gericht ist... Aber ihr ganzes Streben führt zu nichts. Nach ihrer Heimkehr geht der faule Alte die Wiese mähen und befiehlt vor seinem Weggang der Frau, die Tür der Hütte zu bewachen, damit niemand das Geld stiehlt. Die Frau beginnt sich zu langweilen, hängt die Tür aus und geht zu ihrem Mann. Matis stiehlt das Geld. Die Dorfbewohner beschließen, daß es so nicht weitergeht, daß sie eine führende Persönlichkeit brauchen, die Ordnung schafft. Sie sind aber im Zweifel: wenn sie einen Klugen wählen, wird er sie betrügen, wenn einen Dummen, wird er alles verpatzen. Am Ende entscheiden sie, alles beim alten zu lassen, mit dem Mann („Kopf“) an der Spitze, den eine Frau manipuliert.

Zwar sind die Frauen sehr tatkräftig, zwar diskutieren sie über alles, ihre Aktionen und guten Vorsätze enden aber meist mit einem absoluten Fiasco. Es liegt wohl an der Unfähigkeit der Frauen im Dorf, sich Leben zurechtzufinden – was der Schlaukopf aus dem Nachbardorf ausnützt.

Verfolgen wir ihre ernstgemeinten Bemühungen, mit den Problemen zurechtzukommen, entstehen für den Zuschauer komische und unterhaltsame Situationen. Und die Belehrung folgt: im richtigen Leben braucht es Gemeinsinn und Intelligenz.

Über die Inszenierung:

Die Inszenierung arbeitet mit der Groteske, linear, mit ausgeprägten Farben. Kulissen und Requisiten sind sehr farbig. Die Inszenierung basiert auf dem besonderen Text und den Situationen, die die Gruppe als eine stilisierte poetische Präsentation des Volkskunst betrachtet. Ziel der Inszenierung ist, die Sonderbarkeit des Verhaltens der Dörfler zu zeigen, die in ihrer Unfähigkeit zwar die banalsten Probleme des Alltags nicht bewältigen – aber damit die Zuschauer unterhalten.

STŘEDA 16. SRPNA 2000 v 18.00 a 20.30 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Doporučení z Dětské scény Trutnov 2000

Soubor Hudradlo Zliv – I. Oddíl
Mirek Slavík na motivy H. Ch. Andersena:

PRINCEZNA NA HRÁŠKU

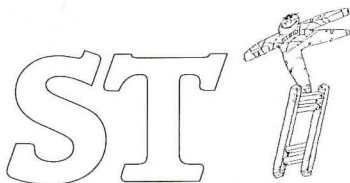
Režie: Mirek Slavík
Výprava: kolektiv souboru
Hudba: Mirek Slavík

H r a j í:

Dana Prokešová, Petr Štěpka, Hana Lehečková, Tereza Knotková,
Klára Hornová, Marie Zaplatílková, Lucie Fenclová,
Agáta Štechová, Pavla Jungová,

Délka představení 20 minut

O souboru:

Hudebně dramatické dětské divadlo se narodilo v roce 1982 v městečku Zliv, které leží severně od Českých Budějovic. Do souboru, který se opírá o základní uměleckou školu, chodí něco přes čtyřicet dětí ve věku od pěti do osmnácti let. Jsou rozděleny do několika oddílů, které zároveň fungují jako skautské družiny. Soubor od doby svého vzniku patří ke špičkovým českým dětským divadlům. Pracuje nejčastěji na dramatizacích literárních předloh, které dobře zobrazují lidský svět se všemi jeho problémy. Klíčovými tématy jsou však mezilidské vztahy. Jejich inscenace Pohádka o Zemičce Zvoničce (na motivy pohádky Jamese Joyce Kočka a čert), O černém beránku a bílém vlkovi (podle stejnojmenné knihy Bernarda Clavela) a Pišťalka na motivy českých lidových pohádek reprezentovaly Českou republiku na mezinárodních festivalech včetně Světového festivalu dětského divadla v Lingenu v roce 1998.

O hře a inscenaci:

Pohádku H. Ch. Andersena Princezna na hrášku přepsal Mirek Slavík do osobitého současného textu. Zachovává Andersenovu poetiku a zároveň nabízí prostor pro vyjádření dětí k tématu. Výsledný jevištní tvar je vystaven na minimálních, leč funkčních prostředcích, které zároveň zřetelně jako znak odlišují svět královské rodiny od běžného světa.

Company Hudradlo Zliv – 1st Unit

Mirek Slavík (based on H. Ch. Andersen fairy-tale):

THE PRINCESS ON THE PEA

In Czech language

Director: Mirek Slavík

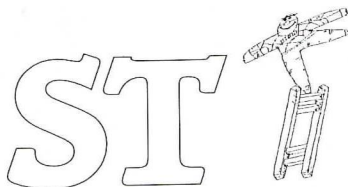
Stage-design: all company

Music: Mirek Slavík

Played by:

**Dana Prokešová, Petr Štěpka, Hana Lehečková, Tereza Knotková,
Klára Hornová, Marie Zaplatílková, Lucie Fenclová,
Agáta Štechová, Pavla Jungová**

The length of the performance 20 minutes

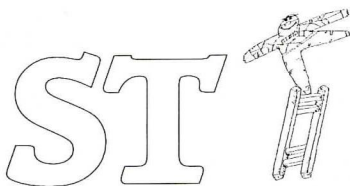

About the company:

Children's Musical Dramatic theatre was born in 1982 in a small village town Zliv, in Southern Bohemia (northern direction from České Budějovice). The company connected with The Basic Art School is attended by about forty children in the age 5-18. They are divided into few units which function also as scout suites. Theatre is not the only matter the children deal with. They like tramping and wild-life. They like to spend their weekends together at gamekeeper's house Orlik, where they play various scout games. From the beginning the theatre group belongs to the top Czech children companies. They mostly work on the dramatizations of literature pieces which describe well the human world with all its problems. They don't avoid problem topics as drugs or children's criminality. But the key theme are the interpersonal relations. Their performance Fairy-Tale about the Little Country Belfry (based on James Joyce's tale The Cat and the Devil), About the Black Lamb and White Wolf (based on Bernard Clavel's novel) and Whistle (based on Czech folk-tales) represented Czech Republic at international festivals including The World Festival of Children Theatre in Lingen in 1998.

About the play and staging:

Well-known fairy-tale by H. Ch. Andersen The Princess on the Pea was rewritten by Mirek Slavík into characteristic, well understandable text which uses nowadays language. The text preserves Andersen's poetics and together with it offers the space for the children's ideas about the topic (especially for younger children it is about the desire of little girls to marry because they like nice gowns and veil) and also the relation between younger and older children. The resulting stage image is built with minimal but functional means (boxes, camping mats, simple costumes, which clearly as a sign differ the royal world from the usual people). Four little sisters hear the declaration of Queen to offer themselves as the brides for little prince. The fourth one doesn't come because her greatest passion is to sleep. The three sisters are not successful with their offer because they are not able to cook, to sew and they are not „royal nature“. The fourth one meets the prince and he lets the girl spend night at the castle. Queen likes her and so she decides to test her. The sisters try to save the girl – but she is very heavy – so the only thing they succeed in is making a mess in royal rooms. But thanks to her sisters she falls down to the floor from her bed and so she is quite „broken“ in the morning. And so the happy-end is coming soon...

Kindertheater Hudradlo, Zliv, Tschechische Republik

PRINZESSIN AUF DER GRÜNEN ERBSE

frei nach H. K. Andersen in der Bearbeitung der Gruppe unter
Leitung Mirek Slavík in tschechischer Sprache

Regie: Mirek Slavík

Muzik: Mirek Slavík

Szenisches Bild: Die Gruppe

Es spielen:

Dana Prokešová, Petr Štěpka, Hana Lehečková, Tereza Knotková, Klára
Hornová, Marie Zaplatílková, Lucie Fenclová,
Agáta Štechová, Pavla Jungová

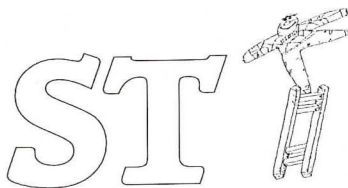
Aufführungsdauer 20 minuten

Über die Gruppe:

Das Musik- und Schauspielkindertheater wurde 1982 in kleinen Stadt Zliv in Ostböhmen gegründet. Die Gruppe hat vierzig Mitglieder im Alter von 5 bis 18 Jahre, die gleichzeitig die Kunstgrundschule besuchen. Die Spieler werden organisatorisch in mehrere Gruppen eingeteilt. Sie sind nicht nur an Theater orientiert. Sie lieben das Leben in der Natur und deswegen wandern und zelten sie. Oftmals besuchen sie am Wochenende das Hegershaus Orlík, wo sie gemeinsam verschiedene Spiele spielen. Die Gruppe gehört seit Jahren zu den besten Kindertheatergruppen in der Republik. Die Stückwahl orientiert sich an den Bühnenauffassungen der literarischen Vorlagen, die über die Menschenwelt mit aller ihrer Probleme erzählen und nachdenken. Sie sich drücken nicht von aktuellen Problemen wie die Drogen und Kinderkriminalität u.a. Mehrere Inszenierungen wurden bei der internationalen Begegnungen mit Erfolg aufgenommen z.B. Welt-Kindertheater-Fest in Lingen 1998 /Ein schwarzes Lamm und ein weisser Wolf/.

Über das Stück und die Inszenierung:

Das bekannte Märchen von H. Ch. Andersen wurde als moderner zeitgenössischer Text bearbeitet. Es bewahrt die originale Poetik und bietet gleichzeitig einen Spielraum für die Selbsterkenntnis und Selbstdarstellung der Kinder. Das Thema des Stückes ist die Lust zum heiraten und die Fami-

liebebeziehungen. Die Bühnenfassung benützt einfache, aber sehr effektive Theatermittel, um das Königreich von der Welt der schlichten Leute zu unterscheiden. Die vier kleinen Schwestern hören den Appel der Königin, die eine Braut für ihren kleinen Prinz sucht. Sie kommen ins Schloss, aber sie sind nur drei, weil die Kleinste am liebsten schläft. Gerade Sie begegnet dem Prinz und übernachtet in seinem Bett. Der Königin gefällt Sie und sie beschließt, die Kleine zu prüfen, ob Sie die richtige Frau wäre. Die Schwestern versuchten Sie zu retten, aber sie schläft immer und ist zu schwer zu tragen. Am morgen ist die Kleinste wirklich gerädert. Die Hochzeit kann beginnen.

STŘEDA 16. SRPNA 2000 v 18.00 a 20.30 hodin SÁL JOSEFA ČAPKA

Nominace z Wolkrova Prostějova 2000

Ústaf Brno a Špatně zabržděno Velké Meziříčí

THE BEST OF VOICEBAND

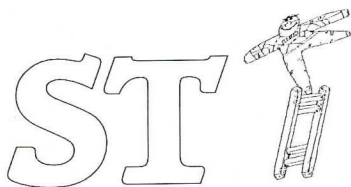
(montáž z nonsensové literatury J. Hiršala, J. Suchého, J. Oulíka,
A. Bretona, A. Hoffmeistera a anonyma)

Sestavili, režirují a dirigují: Zdeněk Šturma a Eva Prešerová
Hraje 30 členů spojených souborů Ústaf Brno
a Špatně zabržděno Velké Meziříčí

Délka představení 30 minut

O souboru:

Spojené soubory Ústaf Brno a Špatně zabržděno Velké Meziříčí pracují pod vedením Zdenka Šurmy a Evy Prešerové (oba pocházejí z Velkého Meziříčí, působili tu společně v souboru Špatně zabržděno a oba byli studenty prof. Srby na katedře divadelní vědy brněnské Masarykovy univerzity). Z. Šturma v současné době učí třetím rokem na gymnáziu v Brně, kde založil soubor Ústaf. E. Prešerová působí osm let ve Velkém Meziříčí v souboru Špatně zabržděno (1998 tu např. nastudovala úspěšný pořad Koncert). Voiceband začali zkoušet už v roce 1996 - studuje se na obou místech, před společným vystoupením se oba soubory (dohromady je to třicítka mladých lidí z Brna

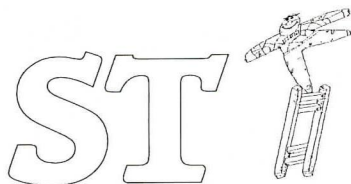
a Velkého Meziříčí – půl na půl) vždy sejdou ke společné zkoušce.

O textu a inscenaci:

Na počátku projektu The Best of Voiceband stála jednak inspirace dadaisty 20.-30.let a na druhé straně vliv prof. B. Srby, mj. odborníka na avantgardního českého umělce meziválečného období E.F.Buriana a jeho voiceband. Ze společného projektu dvou souborů tak vzniklo neobyčejné představení, podobné svou strukturou koncertu. Pro rytmické a zvukové modulace jsou využity nonsensové texty J. Hiršala, J. Suchého, J. Oulíka, A. Bretona, A. Hoffmeistera a anonyma. Aktéři souzní s autory především v hravosti, pro kterou od samého začátku získají i diváky. Proměnlivým kladením důrazu na jednotlivá slova veršů (např. v úvodní básni To je těžká doba bídy ve všech modulacích) upozorňují na bohaté možnosti interpretace a vracejí slovům jejich významovou hodnotu. Přeneseně tak upozorňují na mnohovýznamovost života jako takového.

Pilzeňský Prazdroj, a.s. ®

Ústaf Brno a Špatně zabržděno Velké Meziříčí

THE BEST OF VOICEBAND

(montage of nonsense literature of J. Hiršal, J. Suchý, J. Oulík,
A. Breton, A. Hoffmeister and anonymous)

In Czech language

Composed, directed and conducted by Zdeněk Šturma a Eva Prešerová

Performed by 30 members of connected companies Ústaf Brno
a Špatně zabržděno Velké Meziříčí

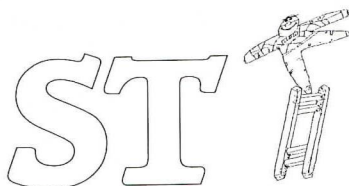
The length of the performance 30 minutes

About the companies:

Connected companies Ústaf Brno and Špatně zabržděno Velké Meziříčí directed by Zdeněk Šturma and Eva Prešerová (both of them become from Velké Meziříčí, where they played in the company Špatně zabržděno, both of them students of professor Srba at the cathedra of dramatics at Masaryk University Brno). Z. Šturma has been teaching at the high school in Brno for three years and he founded there a new amateur company Ústaf. E. Prešerová has been working in Velké Meziříčí in the company Špatně zabržděno for eight years (1998 she prepared there e.g. successful show Concert). They started to rehearse Voiceband in 1996 - they rehearse at both places, before the performance they gather for common rehearsal (together there are about 30 young people from Brno and Velké Meziříčí).

About the text and staging:

In the beginning of the project there was inspiration by dadaists of 20th and 30th, on the other side the influence of professor Srba who is expert in avant-gard theatre art between the wars, director E.F. Burian and his voiceband. From the common project of two companies there became quite unusual performance similar to concert. For the rhythmical and sound modulations there are used nonsense texts of J. Hiršal, J. Suchý, J. Oulík, A. Breton, A. Hoffmeister and anonymous. The interpreters are in consonance with the authors especially in their playfulness and the spectators are drawn into the special atmosphere immediately. The changing of the stress in the rhythm of the words in verse (e.g. in the first poem It is hard time of misery in all modulations) they remember us of rich possibilities of interpretation and give the words their meaning and significance again. And figuratively they remember us of ambiguousness of life. The aim is not

only formalistic play with sounds – in spite of interpretation lightness we can feel in the hidden text well-though, clear composition structure of all the project and logical connection of all parts. The Best of Voiceband brings the rehabilitation of the word both in the richness of sound variety and the various meanings of the words.

Ústaf Brno a Špatně zabržděno Velké Meziříčí,
Tschechische Republik

THE BEST OF VOICEBAND

(Gedichte von J. Hiršal, J. Suchý, J. Oulík, A. Breton,
A. Hoffmeister und Anonym) in tschechischer Sprache

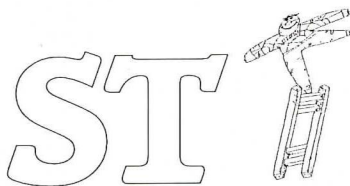
Regie und Bühnenfassung: Zdeněk Šturma und Eva Prešerová
Es spielen 30 Mitglieder der Gruppen aus Brno und Velké Meziříčí, die
sich zusammengetan haben.
Spieldauer 30 Minuten.

Über die Gruppen:

Die Gruppen Ústaf Brno und Špatně zabržděno /die lockere Bremse/ aus Velké Meziříčí, die sich zusammengetan haben, werden von Zdeněk Šturma und Eva Prešerová geleitet. Beide stammen aus Valašské Meziříčí. Sie waren Mitglieder der Gruppe Špatně zabržděno und haben an der Akademie für Theaterwissenschaften der Masaryks-Universität bei Professor Bořivoj Srba studiert. Šturma wirkt derzeit am Gymnasium in Brno, wo er die Gruppe Ústaf gegründet hat. Eva Prešerová arbeitet schon seit acht Jahren mit der Gruppe Špatně zabržděno. 1998 war ihre Produktion „Programm“ sehr erfolgreich. Seit 1996 arbeiten beide Gruppen gemeinsam an der Inszenierung „The Best of Voiceband“. Vor jeder Auftritt müssen sie sich zur Probe treffen.

Über die Inszenierung:

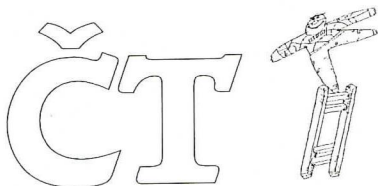
Am Anfang der Produktion The best of Voiceband standen die Inspiration durch den Dadaismus der 20er und 30er Jahre und der Einfluß von Professor Srba, der Kenner der tschechischen Avantgarde der Zwischenkriegszeit ist, besonders des Werkes des Regisseurs E. F. Burian und seiner Voiceband. Der Aufbau der Inszenierung ähnelt einem Konzert. Zur Modulation von Rhythmus und Ton wurden die Nonsentexte mehrerer Dichter benutzt.

Die Darsteller kommen den Vorlagen vor allem durch ihre Spiellust nahe, die für die Zuschauer sehr deutlich wird. Sie legen Ausdruck vor allem auf die ersten Verssilben der Worte, zum Beispiel im Einführungsgedicht. Damit machen Sie aufmerksam auf die reichen Möglichkeiten der Interpretation, geben den Worten ihre Bedeutung zurück und weisen damit im übertragenen Sinne auf die Vieldeutigkeit des Lebens hin. Es geht nicht nur um ein formales Wortspiel- trotz der Leichtigkeit der Interpretation wird in der Hintergründigkeit die wohlüberlegte Struktur der Inszenierung und ihr logischer Aufbau deutlich. Im immer wiederkehrenden Einsatz des Einführungsgedicht ist die Stilisierung der ganzen Inszenierung - bis zum Endgedicht. The best of Voiceband versucht die Ehrenrettung des Wortes in jeder Hinsicht.

TEXTILNÍ ZÁVODY A.S. BROUMOV

ČTVRTEK 17. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin **JIRÁSKOVO DIVADLO**

Vybráno z nabídky členských zemí Středoevropské sekce AITA/IATA

Slovenské pohronske javisko (SPJ) Levice, Slovensko
Tennessee Williams:

LÉTO A DÝM

Úprava: Eduard Šebian

Režie: Eduard Šebian a Valéria Držíková

H r a j í :

Alma	Simona Lukáčová
John	Peter Meszároš
Matka	Irena Hancková
Nellie	Aneta Liptáková
John dítě	Jakub Držík
Alma dítě	Eliška Šebianová, Michaela Cserhelyiová
Rosa	Valéria Držíková

Délka představení 65 minut.

O souboru:

Slovenské pohronske javisko (SPJ) z Levic je jedním z nejvýspělejších amatérských souborů kategorie A. Má za sebou 50letou historii. V minulosti s ním spolupracovaly profesionální osobnosti jako Martin Kákoš, František Perger, Ján Grešo. Od roku 1982 se vedení souboru ujali bratři František a Július Držíkovi, kteří mu vtiskli nový charakter nejen svým vedením, ale také novým uměleckým pohledem. Vytvořili „poetiku snu“, která je pro tento soubor typická. Repertoár skupiny je velmi různorodý – od počátku 80. let tu byly k vidění hry autorů z celého světa: Kolhaase-Zimmerová: Ryba ve čtyřech, Radzinski: Smrt Jakuba Fatalisty, Girardoux: Trojská válka, Stodola: Čaj u pana senátora, Strindberg: Sonáta duchů, Slečna Julie, Mrožek: Tango, Jeffers: Medea, Cocteau: Lidský hlas, Držík: Hledání, Ej, ej, ejne. Soubor účinkoval na různých festivalech doma i v zahraničí a účastnil se natáčení filmu Šestá věta.

ČT

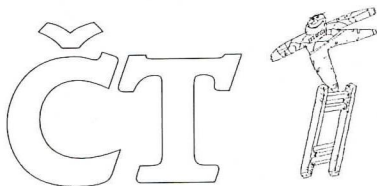

O autorovi a hře:

Hra *Léto a dým* amerického dramatika Tennesseeho Williamse je vynikajícím psychologickým dilem. Vypráví o nenaplněné lásce pastorovy dceři Almy k mladému doktorovi Johnovi. Každý z nich má jiný pohled na život a pro každého z nich má láska jiné dimenze. John žije bujarým životem, každodenně navštěvuje kasino, Alma tráví čas péčí o matku, přemáháním nemoci a čekáním na Johna. Než si ti dva dokážou porozumět, musí projít spoustou zklamání a utrpení – nakonec pochopí, že svět neexistuje jen z jejich pohledu a že láska může mít spoustu barev, které jsou všechny stejně důležité. Když se nakonec odhodlají vyjádřit své city, je už pozdě – John se žení s jinou ženou, Alma zůstává osamocena.

O inscenaci:

Text pro soubor SPJ upravil Edo Šebian, který je zároveň jedním z režisérů inscenace (společně s Valérií Držíkovou). Hlavním důvodem, proč se soubor pustil do této hry, bylo její téma – mezilidské vztahy, které jsou tak

křehké, že není snadné je vybudovat, ale je neobyčejně snadné je ztratit. Přes radikální zásah do textu a odlišné režijní pojetí některých míst nepopírá duch předlohy. Každou z postav vnímáme jako živoucí, vidíme ji z jejího úhlu pohledu. Inscenace je především nahlédnutím do duše hlavní hrdinky, rámovaným otvíráním a zavíráním hrací skříňky, která je pro ni symbolem lásky k milovanému muži. Koncepce velmi funkčně a organicky vychází ze scény tvarované do půlkruhu, jež se hereckým jednáním mění na kruh pojímající všechny postavy. Otevírá se i publiku, jež se tak stává součástí proudu osobních vzpomínek Almy. Jsme součástí všech motivů, které ji do kruhu uzavřely.

Slovenské pohronovské javisko (SPJ) Levice, Slovakia
Tennessee Williams:

SUMMER AND SMOKE

In Slovak language

Arrangement: Eduard Šebian
Directors: Eduard Šebian a Valéria Držíková

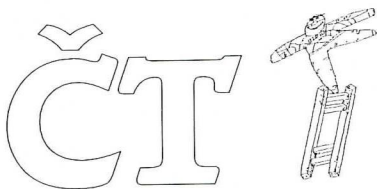
The cast:

Alma	Simona Lukáčová
John	Peter Meszároš
Mother	Irena Hancková
Nellie	Aneta Liptáková
John baby	Jakub Držík
Alma baby	Eliška Šebianová, Michaela Cserhelyiová
Rosa	Valéria Držíková

The length of the performance 65 minutes.

About the Company:

The group Slovenské pohronské javisko (SPJ) is one of the advanced amateur groups of A category with 50 years of history. In the past professional celebrities as Martin Kakos, František Pergner, Jan Gresso were helping the group. Since 1982 brothers František and Julius Držík have started new career of the company, not only by their management but also by the seal of the new point of view. They have formed a new dream poetics which is

typical for this company. The repertoire of the company is very much varied – since the beginning of eighties there could be seen plays by authors from all the world (Kolhaase-Zimmer: Fish for Four, Radzinski: The Death of James the Fatalist, Girardoux: Trojan War, Stodola: Tea at the Senator, Strindberg: The Ghost Sonata and Miss Julie, Mrozek: Tango, Jeffers: Medea, Cocteau: Human Voice, Drzik: Searching, Ej, ej, ejne etc. The company achieved a great attention at various festivals and it took part in the film Sixth sentence.

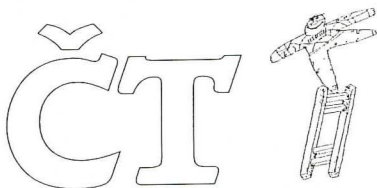
About the author and the play:

The play Summer and Smoke was written by well-known American playwright Tennessee Williams and it is a masterpiece of psychology. The play deals with an unaccomplished love of the parson's daughter Alma to young doctor John. Each of them has different view of the world and the love of each of them has other dimensions. John lives very vigorous life with everyday visit to casino, Alma has to take care of her mother, fights with illness and waits for John. Before they can understand each other they have to go through much disappointment and sufferings – at the end both of them come to understanding that the world doesn't exist only from their point of view and that love can have many colours all of them equally important. They express their feelings to each other at last but it's too late – John marries other woman, Alma remains alone.

The staging:

The play was rearranged specially for the SPJ Company by Edo Šebian who is one of the directors of the show (with Valeria Držíkova). The main reason why the company started the show was the interest in the topic of the play - interpersonal relations that are so brittle, that it is not easy to build them up but it is very easy to lose them.

In spite of radical reconstruction of the text and different staging of some scenes the show doesn't go against the spirit of the basic text. We feel each of the characters very lively from her point of view. The show is at first rate the view into the soul of Alma, framed by the opening and shutting of the musical-box which is the symbol of love to her beloved man. The conception very functionally and organically uses the semicircle stage which has been changing by the actor's actions into the circle of characters. It is open for the audience too that become the part of the stream of Alma's memories. We are part of all motives that closed her in the circle.

Slovenské pohronské javisko (SPJ) Levice, Slowakei

SUMMER AND SMOKE

(Sommer und Rauch) von Tennessee Williams in der Bearbeitung
von Eduard Šebian in slowakischer Sprache

Regie : Eduard Šebian und Valéria Držíková

Personen und ihre Darsteller:

Alma	Simona Lukáčová
John	Peter Maszároš
Mutter	Irena Hancková
Nellie	Aneta Liptáková
John als Kind	Jakub Držík
Alma als Kind	Eliška Šebianová, Michaela Cserhelyová
Rosa	Valéria Držíková

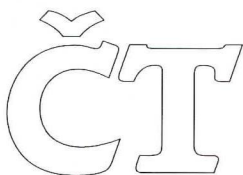
Aufführungsdauer 65 minuten

Über die Gruppe:

Die Gruppe SPJ aus Levice ist eine der erfolgreichsten in der Kategorie A. In ihrer fünfzigjährigen Geschichte arbeiten mehrere berühmte Persönlichkeiten des slowakischen Theaters (Martin Kákoš, František Perger, Ján Grešo) mit. Seit 1982 arbeitet die Gruppe unter Leitung der Gebrüder František und Július Držíkovi, die ihr ein neues Gesicht gegeben haben. Sie sind die Schöpfer der neuen „Traumpoetik“, die für die Gruppe charakteristisch ist. Im Spielplan hat die Gruppe seit Anfang der 80er Jahre verschiedene Stücke aus der dramatischen Weltliteratur: Kohlhaase-Zimmer: Fisch zu viert, Radzinsky: Tod des Jakobs-Fatalist, Girardoux: Der trojanische Krieg, Stodola: Teetrinken mit dem Senator, Stringberg: Miss Juliet und Geistersonate, Mrozek: Tango, Jeffers: Medea, Cocteau: Menschliche Stimme, Držík: Suchen und Ej, ej, ejne u.v.a. Die Gruppe trat bei vielen slowakischen und internationalen Begegnungen mit grossen Erfolg auf. Sie hat bei dem Film Der sechste Satz mitgewirkt.

Über das Stück und die Inszenierung:

Das Stück Summer and Smoke von bekannten amerikanischen Dramatiker Tennessee Williams ist ein ausgezeichnetes psychologisches Werk. Es erzählt die ungefüllte Liebesgeschichte zwischen einer Pastors Tochter und dem jungen Arzt John. Jeder hat eine andere Lebensanschauung und

für beide hat die Liebe eine andere Bedeutung. John der Lebemann, der täglich das Kasino besucht, Alma sorgt für ihre Mutter, überwindet die Krankheit und wartet auf John. Bis beide einander verstehen, erleben sie grosse Enttäuschung. Sie müsse leiden, ehe sie verstehen, dass die Welt nicht nach ihrer Vorstellung existiert und die Liebe mehrere Farben haben kann, die alle gleich wichtig sind. Als sie ihre Gefühle zum Ausdruck bringen, es ist zu spät - John wird mit einer anderen Frau verheiratet und Alma bleibt alleine.

Hauptgrund für die Bearbeitung des Stückes war sein Thema - die menschliche Beziehungen, die so zerbrechlich sind, dass sie einerseits sehr schwer aufzubauen sind, andererseits sehr leicht verloren gehen können. Trotz der starken Textbearbeitung und des anderen Regiekonzepts bleibt die originale Poetik der Vorlage erhalten, jede Figur ist lebendig und wir sehen sie aus ihrer Sicht. Die Inszenierung schaut vor allem in die Seele der Alma. Ein geöffneter und wiedergeschlossener Spielkasten ist für Alma ein Symbol der Liebe zu John. Das Bühnenbild ist ein Halbkreis, der durch die Darstellung der Figur zu einem Kreis umgewandelt wird. Der Kreis nimmt alle Figuren auf und öffnet sich auch für die Zuschauer, die damit ihre persönlichen Erinnerungen einbeziehen können. Alle sind wir die Teile der Almas Motivationen, die sie in den Kreis geschlossen hat.

ČTVRTEK 17. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin **SÁL JOSEFA ČAPKA**

Nominace z Divadelní Třebiče 2000

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Daniela Fischerová:

NÁHLÉ NEŠTĚSTÍ

(Dramatická zpověď dvou zbloudilých duší)

Režie, scénografie a zvuková improvizace: Miroslav Pokorný

Osoby a obsazení:

Niobé, královna sipylská
Job, mučedník Boží

Terezie Palková
Vratislav Hadraba

Délka představení 60 minut

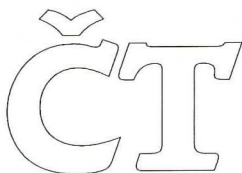
O souboru:

Divadlo AHA! vzniklo v roce 1976 jako volné sdružení mladých lidí, pro které se divadelní činnost stala jedním ze způsobů seberealizace. Soubor vedený uměleckým šéfem a režisérem Miroslavem Pokorným nabízí velice různorodý repertoár, v němž se často objevují hry absurdního ladění (Mrožek, Pinter), dále jsou uváděny netradiční adaptace klasických her (Čechov, Shakespeare) a také původní autorská díla. Soubor, který po celou dobu své existence patří ke špičce českého amatérského divadla, se pravidelně účastní národních festivalů. Snaží se o vytvoření velmi vyhraněné, nenapodobitelné tváře ansámbly, jehož cílem je atakovat diváka, nenechat ho při představení lhostejným. Tomu je přizpůsoben nejen výběr repertoáru, ale také jeho scénické ztvárnění. Několikrát hostoval v zahraničí (Lipsko, Göppingen ad.)

Slovo o hře:

Náhlé neštěstí nemá nikdo rád. Každá Jobova zpráva, která bez ohlášení dopadne na naše hlavy, v nás zanechává hluboké a často nezhojitelné jizvy, ale zároveň nás podrobí těžké zkoušce, v níž nemusíme – leč zaplatbůh i můžeme, obstát.

V hořkosměšném dramatu Daniely Fischerové jsou „náhlým neštěstím“ postíženy dvě opuštěné a zbloudilé duše, které jakoby se rozhodly nést na svých pochroumaných bedrech i naše smutky, trable a rány osudu.

Niobé - podle řeckých pověstí sipylská královna a dcera poloboha Tantala, a Job - jedna z čelných postav Starého zákona, se setkávají v psychiatrické léčebně, aby zkoumali podíl svých vin na vlastních zpackaných životech, ale i na zmarněných osudech svých bližních. Jejich nemilosrdná zpověď obnažuje i ta nejskrytější bolavá místa každého z nás.

Ve své hře, která je filozofickou metaforou o dvou zcela odlišných postojích k vlastnímu životnímu údělu, se autorka i inscenátoři dramatu zamýšlejí nad otázkami smyslu života, nad potřebou víry a nad šancemi člověka čelit svému Osudu či Boží vůli. Činí tak svébytnými divadelními prostředky, jimiž přes závažnost tématu nechybí ani humor - pravda, trochu trpký.

Theatre AHA! Lysá nad Labem, Czech Republic
Daniela Fischerová:

THE SUDDEN DISASTER

(Dramatic confession of two wandering souls)
In Czech language

Director, stage-design and sound improvisation: Miroslav Pokorný

The cast:

Niobé, the Queen of Syphilia
Job, the Martyr of God

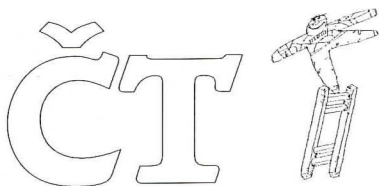
Terezie Palková
Vratislav Hadraba

The length of the performance 60 minutes

About the company:

The theatre AHA! was founded in 1976 as a free group of young people for whom acting was one of the possibilities of self-realization.

The company led by artistic director Miroslav Pokorný offers very various repertoire with absurd plays (Mrožek, Pinter), un-traditional, sometimes shocking adaptations of classic plays (Chekhov, Shakespeare) and also the original author's works. The company which has been permanently at the top of Czech amateur theatre, regularly takes part at the national festivals. Its aim is to form crystallized, inimitable face of ensemble, its goal is to attack the viewer not to be indifferent during the performance. It is the matter both of the choice of the plays and their special way of staging. The company has performed abroad too (e.g. Leipzig, Göppingen).

About the author and the play:

Daniela Fischerová belongs to the middle-aged generation of Czech dramatic authors, in the time of totality it was not easy to perform her play because their philosophy didn't suit to socialist ideology. The playwright uses the old topics in her plays (she is inspired by myths, antics, Orient, middle-ages), but the form of her plays is very specific. We can see the play *Sudden Disaster* on the stage for the first time, before it was presented only in TV adaptation.

It is dramatic dialogue between the Man and the Woman (they have no names, they are only He and She) that takes place in some lunatic-asylum. The persons are (or aren't ?) the mythical heroes Job and Niobe, but the well-known mythic events are described by them with the sceptical view of our contemporaries. In their dialogues they deal with such topics as the human freedom, the relation to the God, the sense of life.

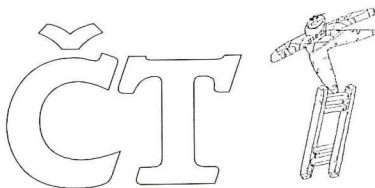
About the staging:

Through the text the interpreters enter the archetypal way of acting, not only because the myths of Job and Niobe are inseparable part of their declaration. Through the associating chains and the kind of acting for „informed“ ones, and the actor's interpretation for less informed viewers we are led by the Man and Woman to the topic which we can name „the fear of living“. The sudden disaster is the moment when our inner image about us our-selves is confronted with the reality and it breaks down. Some people can reconstruct their personalities in time and space, accept some not very nice trues about themselves.

In spite of difficult topic and the way of staging, many spectators will be able to communicate with the performance through the means of acting of Terezie Palková a Vratislav Hadraba. They can dive not only into the soul of the characters, but also into their own souls and they are able to mediate it to the audience. The scale of their means of acting runs from the gentle movement of their eyes to the gestures of all their bodies. The performance was awarded the Prize for the best show at the national festival Třebíč 2000.

Niobe: Greek queen, the daughter of half-god Tantalus, who refused to venerate the half-goddess Letho. She was punished for that by the death of all her 14 children. Before the death of her youngest daughter she started to regret, but it was too late.

Job: The character from Old Testament who is the example of loyalty and the God gives him all the happiness and wealth. But the Devil suggests the God to prove Job's loyalty. So he sends one disaster after another to him – the illness, the loss of property and the children, torture and suffering. * Job denied by all the society stays firm in his faith.

Theater AHA! Lysá nad Labem, Tschechische Republik

PLÖTZLICHES UNGLÜCK

von Daniela Fischerová (Die dramatische Beichte der zwei
verirrten Seelen) in tschechischer Sprache

Regie, Bühnenbild und Klangimprovisation: Miroslav Pokorný

Personen und ihre Darsteller:

Niobe, griechische Königin
Hiob, Märtyrer des Gottes

Terezie Palková
Vratislav Hadraba

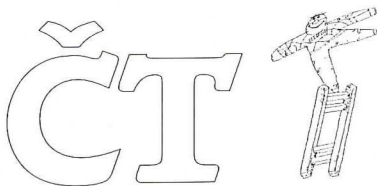
Aufführungsdauer 60 minuten

Über die Gruppe:

Theater AHA! entstand im Jahre 1976 als freie Vereinigung junger Menschen, für die Theatertätigkeit eine Art der Selbstrealisierung geworden ist. Die Gruppe vom künstlerischen Chef und Regisseur Miroslav Pokorný geleitet, bietet ein sehr unterschiedliches Repertoire: von Stücken in Richtung des absurden Theaters /Mrozek, Pinter/ über nicht traditionelle manchmal schockierende Adaptationen der Klassik /Tschechov, Shakespeare/ bis zu originellen Eigenproduktionen. Die Gruppe gehört seit ihrer Gründung zur Spitze des tschechischen Amateurtheaters und nimmt regelmäßig an nationalen Festivals teil. Sie strebt ein spezifisches, unverwechselbares Ensemblegesicht an, ihr Ziel ist es, den Zuschauer zu attackieren, ihn bei der Vorstellung nicht teilnahmslos zu lassen. Dazu dient nicht nur die Auswahl des Repertoires, sondern auch dessen szenische Bearbeitung. Die Gruppe gastierte oft im Ausland /Lingen/E, Moskau, Göppingen, Leipzig, Martin/.

Über der Autorin und das Stück:

Daniela Fischerová gehört zu der mittleren Generation der tschechischen Autoren. Ihre Stücke konnten in der Zeit der Totalität auf den Bühnen nur sporadisch erscheinen, weil die klare philosophische Botschaft solcher Stücke nicht der sozialistischen Ideologie entsprach. Die Autorin verwendet in ihren Stücken alte Motive /ihre Inspiration sind Mythen, Antike, Orient, Mittelalter/, aber sie bearbeitet sie in einer spezifischen Form. Das Theaterstück Plötzliches Unglück kommt zum ersten Mal auf die Bühne, vorher wurde es in einer TV-Bearbeitung aufgeführt. Es geht um ein dramatisches Gespräch zwischen einem Mann und einer Frau, die keine Na-

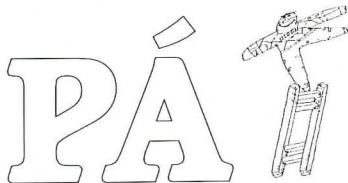
men haben, sie sind nur als Er und Sie bezeichnet. Dieses Gespräch spielt in einer nicht näher bestimmten Psychiatrie ab. Die beiden Gestalten sind /oder sind sie es nicht?/ die mythischen Helden Hiob und Niobe. Sie beenden ihre wohl bekannten mythischen Geschichten mit der Skepsis unserer Zeitgenossen. Im Dialog berühren sie Themen, wie die menschliche Freiheit, die Beziehung zu Gott, den Lebenssinn.

Dem Text nach handeln die beiden Protagonisten als Archetypen. Und zwar nicht nur aus dem Grunde, dass die Mythen von Niobe und von Hiob der untrennbare Bestandteil der Aussage sind. Durch die Assoziationsketten und durch die Schauspielertechnik für die Sachverständigen und durch die schauspielerische Aussage für die weniger Eingeweihten werden die Zuschauer von den beiden Schauspielern /einem Mann und einer Frau/ ins Thema eingeführt, das wir Lebensangst nennen können. Plötzliches Unglück ist der Augenblick, wenn unsere innere Vorstellung über uns auf die Realität der Welt prallt und zusammenbricht. Manche können über ihre Person reflektieren und auch unschöne Wahrheiten über sich annehmen. Das Stück berührt auch die grundlegenden Fragen der Freiheit, des Glaubens, des Lebens und des Todes. Trotz dem anspruchsvollen Thema und der nicht leicht verständlichen Inszenierung, können die Zuschauer dank der Schauspielkunst von Terezie Palková und Vratislav Hadraba mit der Inszenierung kommunizieren: denn beide können ins Innere der Gestalten und des Selbst hineinschauen und das Gesehene vermitteln. Die Skala ihrer Schauspielermitteln hat die Reichweite von der subtilen Augenbewegung bis zur Geste des ganzen Körpers. Die Inszenierung gewann den Preis am Nationalfestival Divadelní Třebíč 2000.

Bemerkungen:

Niobe: griechische Königin, die Tochter des Halbsgottes Tantalus. Sie hat die Verehrung der Halbgöttin Lethe abgelehnt und dafür mit dem Tod ihrer vierzehn Kinder bestraft. Als sie vor dem Tod der jüngsten Tochter anfang Buss zu tun, war es schon zu spät.

Hiob: Gestalt aus dem Alten Testament, die ein Vorbild der Gottesfürchtigkeit war und der auch der Gott glück und Reichtum gönute. Auf Einflüsterung des Satans entscheidet sich aber der Gott Hiobs Loyalität zu prüfen. Er sendet auf Hiob ein Unglück nach dem anderen /Krankheit, Vermögensverlust, Tod der Kinder, Körperqual/ herab. Hiob, wenn auch sich von ihm alle abgewendet haben, bleibt in seinem Glauben fest.

PÁTEK 18. SRPNA 2000 v 16.30 a 20.00 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Nominace z Krakonošova podzimu 1999

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou
Miroslav Horníček:

DVA MUŽI V ŠACHU

Úprava a režie: Vladimír Dědek

Scéna: František Svoboda

Kostýmy: Alexa Šváchová, Ilona Holobradová, Věra Novopacká,
Jana Čejková

Světla: František Svoboda, Jiří Vundra

Zvuk: Jaroslav Vondruška ml.

Text sleduje: Jana Vundrová, Marcela Hlávková

O s o b y a o b s a z e n í :

Bianca
Giulietta
Giacomo
Marcello
Poutník

Helena Vondrušková
Martina Kubíčková
Jaroslav Vondruška
Jiří Hlávka
Milan Čejka

Délka představení 120 minut (s přestávkou)

O s o u b o r u :

Divadelní soubor Vojan z Libice nad Cidlinou oslavil už více než třicetiletí své činnosti. Byl založen v roce 1969, jeho prvním představením byla pohádka Šípková Růženka a následoval titul české klasiky - Vojnarka Aloise Jiráska. V průběhu let nastudoval množství celovečerních her, ale také pořádal nejružnější akce pro děti a dospělé (estrády, besídky, pásma). Jednou z jeho aktivit je příprava celostátního festivalu FEMAD. Vojan se často účastní národních přehlídek v Hronově, Třebíči, Vysokém nad Jizerou či v Rakovníku. Z mezinárodních úspěchů připomeňme hostování v Chorvatsku s klasickou českou komedií Blázinec v prvním poschodí v režii Vladimíra Dědka. Letos reprezentoval CEC AITA/IATA na festivalu CIFTA v Belgii.

PÁ

O inscenaci

Inscenace Dva muži v šachu je záměrně postavena na spolehlivě ověřeném textu a na důvěrně známých konvencích jeho inscenování, což se stává základem úspěchu u diváků. Režisér Vladimír Dědek se opřel o žánr tohoto textu (veselohra, jejíž humor je bytostně optimistickou filozofií života, překážky jsou překonány a problémy odstraněny), a proto se stejnou důsledností budoval s herci komediální situace, jež rozehrává v nejvlastnějším divadelním slova smyslu.

Theatre Company Vojan Libice nad Cidlinou
Miroslav Horníček:

TWO MEN IN CHECK

In Czech language

Arrangement and direction: Vladimír Dědek

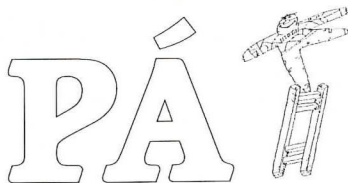
Stage-design: František Svoboda

Costumes: Alexa Šváchová, Ilona Holobradová, Věra Novopacká,
Jana Čejková

Lights: František Svoboda, Jiří Vundra

Sound: Jaroslav Vondruška m.

Text followed by: Jana Vundrová, Marcela Hlávková

The cast:

Bianca
Giulietta
Giacomo
Marcello
Pilgrim

Helena Vondrušková
Martina Kubíčková
Jaroslav Vondruška
Jiří Hlávka
Milan Čejka

The length of the performance 120 minutes (with the interval)

About the Company

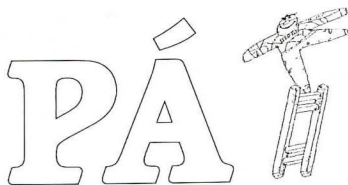
Amateur theatre company Vojan from Libice nad Cidlinou has celebrated more than thirty years of their work. It was founded in 1969, its first performance was the fairy-tale *Sleeping Beauty*, the second one was the Czech classic – *Vojnarka* by Alois Jirásek. During the years the company has prepared many full-length plays and also various events both for children and adults (show, entertaining parties, revues). One of the most important company activities has been the management of the national theatre festival FEMAD (open festival and workshop of the theatre for children). The Vojan Company takes part at various national competitions and festivals, e.g. Hronov, Třebíč, Vysoké nad Jizerou and Rakovník. They also played abroad - they visited Croatia with Czech classical play *Mad-house on the first floor* (dir. V. Dědek). The company was the representative of CEC at this year's Festival CIFTA in Belgium.

About the author and the play:

Miroslav Horníček belongs to the well-known personalities of the Czech author's theatre. As an actor he played not only in comic duos (with Jan Werich and Miloš Kopecký), but he became famous in our country as a star of his one-man (talk)show „Talks II.“. Horníček is the master of word, he is the author of many story-books and also dramatic works. His clownish plays interwoven with philosophy and humour are based mostly on the magic of word and gentle, optimistic humour. *Two Men in Check* is the play about two noble-men and officers who keep each other as prisoner. Their senseless political play with words seems very strange and funny not only to the spectators but also for two women on the stage whose aim is „to remedy“ them and change their view of life...

About the staging:

The show *Two Men in Check* is intentionally based on reliable „checked up“ text and well-known conventions of its staging, which is the principle of the success at the audience. The director Vladimír Dědek keeps consis-

tently the genre line of the play (comedy with lively optimistic kind of humour, where the obstacles are overcome and the problems removed) and he (with the same consistence) together with the actors builds the comic situations that are played with the sophisticated sense for theatricality. He follows the topic of the situation and he searches for all the possibilities – as it is the comedy - how to show the certain impropriety of the actions that makes the audience laugh. Together with it he connects the various motives with the central topic – „the remedy“ of two professionally and ideologically deformed noble-men and officers. The response of the audience at the festival Krakonošův podzim at Vysoké nad Jizerou clearly showed, that the keeping of the theatre conventions and together with it their creative developing can bring very interesting show, including very good actors' performances.

Theatergruppe Vojan Libice nad Cidlinou,
Tschechische Republik

ZWEI MÄNNER IN SCHACH

von Miroslav Horníček in tschechischer Sprache

Bearbeitung und Regie: Vladimír Dědek

Bühnenbild: František Svoboda

Kostüme: Alexa Šváchová, Ilona Holobradová, Věra Novopacká,
Jana Čejková

Licht: František Svoboda, Jiří Vundra

Ton: Jaroslav Vondruška der Jüngere

Textfolge: Jana Vundrová, Marcela Illávková

Personen und ihre Darsteller:

Binca

Giulietta

Giacomo

Marcello

Pilger

Helena Vondrušková

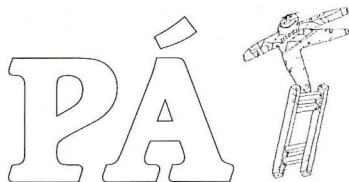
Martina Kubíčková

Jaroslav Vondruška

Jiří Illávka

Milan Čejka

Vorstellungsdauer: 120 Minuten (incl. Pause)

Über die Gruppe:

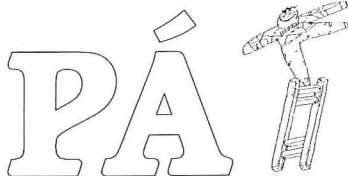
Die Theatergruppe Vojan aus Libice nad Cidlinou besteht seit mehr als 30 Jahren. Sie wurde 1969 gegründet, ihre erste Inszenierung war das Märchen Dornröschen, gefolgt von dem tschechischen Klassiker – Vojnarka von Alois Jirásek. Im Laufe der Jahre hat die Gruppe viele abendfüllende Stücke einstudiert, aber auch Veranstaltungen für Kinder und Erwachsene organisiert (Estraden, Kinderkränzchen, Folgen). Eine ihrer Aktivitäten ist die Vorbereitung des nationalen Festivals FEMAD, das als offenes Forum für Kindertheater konzipiert ist. Die Gruppe Vojan nimmt regelmäßig an den nationalen Treffen in Hronov, Trebic, Vysoké nad Jizerou oder Rakovník teil. Außerhalb des eigenen Landes war die Gruppe mit der klassischen tschechischen Komödie „Das Narrenhaus im ersten Stock“ unter der Regie von Vladimír Dědek Kroatien erfolgreich. In diesem Jahr wird sie beim CIF-TA-Festival in Belgien die CEC AITA/IATA repräsentieren.

Über das Stück und den Autor:

Miroslav Horníček gehört zu den ausgeprägten Persönlichkeiten des tschechischen Autorentheaters. Als Schauspieler machte er zuerst als Teil eines Komikerduos auf sich aufmerksam (mit Jan Werich oder Miloš Kopecký), aber vor allem ragte er als Protagonist der One-Man-(Talk)Show – H-Geschpräche – heraus. Horníček ist ein Meister des Wortes, was er als Autor vieler Bücher und dramatischer Werke bewiesen hat. Seine clownesk-philosophisch gestimmten Spiele beruhen überwiegend auf dem Wort und auf feinem, optimistisch gestimmtem Humor. Zwei Männer in Schach ist ein Spiel um zwei adelige Offiziere, die einander in Gefangenschaft halten. Ihr unsinniges politisches Spiel mit Worten finden nicht nur die Schauspieler seltsam und lächerlich, sondern auch die zwei Frauen auf der Bühne, deren Ziel es ist, diese zwei Herren zu verbessern und ihre Weltanschauung zu verändern.

Über die Inszenierung:

Die Inszenierung Zwei Männer in Schach beruht mit Absicht auf einem zuverlässig überprüften Text und auf vertrauten Konventionen, was die Basis ihres Erfolgs beim Publikum ist. Regisseur Vladimír Dědek hat sich auf das Genre dieses Textes gestützt – ein Lustspiel, dessen Humor auf einer im wesentlichen optimistischen Lebensphilosophie basiert: Hindernisse werden überwunden und Probleme beseitigt. Folgerichtig werden mit den Schauspielern komische Situationen herbeigeführt. Dauernd behält Dědek das Thema der Situation im Auge und schöpft alle Möglichkeiten aus, die – weil es sich um eine Komödie handelt – die Ungehörigkeit der Handlung zeigen. Das ist die Quelle des Lachens und knüpft gleichzeitig an das zentrale Thema an – die Behebung der professionellen und ideologischen Defor-

mationen von zwei adeligen Offizieren. Die Zuschauerresonanz beim Rübezahls Theaterherbst in Vysoké nad Jizerou hat deutlich gezeigt, was es bringen kann, die Bühnenkonventionen zugleich einzuhalten und kreativ mit ihnen umzugehen, und das bei sehr guten spielerischen Leistungen. Die Inszenierung bekam den Preis den Jury beim nationalen Treffen der Landestheatergruppen Rübezahls Theaterherbst 1999.

PÁTEK 18. SRPNA 2000 v 16.30 a 20.00 hodin SÁL JOSEFA ČAPKA

Vybráno z nabídky členských zemí Středoevropské sekce AITA/IATA

Divadelní studio Na Naběřežnoj, Moskva, Rusko
A. S. Puškin, F. V. Suchov:

LACRIMOSA (Mozart a Salieri)

Úprava a režie: Fedor B. Suchov

H r a j í :

Maria Komarova, Olga Štěpkina, Tatiana Kazakova, Galina Jeltova,
Dmitrij Silajev, Denis Datsijuk, Petr Ivašenko

Délka představení 50 minut.

O souboru:

Divadlo Na Naběřežnoj vzniklo v roce 1980 jako tvůrčí sdružení dětí a mládeže (od 5 do 25 let) a dospělých- profesionálů, kteří společně s nimi pracují na tvorbě představení a zároveň v nich i hrají. Divadlo je repertoárovým divadlem – každoročně uvádí více než desítku různých inscenací, z nichž jsou 2-4 premiéry, celkově je to až 100 představení ročně. Repertoár je unikátní, jeho základní myšlenku je možno charakterizovat jako hledání cest jak uvést do souladu svět dětí a dospělých. Soubor se zúčastnil mezinárodních festivalů – v Rusku, Litvě, Estonsku, Bělorusku, Finsku, Francii, Německu. Zakladatelem a uměleckým šéfem divadelního studia Na Naběřežnoj je režisér Fedor Suchov.

PÁ

O autorovi a hře:

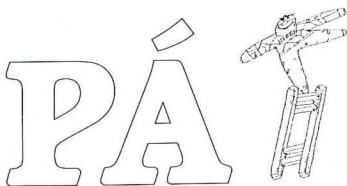
Základem inscenace *Lacrimosa* (latinsky Uplakaná, část Mozartova Requiem) se stala jedna z tzv. malých tragédií jednoho z nejvýznamnějších ruských básníků Alexandra Sergejeviče Puškina (1799-1839), konkrétně hříčka Mozart a Salieri. Puškin se inspiroval dobře známými fakty, podle nichž byl Salieri považován za traviče-vraha skladatele Mozarta v roce 1791. On sám dva roky před svou smrtí se z tohoto činu veřejně kál a podřezal si hrdlo (později toto téma rozpracoval v *Amadeovi* P. Shaffer). Puškin původně tuto malou tragédii vytvořenou pro herce Ščepkina (všehovšudy pouze 4 stránky veršovaného textu) nazval *Závist*.

Divadlo ponechalo beze změn text a fabuli autora, ale nabídlo svůj syžet.

O inscenaci:

Na počátku představení zní posmrtný dopis. muži od Konstancie Mozartové...

V poslední den života Salierimu, bláznivému staříkovi, přehrávají jeho sluhové historii otrávení Mozarta, snaží se mu vyrvat tajemství jeho tragické-

ho osudu. Ze zatuchlé atmosféry nemoci a šílenství se vyloupne starý příběh... Po Salieriho smrti jsou to ale právě tyto děti, kdo oplakávají nebohého staříka. Neboť jsou to právě dětské slzy – slzy porozumění a lásky ke každé lidské duši, které mohou být vyplakány bez touhy po vykoupení a bez strachu, bez jakékoli vypočítavosti... *Lacrimosa*. Představení odehrávající se na prázdné černé scéně, kde hraje důležitou roli zrcadlo a osvětlení jak svícemi, tak barevně se proměňujícími reflektory, vytváří sugestivní tajemnou a strašidelnou atmosféru.

Theatre – Studio On the River Bank, Moscow, Russia
A. S. Puschkin - F. B. Sukhov:

LACRIMOSA

In Russian language

Arrangement and director: Fedor B. Sukhov

C a s t :

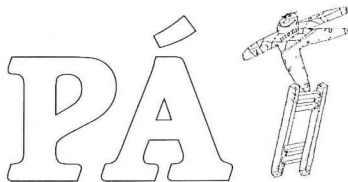
Maria Komarova, Olga Stepkina, Tatiana Kazakova, Galina Yeltova,
Dmitrij Silajev, Denis Datsijuk, Peter Ivashenko

The length of the performance 50 minutes.

About the company:

Theatre Studio On the River Bank was founded in 1980 as the creative company of children and young people (from 5 to 25 years old) and adults – professionals who cooperate with them on the productions and play in these shows too.

It is repertory theatre – every year they present more than ten various titles, 2-4 premieres a year, together about 100 performances. The repertoire of theatre is unique, the basic idea can be characterized as the searching for the way how to unite the world of children and the world of adults. The theatre takes part at various international festivals – in Estonia, Belorussia, Finland, France, Germany, Latvia. The founder and artistic director of the Theatre Studio On the River Bank is Fedor Sukhov.

About the author and the play:

The base of the production *Lacrimosa* (in Latin Crying, a part of Mozart's Requiem) became one of so-called little tragedies written by one of the most famous Russian poets Alexander Puschkin (1799-1839), specially play Mozart and Salieri. The story is about the history of poisoning Mozart by his friend, well-known Vienna's composer Antonio Salieri, in 1791. Originally Puschkin gave to this little tragedy (only 4 pages of verse text) title *The Envy*.

About the staging:

The text of the drama and the story remained original. As it is known Salieri was taken by his contemporaries and the ancestors as the poisoner-killer of Mozart. He himself some two year before his death declared his fine and in the end he cut his throat.

You will see the story as follows: In the beginning of the performance we can hear the text of Constanze Mozart's letter she had written after Mozart's death.

In the last day of his life Salieri, mad old man, watches the history of poisoning of Mozart – performed by his servants who try to throw out from him the secret of his tragic destiny. From the mouldy atmosphere and madness comes out the old story... After Salieri's death these children are the only persons who mourn over the poor old man. Because only the children's eye-drops - the tears of understanding and love to every human soul - can be cried without the lust for redemption and without fear, without opportunism (*Lacrimosa*). The performance takes part at the empty black stage where the mirror and the lighting by candles and colour-changing spotlights are the most important stage-elements which make very suggestive mysterious and horror-like atmosphere.

Theaterstudio Na naberežnoj, Moskau, Russland

LACRIMOSA (MOZART UND SALIERI)

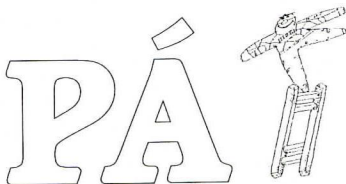
von A. S. Puschkin in ruischer Sprache

Regie und Bühnenfassung: Fedor Suchov

Es spielen:

Maria Komarova, Olga Schtepkina, Tatjana Kazakova, Galina Jeltova,
Dmitrij Silajev, Denis Datsjuk, Petr Ivanschenko

Aufführungsdauer: 50 Minuten

Über die Gruppe:

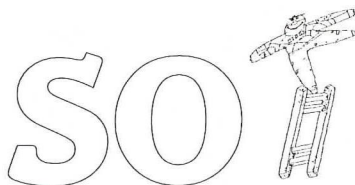
Das Theaterstudio entstand 1980 als schöpferische Vereinigung von Jugend und Kindertheater (zwischen 5 und 25 Jahren) und erwachsenen Profis, die gemeinsam Inszenierungen vorbereiten und gleichzeitig die Spieler sind. Das Theater zeigt jährlich mehr als zehn verschiedene Inszenierungen, davon zwei bis drei Premieren, insgesamt fast 100 Vorstellungen. Der Spielplan ist ungewöhnlich, seine Grundidee kann man charakterisieren als die Suche nach einem Weg zu einer Verständigung zwischen Erwachsenen und Kindern. Die Gruppe ist bei internationalen Treffen in Rußland, Litauen, Finnland, Frankreich, Deutschland, Weißrußland und Estland aufgetreten.

Der Gründer und derzeitige künstlerische Leiter des Theaters ist der Regisseur Fedor Suchov. In der lateinischen Sprache ist *Lacrimosa* (die Verweinte) ein Teil von Mozarts Requiem. Der Ausgangspunkt der Inszenierung ist eine der kleinen Tragödien von bedeutendsten russischen Dichters A.S.Pushkin (1799-1839), konkret ein kleines Spiel Mozart und Salieri. Die wohlbekannten Fakten waren für Pushkin die Inspiration. Salieri wurde für den Mörder Mozarts gehalten. Es tat öffentlich zwei Jahre vor seinem Tode für die Tat Buße, indem er sich die Kehle durchschneidet. Dem selben Thema widmet sich auch das Stück *Amadeus* von Peter Shaffer. Pushkin nannte seine kleine Tragödie, die nur vier Seiten in Versform umfaßt, "Der Neid", und widmete sie dem Schauspieler Stepkin. Die Bühnenversion hält sich unverändert an den Text und die Geschichte, bietet aber ein eigenes Sujet.

Über das Stück und die Inszenierung:

Zu Beginn der Vorstellung hört man einen postumen Brief von Konstanze Mozart an ihren Mann. Am letzten Tag seines Lebens spielen die Diener dem verrückten alten Salieri die Geschichte von der Vergiftung Mozarts vor, um ihm das Geheimnis seines tragischen Schicksals zu entreißen. Aus der dumpfen Atmosphäre der Krankheit und des Wahnsinns schält sich die alte Geschichte heraus. Nach Salieris Tod weinen die Kinder um den Toten. Denn gerade diese Kindertränen sind die Tränen des Verständnisses und der Liebe zur jeder Menschenseele, die ohne Sehnsucht nach Erlösung, ohne Angst und Berechnung geweint werden - *Lacrimosa*.

Das Bühnenbild ist eine leere schwarze Bühne, darauf Spiegel und das Licht von Kerzen und sich farblich verändernden Reflektoren. Das schafft eine suggestive, geheimnisvolle und gespenstische Atmosphäre.

SOBOTA 19. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
JIRÁSKOVO DIVADLO

Nominace z Divadelní Třebíče 2000

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna
Josef Kajetán Tyl:

STRAKONICKÝ DUDÁK

Úprava: Vlastimil Peška

Režie, hudba, scéna a kostýmy: Vlastimil Peška

Scénu a rekvizity vyrobili: Zdeněk Kubík, Jaroslav Hadač, Vladimír

Hejsar, Pavel Piňos, Alena Křížová ad.

Výroba a úprava kostýmů: Jitka Pešková

Světla a zvuk: Pavel Svoboda, Robert Křižanič, Václav Trenz

Nápověda: Marta Kubíková

SO

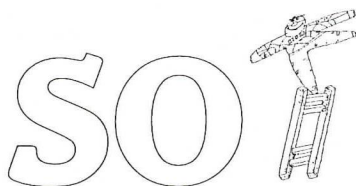
Osoby a obsazení:

Opovědník i velitel stráží v Tramtárii	Miroslav Urban
Dudák Švanda	Jan Pavel Riedr
Hajný Trnka i vyhazovač Dulina	Jiří Navrátil
Dorotka, dcera hajného	Kateřina Mendlová
Vykutálený chlapík Vocilka	Radim Koráb
Kalafuna, venkovský muzikant	Vlastimil Peška
Kordula, žena Kalafuny i princezna Zulika	Libuše Pehalová
Král Aleonoros i Batole	Jaroslav Lorenc
Lesana, panovnice lesní říše	Jiřina Kotvrdová
Polednice Rosava	Radoslava Hadačová
Rychtář Choděra i hostinský Nalejváček	Květoslav Kozel
Telegrafista i Posel krále Aleonorose	Zdeněk Pehal
Slečinka i Lesní panna i Divoženka	Petra Štercová
Vanika i Lesní panna i Divoženka	Petra Ryšavá
Panímáma i Lesní panna	Ivana Černá
Služka Gulina i Lesní panna	Světlana Kafrdová
Prerostlý synek Honzík i Lesní panna	Jiří Trenz
Hoteliér Mikuli i Divoženka	Petr Sekanina
Divoženka a hraje na klavír	
a štěká jako pes Azor	Tomáš Prosecký
Divoženka Mihulice	Adéla Pešková
Kačenka, dcera Kalafuny i Lesní panna	
i Divoženka	Helena Pešková
Nejmenší dítě primáriuse Kalafuny	Vendulka Pešková
Lesní panna i Divoženka	Sylva Hadačová
Vesnický Chasník a hraje na nejrůznější	
hudební nástroje	Jaroslav Hadač

Délka představení 80 minut.

O souboru:

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna v roce 2000 slaví už 97 let od svého založení. Vlastimil Peška, který je zároveň uměleckým šéfem a režisérem brněnského loutkového divadla Radost, s ním spolupracuje od roku 1975 a za tu dobu se podařilo vytvořit soubor, který má svou nezaměnitelnou poetiku. V repertoáru divadla převažují komedie, čerpající z české i světové klasiky v osobitém přepracování, které staví na základních principech lidového zábavného divadla. Mezi nejznámější uvedené tituly patří Ženitba, Charleyova teta, Král Ubu, Lucerna, Mamzelle Nitouche-ky. Soubor se pravi-

delně zúčastňuje národních festivalů a soutěží a také nejrozličnějších zahradních akcí - Maďarsko, Švédsko, Anglie, Belgie, Německo, Švýcarsko.

O inscenaci:

Strakonickým dudákem rozhojnil Vlastimil Peška svou řadu originálních adaptací klasických látek, uplatnil se jako dramaturg, režisér, skladatel scénické hudby, scénograf a ztvárnil roli ležérního vesnického muzikanta Kalafuny. Text byl zhuštěn, čímž se stal dynamičtější, a obohacen o mnoho komických nápadů. Zachovanými klíčovými situacemi příběhu o lásce překonávající rozličné nástrahy světa, jemuž vládnou peníze, provází diváky jarmareční Oповědník (Miroslav Urban), místy přijdou ke slovu revuální prvky a kolektivní chuť „si pořádně zařádit“, které vyvrcholí v balábile orientální Tramtárie.

Ořechovské Theatre from Ořechov

Josef Kajetan Tyl:

THE BAG-PIPER FROM STRAKONICE

In Czech language

Arrangement: Vlastimil Peška

Director, music, stage-design and costumes: Vlastimil Peška

Stage and props made by: Zdeněk Kubík, Jaroslav Hadač, Vladimír

Hejsar, Pavel Piňos, Alena Křížová etc.

Production of costumes: Jitka Pešková

Light and sound: Pavel Svoboda, Robert Křížanič, Václav Trenz

Prompter: Marta Kubíková

The cast:

Fair Tout and Chief-guard in Tramtaria

Bag-Piper Švanda

Forester Trnka and vyhazovač Dulina

Dorothy, forester's daughter

Rogue Vocilka

Kalafuna, village musician

Kordula, Kalafuna's wife and Princess Zulika

Miroslav Urban

Jan Pavel Riedr

Jiří Navrátil

Kateřina Mendlová

Radim Koráb

Vlastimil Peška

Libuše Pehalová

SO

King Aleonoros and Baby
 Lesana, the Forest Queen
 Fairy Rosava
 Mayor Choděra and landlord Nalejváček
 Telegraphist and King Aleonoros's Messenger
 Young Lady, Fairy
 Vanika, Fairy
 Housekeeper, Fairy
 Maiden Gulina, Fairy
 Outgrown son Johnnie, Fairy
 Hotel-keeper Mikuli, Fairy
 Fairy, piano-player and dog Azor's barking
 Fairy Mihulice
 Kate, Kalafuna's daughter, Fairy
 The Baby of Kalafuna
 Fairy, the wild woman
 Villager playing various instruments

Jaroslav Lorenc
 Jiřina Kotvrdová
 Radoslava Hadačová
 Květoslav Kozel
 Zdeněk Pehal
 Petra Štercová
 Petra Ryšavá
 Ivana Černá
 Světlana Kafrdová
 Jiří Trenz
 Petr Sekanina
 Tomáš Prosecký
 Adéla Pešková
 Helena Pešková
 Vendulka Pešková
 Sylva Hadačová
 Jaroslav Hadač

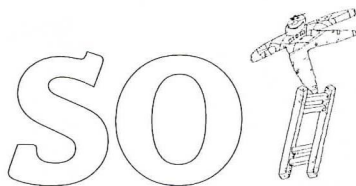
The length of the performance 80 minutes.

About the company:

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna celebrates 97 years of their career in the year 2000. Vlastimil Peška, who is also the art director of professional puppet theatre Radost in Brno, cooperates with the company since 1975 and during the time there was formed remarkable kind of theatre with specific poetics. Many of the theatre members live in Brno but they regularly come for the rehearsal to Ořechov although it can be quite problematic especially in winter. The repertoire of the theatre is based mostly on comedies both of Czech and world classic authors in characteristic remake built on the principles of folk entertaining theatre. The most interesting titles were Marriage, Charley's Aunt, King Ubu, The Lantern, Mamzelle Nitouche('s). The company regularly takes part at the national festivals and competitions, and they also appear at the international events – Hungary, Sweden, England, Belgium, Germany, Switzerland.

About the author and the play:

Josef Kajetán Tyl (1808-1856) belonged to the generation of the Revivalists who tried to raise the Czech nation. Tyl was one of the authors of National Theatre programme (e.g. theatre performed in Czech language) as the moral and esthetical institution.

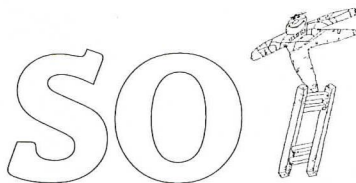

He strove to obtain this conception especially in the era of his dramaturgy function at the Theatre of Estates -Stavovské divadlo in Prague (1846-1851). He has written many plays – fairy-tales, historical and contemporary ones. The dramatic fairy-tale *The Bag-piper from Strakonice* from 1847 belongs to the most frequently staged play (it was put on the screen too). Tyl's intention in this play was to show Czech folks and he chose the topic of famous Czech bag-piper. In his character he wanted to celebrate Czech musicians who were well-known abroad in those days. So, he composed gallery of various period characters, but there were also very important fairy-tale persons in the piece who could tell many of the ideas which were politically undesirable in those times. The play is the warning against the power of money and celebration of faithful mother's and lover's love.

The main hero of the story is poor bag-piper Svanda whose only property are the bag-pipes. Švanda loves Dorothy, but her father doesn't like the idea of their marriage. So Švanda goes to the world to earn some money. We must remember that his mother is the fairy and that she puts the magic in his bag-pipes. Švanda is very successful in the foreign (exotic) countries, he earns a lot of money but the success spoils him. In his worldliness he is very much supported by man of the world Vocilka, some kind of old-time sly manager. At the end Švanda finds himself in the prison and only the love of Dorothy and the friendship of Kalafuna can save him and return to Bohemia. Although there are many obstacles for the lovers on the way, we can look forward to the happy-end.

About the staging:

The line of original adaptations of classical texts was enriched by Peška's adaptation of Tyl's *Bag-piper from Strakonice* where he functions as the director, composer, stage-designer and also as an actor in the role of Kalafuna. The text was condensed which enabled more dynamism and it was enriched in many comic ideas and situations. Through the key situations of love-story overcoming all the obstacles of world which is ruled by money we are lead by the Fair Tout (Miroslav Urban), sometimes we can recognize the elements of revue in the play (the train, balloon, telegraph) and there is visible collective taste of the actors for „enjoying and entertaining themselves“. The crown of everything is colourful ball at Orient court. The water-fall of gags in all parts of the staging connects the elements of drama (e.g. psychological way of interpretation of key characters), inspiration by puppet theatre (scenes of fairies) and musical theatre which wants to entertain and enjoy according to the tradition of folk theatre. The show was awarded the prize at national festival Divadelní Třebíč 2000.

Ořechovské divadlo Ořechov bei Brno,
Tschechische Republik

STRAKONICER DUDELSACKPFEIFER

von Josef Kajetán Tyl in tschechischer Sprache

Bearbeitung: Vlastimil Peška

Regie, Musik, Ausstattung und Kostüme: Vlastimil Peška

Die Ausstattung und Requisiten hergestellt von: Zdeněk Kubík, Jaroslav

Hadač, Vladimír Hejsar, Pavel Piňos, Alena Křížová u.a.

Die Verfertigung und Zurechtmachen der Kostüme: Jitka Pešková

Licht und Ton: Pavel Svoboda, Robert Křížanič, Václav Trenz

Souffleurin: Marta Kubiková

Personen und ihre Darsteller:

Ansager und Kommandant der Wache

in Tramtaria

Švanda der Dudelsackpfeifer

Heger Trnka und Bouncer Dulina

Dorotka, Tochter des Hegers

Durchtriebener Schelm Vocilka

Kalafuna, der ländliche Musikant

Kordula, Kalafuna's Gattin

und die Prinzessin Zulika

König Aleonoros und Baby

Lesana, die Herrscherrin des Waldreiches

Mittagshexe Rosava

Dorfrichter Choděra und Wirt Nalejváček

Telegraphist und Bote des Königs Aleonoros

Fräulein und Waldnympe und Wildhexe

Vanika und Waldnympe und Wildhexe

Muhme und Waldnympe

Dienstmädchen Gulina und Waldnympe

Zu viel aufgewachsenes Söhnchen Honzík

und Waldnympe

Hotelier Mikuli und Wildhexe

Wildhexe, weiter spielt Klavier

und bellt statt des Hundes Azor

Miroslav Urban

Jan Pavel Riedr

Jiří Navrátil

Kateřina Mendlová

Radim Koráb

Vlastimil Peška

Libuše Pehalová

Jaroslav Lorenc

Jiřina Kotvrdová

Radoslava Hadačová

Květoslav Kozel

Zdeněk Pehal

Petra Štercová

Petra Ryšavá

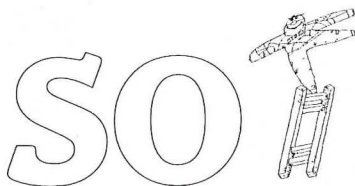
Ivana Černá

Světlana Kafrdová

Jiří Trenz

Petr Sekanina

Tomáš Prosecký

Wildhexe Mihulice

Kačenka, Kalafuna's Tochter

und Waldnymphe und Wildhexe

Das kleinste Kind des Primarius Kalafuna

Waldnymphe und Wildhexen

Dorfbursche, weiter spielt verschiedenste

Musikinstrumente

Adéla Pešková

Helena Pešková

Vendulka Pešková

Sylva Hadačová

Jaroslav Hadač

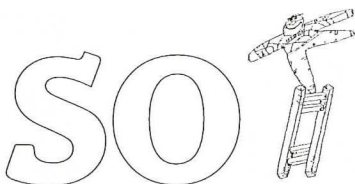
Aufführungsdauer 80 minuten

Über die Gruppe:

Das Theater Ořechovské divadlo ist bereits 97 Jahre alt. Vlastimil Peška, zugleich Chef und Regisseur des Puppentheaters Radost in Brno, arbeitet seit 1975 mit der Gruppe zusammen. Während dieser Zeit ist es gelungen, eine Gruppe mit unverwechselbarer Poetik zu schaffen. Viele Mitglieder der Gruppe leben zwar in Brno, aber sie kommen gern zu den Theaterproben in Ořechov, auch wenn das im Winter manchmal schwierig ist. Im Repertoire überwiegen Komödien, die aus der tschechischen - und Welt-Klassik schöpfen, in unverwechselbaren Bearbeitungen, die auf den Grundprinzipien des unterhaltenden Volkstheaters beruhen. Zu den bekanntesten Stücken des Theaters gehören „Die Hochzeit“, „Charleys Tante“, „König Ubu“, „Die Laterne“. Die Gruppe nimmt regelmässig an nationalen Festivals und Wettbewerben teil und spielte auch bei unterschiedlichen Treffen im Ausland /Ungarn, Schweden, Grossbritannien, Belgien, Schweiz/.

Über das Stück und den Autor:

Josef Kajetán Tyl (1808- 1856) gehört zur Generation der Patrioten, die das tschechische Volk heben wollten. Tyl gehört zu den Initiatoren des Programms des nationalen Theaters /d.h. des Theaters, das in tschechischer Sprache gespielt wird/ als ethische und ästhetische Institution. Diese Konzeption versuchte er hauptsächlich in der Zeit seiner Tätigkeit als Dramaturg des Ständetheaters in Prag /1846 - 1851/ durchzusetzen. Er schrieb eine Reihe von Märchenspielen, historischen und zeitgenössischen Stücken. Das dramatische Märchen „Strakonicer Dudelsackpfeifer“ aus dem Jahr 1847 gehört zu den am häufigsten aufgeführten Stücken Tyls, es wurde auch mehrmals für den Film adaptiert. Mit diesen Stück wollte Tyl das tschechische Volk darstellen. Er wählte dafür das Motiv des berühmten tschechischen Dudelsackpfeifers, der sehr populär war. In seinem Bild konnte er die tschechischen Musikanten, die im Ausland einen guten Namen haben, verherrlichen. Er schuf hier eine ganze Galerie ausgeprägter zeitgemäßer Typen. Eine große Rolle spielen dabei auch die Märchengestalten, die die Ideen verkörpern, die Tyl auf andere Weise nicht darstellen

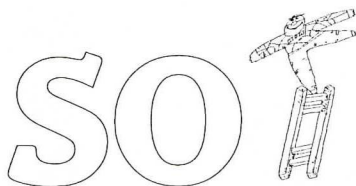

konnte. Das Märchenspiel ist eine Warnung vor der Macht des Geldes und gleichzeitig die Verherrlichung der treuen Mutter- und Partnerliebe. Held der Geschichte ist der Arme Dudelsackpfeifer Švanda, dessen ganzer Reichtum sein Dudelsack ist. Švanda liebt Dorotka, aber ihr Vater missgönnt ihnen ihre Liebe. Švanda bricht in die Welt auf, um Geld zu verdienen. Wir dürfen nicht vergessen, dass seine Mutter eine Nymphe ist und seinem Dudelsack Zaubermacht gab. Švanda hat in exotischen Ländern Erfolg, verdient Geld, aber der Erfolg verdirbt ihn. Auf dem Weg zur „Weltberühmtheit“ fördert ihn der Weltenbummler Vocilka, gewissermaßen ein seiner Zeit voraus eilender „Manager“. Švanda endet in einem Gefängnis. Nur dank der treuen Dorotka und des Freundes Kalafuna gelingt es, ihn zu retten und nach Böhmen heimzuführen. Zwar erwartet das verliebte Paar noch eine bittere Zeit, aber am Ende wird alles gut.

Über die Inszenierung:

Strakonicer Dudelsackpfeifer fügt sich ein in die Reihe der Klassiker - Adaptionen Peškas. Er beweist sich hier einmal mehr als Dramaturg, Regisseur, Komponist der szenischen Musik und Bühnenbildner. Zugleich spielt er die Rolle des lockeren Dorfmusikanten Kalafuna. Der Text wurde verdichtet, was der Dramatik zugute kam, und um viele komische Ideen bereichert. Durch die Schlüsselsituationen (die in der Inszenierung gewahrt wurden) über die Liebe, die alle Hindernisse in einer vom Geld beherrschten Welt überwindet, begleiten den Zuschauer Bänkelgesänge (Miroslav Urban). Stellenweise kommen auch Revue-Elemente (der Zug, Ballon, Telegraf) durch und die kollektive Lust, sich richtig auszutoben, was im Ballabille des orientalischen Landes Tramtarie gipfelt. Gag-Kaskaden ermöglicht auch die durchdachte szenischen Lösung. Der Springbrunnen an Ideen in allen Bestandteilen der Inszenierung, die die Elemente des schauspielerischen Theaters (z. B. interpretierende psychologische Darstellung der Schlüsselfiguren) verbindet mit Elementen des Musik- und Puppentheaters (die Waldnyphen-Szenen), möchte den Zuschauer unterhalten und erfreuen, wie es der Tradition des Volkstheaters entspricht. Die Inszenierung erhielt den Preis der Fachjury beim nationalen Festival Divadelní Třebíč 2000.

iNs
ATELIER®
projektový a inženýrský
s. r. o.

SOBOTA 19. SRPNA 2000 v 17.00 a 20.00 hodin
SÁL JOSEFA ČAPKA

Doporučení z Loutkářské Chrudimi 2000

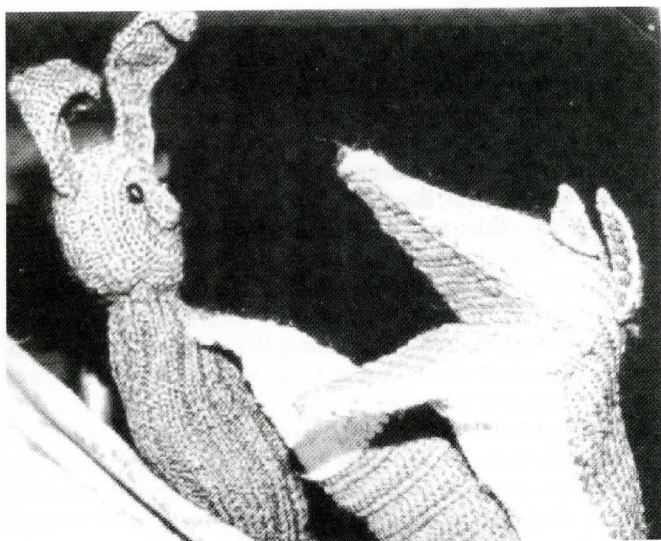
Čmukaři Turnov

Jaroslav Ipser a Daniela Weissová:

PLETENÉ POHÁDKY

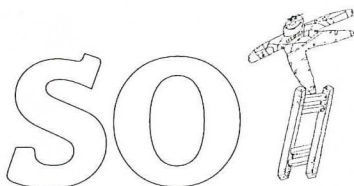
Úprava, režie, hrají : Jaroslav Ipser a Daniela Weissová

Scénografie: Jaroslav Ipser

O souboru:

Jaroslav Ipser v 70. letech založil loutkový soubor Na židli a pak na Lidové konzervatoři v Hradci Králové potkal Dádu Weissovou a vznikl soubor Čmukaři. Tento podivný název se odvíjí od starého krajevého názvu pro bambuli. Když kdysi členové souboru měli divadelní zkoušky v modříšické škole v polích, kde hodně foukalo, nosili kulichy s bambulemi a lidé na ně

volali „Čmukaři“. Autorská trojice D. Weissová, J. Ipser a R. Zemeneová produkují divadlo, pro které je charakteristické kvalitní zpracování textové předlohy, osobitý humor, nápaditá a originální scénografická řešení a specifické herectví.

O inscenaci:

Inscenace vznikla v roce 1983, ale nikdy se neobjevila na přehlídce. Upletené loutky, upletená scéna, dva protagonisté splétají tři pohádky pro děti, ve kterých plně využívají jak loutky, tak scénu. Děj pohádek je hrán přehledně, není tedy třeba nic prozrazovat předem.

Čmukaři (Knobbers) Turnov
Jaroslav Ipser a Daniela Weissová:

KNITTED FAIRY-TALES

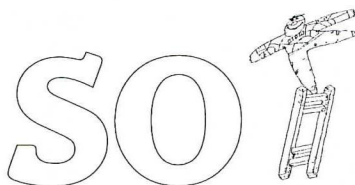
Adaptated, directed and played by Jaroslav Ipser a Daniela Weissová
Stage-design: Jaroslav Ipser

About the company:

In seventies Jaroslav Ipser founded puppet company On the Chair and some time after he met Dada Weissova at Folk Conservatory in Hradec Králové. It was the starting point of the new puppet company Čmukaři (Knobbers). This strange name is inspired by old region term for the knob. In the beginning of their career the members of the company had rehearsal in school v Modřišice which was very windy. So they had cap with knob and the people called them „Čmukaři-Knobbers“. The author's trio D. Weiss, J. Ipser a R. Zemene produce theatre which is characterized by quality making out of text, original kind of humour, original stage-design full of new ideas and very specific kind of acting.

About the staging:

The production was started in 1983, but it never took part at the national festival. Knitted puppets, knitted stage, two (clown-like) protagonists knit together three fairy-tales for children in which they use fully the puppets and the stage. The story of the tale is played simply and clearly and so there is no need to reveal anything beforehand. It would be a pity if the rea-

der of these lines is depraved of the point of the story presented by brilliant puppet-playing with the sense for right timing of gags.

Čmukaři Turnov, Tschechische Republik

GESTRICKTE MÄRCHEN

von Jaroslav Ipser und Daniela Weissová
in tschechischer Sprache

Bearbeitung, Regie, Darsteller: Jaroslav Ipser a Daniela Weissová
Bühnenbild: Jaroslav Ipser

Über die Gruppe:

Jaroslav Ipser gründete in den 70-er das Puppenensemble „Na židli“ (Auf dem Stuhl). Später traf er auf Volkonservatorium in Hradec Králové Daniela Weissová und es entstand das Ensemble Čmukaři. Dieser besondere Name kommt von der alten Bezeichnung für die Quaste. Wenn die Theatergruppe in einer Schule auf dem Feld probte, wo es sehr windig war, trugen die Schauspieler Mützen mit Quasten und wurden deswegen von den anderen „Čmukaři“ genannt. Die drei Autoren D. Weissová, J. Ipser und R. Zemenová machen ein Theater, für das eine gut bearbeitete Textvorlage, ein origineller Humor, eine eigenwillige szenische Darstellung und eine spezifische Schauspielkunst charakteristisch sind.

Über die Inszenierung:

Die Inszenierung entstand 1983, wurde aber noch nicht auf einem Festival aufgeführt. Auf der „gestrickten“ Bühne „stricken“ zwei Schauspieler drei Märchen für Kinder, wobei sie nicht nur die Bühne sondern auch gestrickte Marionetten benutzen. Die Handlung der Märchen ist verständlich, es ist nicht nötig, etwas im voraus zu verraten, weil man sonst die Pointe verdirbt, die das Ensemble mit Brillanz und Witz darbietet.

Konrát Michal

HARDWARE - SOFTWARE

počítače, programy, internet

tel.: 0603-162218, 0441-481-686

Informace o důležitých telefonních číslech 70. Jiráskova Hronova:

Informační středisko	483 109
Tiskové středisko	483 646
Redakce Zpravodaje JH	483 646
Jiráskovo divadlo	483 437
Občanské sdružení KRUH	483 314
Grafické závody Hronov	482 425
Městský úřad Hronov	485 053

POŠTA (ulice T. G. M.)	483 326
(otevřeno pondělí – pátek od 8.00 do 17.00 hodin)	
Telefon, telegraf	
(otevřeno pondělí – pátek od 7.30 do 20.00 hodin, sobota od 8.00 do 12.00 hodin)	
Informace o číslech	1180

ZDRAVOTNICTVÍ

Rychlá lékařská služba	155
Lékařská služba první pomoci	489 611
Linka důvěry	427 159
Chirurgická ambulance	
MUDr. P. Mihola, Hronov	482 382
Praktický lékař	
MUDr. Vl. Chvojka, Hronov	463 592
Praktický lékař	
MUDr. J. Práger, Hronov	483 307
Dětská lékařka	482 372
Stomatologické oddělení	483 263

POLICIE

Tísňové volání	158
Okresní ředitelství Náchod	333 111
Stanice Hronov	482 752
Městské policie	482 801

HASIČI

Tísňové volání	150
Ohlašovna požárů Hronov	483 222

Information about important telephone numbers during 70th Jirásek's Hronov:

Information Centre	483 109
Press Centre	483 646
JH Bulletin Staff	483 646
Jirásek's Theatre	483 437
KRUH Union	483 314
Grafic Works Hronov	482 425
Hronov Municipality	485 053

POST-OFFICE (T. G. M. Str.) 483 326

(open Monday- Friday 8.00- 17.00)

Telephone, telegraph

(open Monday-Friday 7.30-20.00, Saturday 8.00-12.00, Sunday closed))

Information about tel. numbers 1180

HEALTH-SERVICE

Emergency service	155
First Aid	489 611
Samaritan Service	427 159
Surgeon ambulance	
MUDr. P. Mihola, Hronov	482 382
Medical care	
MUDr. Vl. Chvojka, Hronov	463 592
Medical care	
MUDr. J. Práger, Hronov	483 307
Children's Medical care	482 372
Dentist	483 263

POLICE

Emergency	158
District Centre Náchod	333 111
Police ward Hronov	482 752
Town police	482 801

FIRE BRIGADE

Emergency	150
Registration office Hronov	483 222

ORGANIZÁTOŘI FESTIVALU

děkují

prezidentu republiky panu V á c l a v u H a v l o v i
a České komisi pro UNESCO
za převzetí záštity.

Dále děkují za pomoc
při finančním a organizačním zajištění festivalu
svým partnerům a sponzorům
bez kterých by se festival nemohl pořádat.

Jsou to zejména:

Senát parlamentu ČR
Ministerstvo kultury ČR
Okresní úřad Náchod
Město Hronov
IPOS Artama Praha
Česká televize
Český rozhlas

Východočeská energetika, a.s., Hradec Králové
ČS-Živnostenská pojišťovna, a.s., Hradec Králové
Východočeská plynárenská, a.s., Hradec Králové

Textonnia Czech, spol. s r.o., Hronov

Elmertex k.s., Velké Poříčí

Komerční banka, a.s., pobočka Hradec Králové

Královská Huť, Doksy

Rubena, a.s. Náchod

Comet spol. s r. o., Hradec Králové

Marius Pedersen, Hradec Králové

Plzeňský Prazdroj

AQUA IDA spol. s r.o., Náchod

Konrát Michal HW - SW, Hronov

VEBA a.s., Broumov

INS atelier, spol. s r.o., Náchod

Grafické závody Hronov

AULA elektro, Velké Poříčí

Josef Keyzlar – instalace, Červený Kostelec

MOVIS spol. s r.o., Hronov

MAN , Koutský Vladislav, Hronov

Motoservis Zdeněk Šulc, Hronov

ELTYM spol. s r.o., Hronov

Kovovýroba Pařízek, Hronov

Jan KUBÍK Vyšehrad, Hronov

Klempířství VAJSAR, Hronov

JHJ spol. s r.o. ing.Jirásek Náchod

CRYSTAL Pavel Makalouš, Hronov

Programovou brožuru
k 70. Jiráskovu Hronovu a II. festivalu CEC
redakčně připravily
Lenka Lázněvská a Jana Soprová s využitím
podkladů a fotografií jednotlivých souborů.
Graficky upravil
Rostislav Pospíšil
Veškeré tiskoviny
pro 70. JH tisknou
Grafické závody
Hronov, s. r. o.

Programovou brožuru

k 70. Jiráskovu Hronovu a II. festivalu CEC

redakčně připravily

Lenka Lázňovská a Jana Soprová s využitím
podkladů a fotografií jednotlivých souborů.

Graficky upravil

Rostislav Pospíšil

Veškeré tiskoviny

pro 70. JH tisknou

Grafické závody

Hronov, s. r. o.

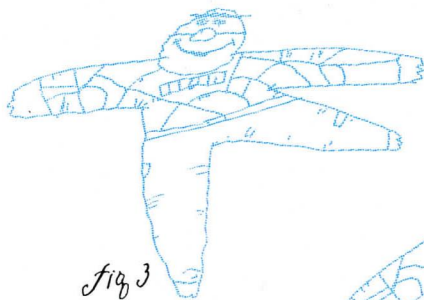

fig 3

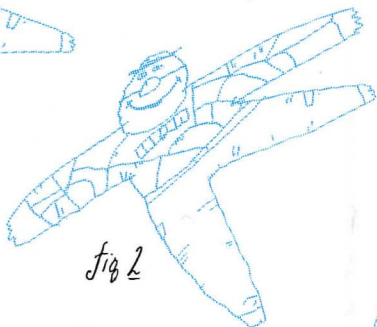
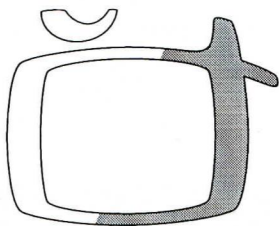

fig 2

M E D I Á L N Í P A R T N E Ř I

ČESKÁ TELEVIZE

ČESKÝ ROZHLAS